LIBRARY
11 JUL 1955

சட்டமன்றப் பேரவை
தமிழ்நாடு
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

LIBRARY
JAN 1958
STATE LEGISLATURE, MADRAS

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

NINTH SESSION OF THE FIRST LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

TABLE OF CONTENTS.

21st, 22nd and 24th to 29th September 1956.

Volume XXXV (Nos. 1 to 8).

	PAGES
Friday, the 21st September 1956.	
I Questions and Answers	1–24 68–70
II Announcements by the Hon. Speaker—	
(1) Messages from the Governor	25
(2) Sittings of the House	25–26
(3) Regarding Amendments	26
III Adjournment motion *re* action of the Health Officer in sealing some of the turmeric godowns in Erode under the Prevention of Food Adulteration Act	26–27
IV Government Bill—The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956)	27–64 70–82
V Papers laid on the table of the House	64–67
Saturday, the 22nd September 1956.	
I Questions and Answers	83–104
II Statement under rule 40 *re* the adverse seasonal conditions in Kollegal taluk	104–106
III Adjournment motions *re* march of Tamil volunteers from Tiruttani and Puttur to Madras to offer *satyagraha* in connection with the border disputes.	106–107
IV Government Bill—The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956)	107–149
V Papers laid on the table of the House	149
Monday, the 24th September 1956.	
I Questions and Answers	151–164 216
II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Governor	164
III Statement under rule 40 *re* alleged delay in the disposal of takkavi loan applications in Tanjore district.	164–165
IV Presentation of Supplementary Statement of Expenditure for the year 1956–57	165–166
V Presentation of Statement of Demands for Excess Expenditure during the years 1951–52 and 1952–53.	166

Monday, the 24th September 1956—cont.

PAGES

VI Government Resolution—Ratification of the amendments to be made to the Constitution of India ... 166–173

VII Government Bill—The Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956) 174–215

VIII Papers laid on the table of the House 215

Tuesday, the 25th September 1956.

I Questions and Answers 217–244
275–277

II Statement under rule 40 *re* the collection of penal water-cess in the Lower Bhavani Project area ... 244–245

III Delegation of Members to wait upon the Central Government *re* border dispute with the Andhra State ... 245–246

IV Government Bill—The Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956) (Discussion)—*cont.* 246–274

V Paper laid on the table of the House 274

Wednesday, the 26th September 1956.

I Questions and Answers 279–306

II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Council 306–307

III Statement *re* Madras-Andhra border issue 307–308

IV Government Bill—The Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956)—*cont.* 308–381

Thursday, the 27th September 1956.

I Question and Answers 383–396
446–450

II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Council 396

III Statement under rule 40 *re* the future of the Malabar District Board and its employees 396–398

IV Adjournment motion *re* strike in Ramadass Haridass Rice and Oil Mills, Kozhikode 398–399

V Non-official Business—

A. Bills.

(1) The Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956) 400–416

(2) The Madras Legislative Proceedings (Protection of Publication) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 16 of 1956) 416–418

(3) The Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956 (L.A. Bill No. 17 of 1956) ... 418–424

(4) The Madras Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 19 of 1956) 424–426

(5) The Madras Indebted Agriculturists' (Re-payment of Debts) Bill, 1956 426

B. Resolutions.

Distribution of yarn to handloom weavers at fair price and the textile policy of the Government of India—*cont.* 427–445

VI Papers laid on the table of the House 445

Friday, the 28th September 1956.

	PAGES
I Questions and Answers	451–474 531–535
II Statement under rule 40 *re* acute shortage of and black-marketing in cement in the State	474–476
III Adjournment motion *re* prevalence of small-pox and peculiar contagious fever in Kalliasseri village, Chirakkal taluk	476–477
IV General Discussion on Demands for Grants for further expenditure in 1956–57	478–495
V General Discussion on Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1951–52	495–498
VI General Discussion on Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1952–53	498
VII Voting on Demands for Grants for Further Expenditure in the year 1956–57—	
Demand I—Land Revenue Department	498
Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration ...	498
Demand XI—District Administration and Miscellaneous	498–499
Demand XVI—Medical	499
Demand XVII—Public Health	499
Demand XVIII—Agriculture and Fisheries	499
Demand XIX—Veterinary	499–500
Demand XX—Co-operation	500–502
Demand XXI—Industries and Cinchona	502–505
Demand XXIV—Civil Works—Works	505
Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant	505
Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid	505
Demand XXVII—Electricity	506
Demand XXVIII—Famine	506
Demand XXXI—Miscellaneous	506
Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation ...	506
Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development	507
Demand XL—Capital Outlay on Civil Works	507
Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes ...	507
Demand XLV—Loans and Advances by the State Government	507–508
VIII Voting on Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1951–52—	
Demand VI—Motor Vehicles Acts	508
Demand IX—Head of State, Ministers and Head-quarters Staff	508
Demand X—State Legislature	508
Demand XVI—Medical	509
Demand XXIII—Harijan Uplift	509
Demand XXVIII—Electricity	509
Demand XXIX—Famine	509
Demand XXX—Pensions	510
Demand XXXI—Stationery and Printing	510
Demand XXXIII—Road Transport Schemes ...	510
Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation ...	510–511

Friday, the 28th September 1956—cont.

PAGES

IX Voting on Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1952–53—
Demand II—State Excise Duties 511
Demand X—State Legislature 511
Demand XI—District Administration and Miscellaneous 511
Demand XII—Administration of Justice 512
Demand XIII—Jails 512
Demand XVI—Medical 512
Demand XXV—Civil Works—Works 512–513
Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-Aid ... 513
Demand XXVIII—Electricity 513
Demand XXX—Pensions 513
Demand XXXIII—Road Transport Schemes ... 514
Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes 514
Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading 514

X Government motion—Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules *re* change in the Order of Business ... 515, 523 527

XI Non-official Bill—The Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956)—*cont.* 515–521

XII Government Bills—
(1) The Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956 521–523
(2) The Madras Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956 523–525
(3) The Madras Civil Courts (Amendment) Bill 1956. 525–526
(4) The Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1956 526–527
(5) The Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956 528–530

XIII Paper laid on the table of the House 530

Saturday, the 29th September 1956.

I Questions and Answers 537–563 593–595

II Announcements by the Hon. Speaker—
(1) Messages from the Governor 564
(2) Message from the Council 564

III Statement under rule 40 *re* alleged refusal of loan applications in Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district. 564–566

IV Expunction of Sri V. Balakrishnan's remarks about Katta Bommon 566–567

V Report of the Committee on Assurances 568

VI Government Bills—
(1) The Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1956 ... 568–581
(2) The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1956 ... 582
(3) The Madras appropriation (No. 5) Bill, 1956 ... 582–583
(4) The Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 5 of 1956) 589–592 596–602

VII Government motion—Amendments to the Madras General Sales-tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939 ... 583–588

VIII Papers laid on the table of the House 592

LIBRARY
29 JAN 1957
STATE LEGISLATURE, MADRAS

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 21st September 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Filling up of vacancies by promotion

* 140 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representation from the Madras State Non-Gazetted Officers Association during March 1955, to increase the vacancies to be filled up by promotion to 75 per cent; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) The answer is in the negative.

(*b*) Does not arise.

Re-promotion of Sub-Inspectors reverted as Head constables

* 141 *Q.*—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether all the Sub-Inspectors reverted as Head constables during the year 1952–53 have been promoted as Sub-Inspectors?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. There are still 47 Head constables to be repromoted.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. Minister be pleased to state the number of Head constables reverted as constables and waiting to be repromoted as Head constables?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question is about the promotion of Sub-Inspectors reverted as Head constables and I have replied that there are still 47 Head constables to be repromoted.

SRI S. RAMALINGAM: ஏற்கெனவே சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாக வேலை செய்து விட்டு இப்பொழுது ஹெட் கன்ஸ்டபிள்களாக இருக்கும் 47 பேர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அவர்களுக்கு மீண்டும் ப்ரமோஷன் கிடைக்கும் வரைக்கும் புதியதாக சப் இன்ஸ்பெக்டர்களை தேர்ந்தெடுப்பதை நிறுத்தி வைக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[21st September 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது வரைக்கும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு ப்ரமோஷனும் கொடுக்கப்பட்டுதான் வந்தது. இனிமேல் புதியதாக சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் நியமிக்கப்படும் வரைக்கும் அப்படி நிறுத்தி வைக்கப்படும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : If recruitment to the cadre of Sub-Inspectors is still going on, what harm is there in the Government considering the claims of these reverted Head constables?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : So far we have not recruited fresh Sub-Inspectors from the open market. But the suggestion made is that, till all these people are absorbed, no fresh recruitment should take place. But it is necessary to take the younger generation into the cadre so that there may be a balance.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : What stands in the way of promotion of these people as Sub-Inspectors?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are no vacancies available.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know whether the Government are maintaining a ratio between promotees and direct recruits and, if so, whether it is only to keep up that ratio that the Government have not yet promoted these reverted Head constables?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not that. For want of vacancies, they have not been promoted.

S.S.L.C. Moderation Board

* 142 *Q.*—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether any S.S.L.C. Moderation Board has been constituted by this Government during 1956 to prepare a list of candidates eligible for Pre-University courses of study in the Madras and Annamalai Universities ; and

(*b*) if so, the names of the Members of the Board?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No, Sir. It is constituted by the Universities.

(*b*) Does not arise.

Next General Elections

* 143 *Q.*—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the next General Election to the State Assembly will be held before March 1957 as scheduled ; and

(*b*) whether there is any constituency to be demarcated or boundaries to be settled in the State?

21st September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The matter is for the Election Commission and the future Delimitation Commission to consider.

SRI V. R. NAGARAJAN : Will the holding of the next general election in any way depend upon the crisis about the Suez Canal?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not an astrologer, Sir.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the Government have received any communication from the Central Government or the Election Commission suggesting that there is a likelihood of the postponement of the election by one year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir, the Government have not received any such communication.

SRI S. RAMALINGAM : எப்பொழுது தேர்தலை வைக்கலாம் என்று தேர்தல் கமிஷன் இந்த சர்க்காரை யோசனை கேட்டது உண்டா? அப்படி ஏதாகிலும் யோசனை கேட்டார்கள் என்றால் இந்த சர்க்கார் அவர்களுக்கு என்ன பதில் சொன்னார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது வரைக்கும் எந்த விதமான யோசனை கேட்கவும் இல்லை, இந்த சர்க்காரும் பதில் கொடுக்கவும் இல்லை.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Though delimitation of constituencies is left to the Delimitation Commission, is it not necessary for that Commission to get the help of the concerned Government officers on the spot for correct delimitation and, if so, have the Government received any request for co-operation and for making suggestions in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is a Chief Electoral Officer in the City and it is his responsibility to assist the Delimitation Commission in regard to delimitation of constituencies and the Election Commission in regard to the conduct of election, and his help is always sought.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Is the Hon. Minister confident that the preliminaries for holding the general election within the prescribed date will be gone through before that date?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is what I hope.

SRI M. NARAYANA KURUP : The Hon. Minister said that no communication suggesting postponement of election had been received. Has any communication been received suggesting that everything should be ready so that elections may take place in February or March?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Hon. Members are aware that under the Constitution, elections have to be held at

the end of every five years. Therefore we are making all preparations in the expectation that the elections will be held in February–March and there is nothing to suggest that there is any likelihood of postponement.

SRI V. BALAKRISHNAN : Have this Government made any proposals to the Delimitation Commission with regard to recasting of constituencies in Tamilnad?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, the Chief Electoral Officer has made some tentative suggestions.

SRI G. GOVINDAN : தேர்தல் நடத்துவது டெல்லியில் உள்ள கமிஷனர் உத்தரவு என்றாலும், தொகுதி நிர்ணயிப்பது அரசாங்கத்தின் திட்டமா ? இல்லை அதுவும் டெல்லியில் உள்ள தேர்தல் அதிகாரியின் திட்டமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைத்தான் நான் என் பதிலில் சொல்லியிருக்கிறேன். தொகுதியை நிர்ணயிப்பதும் எலக்ஷன் கமிஷனர்தான்.

SRI G. GOVINDAN : டெல்லியில் உள்ள கமிஷனர் இங்கே உள்ள நிலவரங்களை அறிவாரா ? மக்களுடைய மனப்பான்மையை நன்கு அறிந்துள்ள ராஜ்ய சர்க்காரே அதை நிர்ணயிப்பது நல்லதாக இருக்காதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மக்களுடைய மனப்பான்மைக்கும் தொகுதி நிர்ணயிப்புக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எந்த எந்த முறையில் அமைக்க வேண்டுமென்பதற்குப் புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. அதைக்கொண்டே டெல்லியில் உள்ள கமிஷனர் நிர்ணயிக்க முடியும்.

Refresher courses in English

* 144 *Q.*—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state (*a*) whether there is any proposal to conduct refresher courses in English for teachers in High Schools and tutors in Colleges; and

(*b*) the number of places where these courses are proposed to be conducted?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Yes, Sir. It is proposed to conduct a course in January 1957.

(*b*) in one place—Teachers College, Saidapet.

Misuse of export permits

* 145 *Q.*—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Registrar of Co-operative Societies has ordered any enquiry into the alleged misuse of export permits for chillies granted to the Salem Marketing Society;

(*b*) whether the Government have received any report from the Registrar on the results of the enquiry; and

21st September 1956]

(c) if so, whether the copy of the report will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The answer is in the affirmative.

(c) It is not in the public interest to place on the table of the House the report referred to, since the matter is under enquiry.

Steps for giving employment to fishermen

*146 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri K P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the measures taken by the Government to help the unemployed and starving fishermen in the districts of Malabar and South Kanara?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have taken the following measures to help the unemployed and starving fishermen in the districts of Malabar and South Kanara :—

(1) A sum of Rs. 10,000 has been sanctioned towards opening of gruel centres for fishermen in Malabar district affected by poor fishing season.

(2) Another sum of Rs. 10,000 has been sanctioned for giving cash gifts at the rate of Rs. 25 to each of the deserving fishermen families in Malabar district for rethatching their houses.

(3) A sum of Rs. 23,000 has been sanctioned towards the cost of mid-day meals to be supplied to fisher-children studying in fisheries schools of Malabar and South Kanara districts for a period of one month in the first instance.

The Fishermen Co-operative Societies give short term loans to fishermen to tide over lean months.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, fishermen are suffering from want of employment for almost four to six months every year. This problem can be solved only by organizing the fishing industry itself on a co-operative basis and by encouraging thrift among fishermen. Therefore, will the Government consider the feasibility of organizing and running the fishing industry itself on a co-operative basis?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That aspect of the question is also being examined.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the Hon. Minister stated that an amount of Rs. 10,000 had been sanctioned for the opening of gruel centres? In what centres is the supply of gruel in force? If the supply is over, do the Government intend to extend this concession still further?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Notice, Sir.

[21st September 1956

Starting of a Paper Mill in Malabar

* 147 *Q.*—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to a supplementary question on question No. 3357 on 9th March 1956 whether the Government have finally decided to start a Paper Mill in Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Not yet, Sir.

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE : May I know, Sir, whether the Government had given due consideration to the proposal for starting a paper mill in Nilambur and, if so, what is the decision they have arrived at?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the proposal relates to the making of writing paper. As I have explained in this House once before, it is the policy of the Government of India that this industry should go to the private sector. Therefore, if any one from the private sector would come forward, Government will consider the proposal and see what facilities can be extended to him.

SRI K. V. RAMASWAMI : நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தனியாக பேப்பர் மில்லை ஆரம்பிப்பதற்கு யாராவது விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அந்த விஷயம் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி தனியாக ஒரு கேள்வி கேட்டால் சொல்ல முடியும்.

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE : Sir, there are proposals to start a paper mill in the Nilgiris district somewhere near the Malabar district. May I know whether that suggestion is going to materialise and whether the Government are going to start a paper mill in the Nilgiris district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Relating to the Nilgiris district, there are two proposals regarding paper manufacture. One relates to the making of writing paper and that will go to the private sector. The other relates to the making of newsprint and that will go to the public sector. The Government of India have been examining this question in consultation with this Government.

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE : Sir, as far as the starting of a mill for manufacturing newsprint in Malabar is concerned, my information is that experts from East Germany and other places have gone into the question and have made some suggestions to the Government. May I know, Sir, whether my information is correct? If so, may I know whether the Government have come to any decision?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The raw materials that are needed for making newsprint are wood like wattle, blue

21st September 1956]

gum, etc., which are available in the Nilgiris but not in the Malabar district. What the experts are reported to have examined in Malabar is the question regarding the making of writing paper from out of bamboo, etc.

Cost of living

* 148 *Q.*—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken by the Government to reduce the cost of living in the months of April and May 1956 in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The rise in the cost of living during the months of April and May 1956 is due to the rise in the price of rice and other essential commodities. The steps taken by the Government to bring down the rise in prices of rice and other essential commodities and thus to reduce the cost of living index have been furnished in the statement placed on the table of the House with reference to the starred question No. 8 asked by Sri K. P. Gopalan, M.L.A. (answered on 9th August 1956).

SRI K. VINAYAKAM : Sir, do the Government propose to start fair price shops for selling rice in the City of Madras and, if so, when that proposal will be put into execution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Already the T.U.C.S. has been asked to start fair price shops for selling the rice that is supplied by the Government, and that society has been doing it. In addition, it has been proposed to start 55 fair price shops to be run by private merchants who are not dealing in rice. Out of this 55, 37 shops have already been started.

SRI M. NARAYANA KURUP : May I know, Sir, whether, as a result of the measures taken by the Government, the price trend has gone upward or downward?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may say this much, Sir, that as a result of the efforts of the Government, so far the upward price trend has been considerably checked.

* SRI K. R. NALLASIVAM : விலைவாசி தூக்குதலாக இருக்கிற வரையில் நூறு ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கெல்லாமாவது நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் அரிசி விநியோகிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நூறு ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மட்டும் என்ன ? விநியோகிப்பதற்கு ஏராளமான அரிசி இருப்பதால் மற்ற ஏழை மக்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : Sir, are the Government aware that distress condition is prevalent in Kollegal taluk for the past three and a half months and that the people are clamouring for the opening of fair price shops, and yet the Government have not taken any action in the matter?

[21st September 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am aware of the distress conditions that are prevailing in Kollegal taluk and necessary steps are being taken. Regarding the question about the actual number of fair price shops that have been started, I want notice.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, while appreciating the steps taken by the Government of Madras to alleviate the difficulties felt in purchasing rice, may I point out that the number of shops proposed to be opened (57) is too little? There were about 800 shops in the City of Madras during the rationing days. Will the Government consider the feasibility of permitting all those who were running the ration shops in rationing days, to run fair price shops now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The primary idea, I may tell the hon. Member, is not to provide shops to those who want to do business on account of the present situation. Further, I may tell the hon. Member that he should not expect that as many as 700 shops should be opened in the City as was done during the days of acute shortage of rice. Anyhow, 55 additional shops will be opened, and if it is found still necessary that more shops should be opened, the Government will look into the matter.

SRI S. RAMALINGAM : நெல் களஞ்சியம் என்று சொல்லப்படுகிற தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலேயே படி அரிசி ஒரு ரூபாயாக விற்கிறது. குறுவை அறுப்பு ஆகியும் இன்னும் விலை குறையவில்லை. ஒரு லட்சம் ஜனங்களுக்கு மேல் வசிக்கக் கூடிய தஞ்சையில் நான்கைந்து நியாய விலை கடைகளை மாத்திரம் ஏற்படுத்தியிருப்பது போதாது. வினியோகிக்கப்படும் அரிசியையும் வாங்குவதற்கு ஜனங்கள் மிகுந்த கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அதிகமான கடைகளை ஆரம்பிப்பதற்குச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நேற்றையதினம் மத்திய அரசாங்க உணவு மந்திரி அவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். இன்னும் எவ்வளவு அதிகமாக வேண்டுமானாலும் வினியோகிப்பதற்கு அரிசி தருகிறோம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து இன்னும் எங்கங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் ஏற்படுத்துகிறோம்.

11-05 a.m. DR. K. B. MENON : May I know the reasons for this shortage? Is it due to failure of crops or any other factor and is it temporary? Are the Government taking any steps for permanent alleviation of the distress, if it is temporary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already explained the causes as the Government have assessed them. In certain areas, the failure of crops has been due to floods. I may tell the hon. Member that even in Tanjore, the rice that is produced there is transported outside the State and its movement is not restricted. So, the scarcity or shortage is perhaps due to more consumption per head of rice by the people of the State.

SRI P. SELVARAJ : Has the cost of living any connection with the purchasing power of the people, and if so, what is the purchasing power of the people at present?

21st September 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is a different question which I shall not be able to answer just now. I may tell the hon. Member that in the fair price shops, rice is sold at Re. 0–11–6 per measure.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : மார்க்கட் விலையைவிட கால் ரூபாய் குறைவாக நியாயவிலைக் கடைகளில் அரிசி கிடைக்கிறது என்பதற்காக தினம் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் கூலி கிடைக்கும் வேலையையும் விட்டுவிட்டு, நியாய விலைக் கடைகளில் காலையிலிருந்து மாலை வரை காத்திருந்து மாலையில் அரிசி கிடைக்காமல் வீட்டுக்குத் திரும்புகிறார்கள். இதனால் ஜனங்கள் பெருமளவுக்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையைத் தவிர்ப்பதற்கு எவ்வளவு சீக்கிரம் அதிக கடைகளைத் திறக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அதிகக் கடைகளைத் திறக்க மந்திரி அவர்கள் முயற்சிப் பார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பொதுவாக குறைகளைச் சொல்லாமல், குறிப்பிட்ட எந்த இடங்களில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கவேண்டிய தேவை இருக்கிற தென்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் எனனிடம் தெரிவித்தால், பிரத்தியேகமாக கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the Hon. Minister taking steps to corner merchants withholding stocks through banks?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Whatever the Government can do within the four corners of the powers they have, they are doing.

SRI K. R. VISWANATHAN : May I know whether the Government will come forward to give preferential treatment in the matter of opening fair price shops to dry tracts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. That is certainly done.

SRI M. NARAYANA KURUP : The Hon. Minister said that we should not expect as many fair price shops as we had in ration days. May I know how the present price of foodstuffs compares with that prevailing in ration days?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have statistics with me now to indulge in comparison between the prices prevailing now and then. But I may tell the hon. Member that there is this difference. There was acute shortage of rice then and now there is no difficulty in making rice available to the people.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : In view of the distress conditions in Kollegal taluk, will the Government try to minimise red-tape formalities, if not wholly eliminate it, so that fair price shops may be brought into existence in the immediate future?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If the hon. Member, without any excitement, will kindly tell me what is the kind of red-tapism that stands in our way, I would look into it.

[21st September 1956

Sri P. G. MANICKAM : பயிற்சி பெற்ற கிராம சேவகர்கள் மூலமாக கிராமங்களில் ருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு அரிசி சப்ளை செயயக்கூடிய திட்டம் கவர்ன்மெண்டாருடைய பரிசீலனையில் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட திட்டம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் எந்த திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறார் என்பது புரியவில்லை. தனியாக கேள்வி போட்டால் நான் பதில் சொல்கிறேன்.

Sri A. RATNAM : நியாய விலைக் கடைகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டி சர்க்கார் கைவசம் உள்ள அரிசி ஸ்டாக் எவ்வளவு ? எப்பொழுது வாங்கப் பட்டது ? எவ்வளவு வாங்கப்பட்டது ? அந்த அரிசி மககள் சாப்பிடு வதற்குத் தகுதியுள்ளதாக இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry, I do not have all the particulars that the hon. Member wants. But I may tell him there is sufficient stock of rice available, I mean sufficient stock of good quality rice, though it may not be a superior quality.

Sri A. GOVINDASWAMI NAYAGAR : விலை உயர்வை எதிர்பார்த்து ஒரு சிலர் அரிசியைப்பதுக்கிவருகிறார்கள். அத்தகைய பதுக்கல்காரர்களைக் கண்டுபிடிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : I have already answered that within the four corners of the powers that the Government have they will take all necessary steps to prevent this abuse.

Sri P. K. GOPALAKRISHNAN : The Hon. the Minister for Agriculture has been pleased to state that there is no difficulty regarding the availability of rice at present. But are the Government aware that availability of rice has no meaning unless there is ' accessibility ', that is, unless the price is kept within the limits of the purchasing power of the ordinary masses ? Will the Government, therefore, see that fair price shops are opened wherever necessary ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : The Government are certainly looking into the question. When I say availability, it means availability at the price fixed in the fair price shops.

Sri A. K. SUBBIAH : மன்னார்குடியில் 30 ஆயிரம் ஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள். அங்கே ஒரே ஒரு நியாய விலைக் கடைதான் திறக்கப்பட் டிருக்கிறது. நாளொன்றுக்கு 15 மூட்டைகள்தான் அந்தக் கடை மூலம் அரிசி கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. பெருவாரியான ஜனங்களுக்கு அரிசி கிடைக்காமல் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல, மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களாகிய முத்துப்பேட்டை, தலைஞாயிறு, திருத்துறைப் பூண்டி, நீடாமங்கலம் போன்ற இடங்களிலும் அரிசி கிடைக்காமல் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுவதால், அங்கெல்லாம் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப் பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்கின்றேன்.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றிதனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால் நான் பதில் சொல்லுகிறேன்.

21st September 1956]

Opening a Trade School in Cuddalore

* 149 *Q.*—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Arangathan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to open a trade school in Cuddalore; and

(*b*) if so, the subjects that will be taught?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes, Sir. The Government have sanctioned the establishment of an Industrial School at Cuddalore. The school was started on the 3rd September 1956.

(*b*) the following courses have been started in the first instance—

(1) Blacksmithy. (4) Foundry.
(2) Electric Wiring. (5) Turners and Machinists.
(3) Fitting and erection. (6) Electric and gas welding.

Six more courses will be started in July 1958; but the actual courses to be started have not yet been decided upon.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know the total number of students undergoing training in this trade school?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The strength of each class is 20.

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR : கடலூரில் தொழிற் பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டும் அதில் எந்தவிதமான 'அபரெடெஸ்'ஸும் வந்து சேராததால் மாணவர்கள் சும்மா உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், உடனடியாக 'அபரெடெஸ்'களைத் தருவித்துக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தத் தொழிற் பள்ளிக்கூடத்தைத் துவக்குவதற்கு முன்பிருந்தே அது சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அதைப்பற்றி கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது.

SRI A. RATNAM : இந்தப் பள்ளியை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவு தொகை செலவு செய்திருக்கிறார்கள்? மேலும் எவ்வளவு தொகை செலவு செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கடலூரிலுள்ள தொழிற் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடத்திற்குச் செலவிட்ட தொகை ரூ. 4,25, 00. 'எக்விப்மெண்ட்'க்காக ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 2,40,000 வருஷா வருஷம் ஆகும் 'ரிகரிங் எக்ஸ்பென்டிசர்'க்காக ஒதுக்கப்பட்டது இரண்டு லட்ச ரூபாய். ஆக மொத்தம் ரூ. 8,65,000.

SRI V. BALAKRISHNAN : இந்தப் பள்ளியில் பிள்ளைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டபின் சாமான்கள் வாங்கப்படுகிறதா? அல்லது சாமான்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, அதன் பிறகு பிள்ளைகளை சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறதா? சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இரண்டும் நடந்து வருகிறது என்று கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் சொல்வேன்.

[21st September 1956

DR. K. B. MENON : May I know how many the Government expect to turn out each year from these classes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have said there will be 20 students admitted for each of these courses every year.

Ayurvedic institutions

11.30 a.m. * 150 *Q*.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the Central Government or the Planning Commission have informed the State Government about their willingness to meet the entire cost of starting research institutions in Ayurveda; and

(*b*) whether the Government have any proposal to start any such institution in Malabar in the current year?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) The Government of India have made provision for a sum of Rs. 100 lakhs in their Second Five-Year plan for development and researches in the indigenous systems of medicine. They have tentatively decided to give assistance to States on the usual pattern, viz., 75 per cent of the non-recurring expenditure and 50 per cent of the recurring expenditure;

(*b*) No, Sir.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : In view of the fact that Malabar is rich in herbs suited for preparation of Ayurvedic medicines and there are a large number of well-versed Ayurvedic physicians, will the Government consider the question of starting an Ayurvedic Research institution in Malabar incurring the necessary expenditure?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Director of Medical Services has sent up proposals to the Government for carrying out researches at the College of Integrated Medicine in Ayurveda, Siddha and Unani. There are no such facilities in Malabar.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the fact that certain Ayurvedic Institutions in Malabar have requested the Government of Madras to start a research institution there, in Olavakode in Palghat where medicinal roots are availiable in plenty, and in view of the fact that opening of such a research institution would be very helpful in the promotion of indigenous medicine, may I know what steps the Government have taken to help starting of a research institution there?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The availability of herbs is not enough. We must have a team of scientists such as botanists, chemists, pharmacologists, and clinicians for this purpose. Both modern medicine men as well as those versed in indigenous system will have to collaborate in the work. There are no such facilities in Palghat, Sir.

21st September 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : It is for want of such technically qualified men that these institutions were not able to start research institutions there. Such men are available in other countries. Only if the Government move in the matter they will become available. Therefore it is necessary that the Government should take interest in the work and see that such technically qualified men are made available for those institutions. May I know from the Government whether any measures were taken by them to see that such men from other countries were made available to them?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am sorry the hon. Member does not realize what the essential requirements are for proper research work to be done. Probably such research work may be taken up in the Ayurvedic teaching institution at Trivandrum but not at Palghat, Sir.

SRI M. PALANIYANDI : May I know whether this Government have taken any interest in the collection of manuscripts from the "Olaichuvadi", that is writings on palm leaves from the village parts where we have very good literature on the subject?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, palm leaves may be collected. But I do not think palm leaf literature may be collected from the villages. (Laughter.)

* 151 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representation on 25th February 1956 from the managing Committee of the Madhava Ayurvedic College, Cannanore to enhance the Government grant to the College; and

(*b*) if so, the action taken thereon.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

Appeals on commercial tax cases

* 152 *Q.*—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have instructed Commercial Tax Officers in the State to pronounce orders on appeals at least within six months of hearing arguments; and

(*b*) how many appeals have been disposed of by the Commercial Tax Officers in Malabar later than six months after the arguments?

[21st September 1956

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) Instructions have been issued by the Board of Revenue that Commercial Tax Officers should write up the appeal orders within seven days after hearing the appeal or making enquiry in respect of appeals.

(*b*) One.

Dues under the well subsidy schemes

* 153 *Q.*—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether it is a fact that the Government have issued instructions to Collectors for the speedy recovery of pending claims under Well Subsidy schemes by taking coercive proceedings against the concerned ryots?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The answer is in the negative, Sir.

SRI M. PALANIYANDI : கிணறு மான்யத்தை திருப்பி வசூல் செய்வதில் நமது ஜில்லாக்களிலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. எனென்றால், 1948-49-ல் கொடுத்த பணத்தையும், பிற்பாடு கொடுத்த பணத்தையும், கிணறு வெட்டவில்லை என்பதற்காகவோ, அல்லது வெட்டியிருந்தாலும் அரசாங்கம் 8 அடி, 24 அடி என்றெல்லாம் நிர்ணயித்திருந்த தாத்தில் குறைந்திருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காகவோ, திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மக்களை தொந்தரவு செய்கிறார்கள். நான் இது பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம்கூட சொல்லியிருக்கிறேன். இது மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்த பணம். விவசாயிகள் மிகவும் பாடுபட்டு இந்த பணத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதையெல்லாம் ஒருவழியாக தீர்த்துவிடுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் எந்த விதத்தில் இதையெல்லாம் தீர்த்துவிடவேண்டும் என்று கோருகிறார் என்பது தெரியவில்லை. ஏதாவது கிணறு வெட்டியிருந்தால் போதும். கிணற்றில் தண்ணீர் வந்தாலும் சரி; வராவிட்டாலும் சரி; அரசாங்கம் மான்யத்தை திருப்பிக் கோருவதில்லை. ஆனால் ஒன்றுமே செய்யாமல் பணத்தை 'சுவாஹா' செய்தவர்களிடமிருந்து பணத்தைத் திருப்பிப் பெறுமல் என்ன செய்வது?

Extra departmental postmasters

* 154 *Q.*—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of extra departmental postmasters who were permitted to hold and are holding the posts of village munsifs in the State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Thirty-two.

SRI K. R. VISWANATHAN : Whenever a person working as a village munsif applies for the appointment of postmaster, he has to get the permission of the Revenue authorities and he is appointed in the usual course. But whenever a person acting as extra departmental postmaster applies for appointment as village munsif the Revenue authorities object to the appointment of a person acting as postmaster to the post of village munsif because

21st September 1956] [Sri K. R. Viswanathan]

they say the Board's Standing Orders stand against such appointment. Will the Government come forward to remove such difficulties because in the former case the same individual is permitted to hold the other post also. In the latter case also Government should permit the extra departmental postmaster to hold the post of village munsif?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The only criterion for consideration is that the extra work as postmaster should not prejudice their duties as village officers. The Revenue Divisional Officer will apply his mind in according permission only to this criterion.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, whatever may have been the custom or convention in the past, in view of the fact that the village officers are overburdened with revenue work, will the Hon. Minister do away with the custom of permitting village officers to be in additional charge of the work of postmasters also?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I know, Sir, the hon. Member and the village officers do not get on well. But it has been allowed if it is found that without detriment to his legitimate work as village headman, the work of postmaster also could be done. But supposing the work of a particular village branch post office itself is very heavy, they do not allow such postmasters to take up the work of village officers. Regarding grant of permission to village officers to take up the work of postmasters, the village officers are claiming so many privileges. Therefore, even the existing privilege, I think, should not be taken away

SRI K. R. VISWANATHAN : In view of the fact that the village officers are poorly paid, will the Government not deny the grant of permission to them to act as extra departmental postmasters and come forward to remove difficulties caused by the present Board's Standing Orders, which prevent extra departmental postmasters being appointed as village officers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I have already answered that question, Sir. Government take a sympathetic view in the matter. Only in cases where it would be prejudicial to his legitimate work, they refuse permission. In all other cases they are giving permission.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, this discretion vested with the Revenue Divisional Officer is not equitably or judicially exercised but very often abused. If the village officer commits defaults in the discharge of his duties, Government can take proper steps rather than refuse it in anticipation. Therefore will the Government direct the Revenue Divisional Officers to give the permission in every case and take action thereafter if they commit faults?

[21st September 1956

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member has built up his proposition on wrong premises which I do not accept. The Revenue Divisional Officers have been exercising their discretion properly and well.

SRI V. R. NAGARAJAN : Is the practice of making elementary school teachers in villages, such postmasters still continued, and if so, have they time enough to attend to these duties in addition to their regular teaching work?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I think the subject of elementary school teachers is in the hands of the Hon. the Finance Minister.

Construction of bridge at Nileshwar

11-40 a.m. * 155 *Q.*—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given to question No. 1044 on 19th May 1954—

(*a*) the present stage of the construction of the bridge at Nileshwar in South Kanara district; and

(*b*) why the work has been delayed?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (*a*) Nearly 85 per cent of the work has been completed by the end of June 1956. The work is expected to be completed by 31st December 1956.

(*b*) The delay in completing the work is due to some difficulties experienced in regard to foundation during the initial stages of the work. A series of tests had to be conducted before finalising the depth of foundations and determining the settlement characteristics of the foundation soil. Further work had to be resumed only after completing all those tests.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Can it be expected that this work will be completed before the end of this year?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : That is what I have stated just now. It will be completed in December 1956, that is, the end of the year, I suppose.

Improvement of the Port at Azhikkal

* 156 *Q.*—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Government propose to improve the port of Azhikkal in Chirakkal taluk, North Malabar;

(*b*) if so, the improvements that would be carried out; and

(*c*) the total estimated expenditure sanctioned for them?

21st September 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (*a*) The answer is in the affirmative.

(*b*) The works proposed to be carried out are :

(1) Formation of road and wharf—Estimated cost of Rs. 40,000.

(2) Construction of jetty—Estimated cost of Rs. 1,20,000.

(3) Provision of a tug—Estimated cost of Rs. 1,00,000.

(*c*) The estimates for the schemes have not yet been sanctioned.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know when the estimates of the schemes will be sanctioned and the works started?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The work is proposed to be taken up for execution during the current year and necessary provision therefor (Rs. 30,000) has also been included in the Budget of the Azhikkal Landing and Shipping Fund for 1956–57. Acquisition of land for the work is pending with the Collector of Malabar and that is causing delay. Preparation of estimate for this work is proposed to be taken up shortly.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. Minister kindly take steps to expedite the acquisition of lands by asking the Collector to take suitable steps in the matter?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Yes, Sir, necessary steps would be taken to remind the Collector to expedite the work.

Construction of a pathway and a drinking-water well for the Akshikadu Harijan village

* 157 *Q.*—

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri M. Jagannathan, is not in his seat. The question and answer will be printed in the proceedings.

SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received a petition, dated 28th April 1956 from the Harijans of Akshikadu village, Markanam firka in Tindivanam taluk, regarding the provision of a pathway in their burial ground and a drinking-water well in their cheri; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) No, Sir. The petition was received only by the Collector of South Arcot.

(*b*) The Collector of South Arcot has reported that he is taking action to acquire patta lands for these purposes.

[21st September 1956

Minimum bus fares in mufassal

* 158 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government have taken any decision on the question of reduction of minimum bus fare of 5 annas in mufassal?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The Government have recently examined the question of reduction of the maximum bus fare of 5 annas in the mufassal and have decided that the existing orders fixing a fare not exceeding 5 annas for distances of less than 8 miles in the plains in the mufassal should be continued.

SRI M. NARAYANA KURUP : Is it not a fact, Sir, that the Hon. Minister promised to reduce the fare on more than one occasion and assured the House and confirmed it later. Now what is the reason to go back on the assurance given by the Hon. Minister.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I did not promise to reduce it. I only promised that the matter would be examined. After deep examination we came to the conclusion that the present rate should continue.

SRI P. G. MANICKAM : காலணா, அரையணா, முக்காலணா முதலிய சில்லறைகளைச் சேர்க்காமல், தூரத்திற்குத் தகுந்தபடி அணாக்களாகவும், ரூபாய்களாகவும் பஸ் கட்டணங்களை வசூலிப்பதற்கான சட்டத்தை அரசாங்கம் இயற்றுமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இப்போதிருக்கும் நிலைமையில் அது முடியாது.

DR. K. B. MENON : Is the reason for the decision of the Government due to the fact that reduction of the fare is uneconomical?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Originally when the minimum was fixed at the rate of four annas, the idea was to prevent on the one hand short distance passengers displacing long distance passengers and on the other hand, to save long distance passengers from congestion consequent on passengers bound for short distance getting into the buses. Both these considerations are still valid. In view of the fall in the value of the money, at present five annas is equal to four annas in 1955 when the rate was fixed. It would, therefore, be hazardous, on the complaint of only one district, to reduce the minimum fare to four annas and the existing minimum which some owners are themselves reducing, deserves to be continued in the public interest.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Government be kind enough to consider the question of giving half-fare concessions at least to the student population in rural parts who will have to go for two or three miles for their high schools. Generally the high schools are far away from the rural parts. Therefore, will the Government take suitable steps in the matter?

21st September 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I think, some bus operators are really charging less than five annas for short distance routes.

SRI M. NARAYANA KURUP : When this question was raised during the debate on the Budget for 1955–56, the Hon. Minister, in winding up the debate, said that Members would have glad news before they reached home. Did not the Hon. Minister intend that there would be a reduction in the minimum fare of five annas as it now exists?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the Government tried all possible methods to see that the rates were reduced. But this complaint is only from the district of Malabar whereas in other districts bus operators seem to feel that there is no need for reduction at all. Therefore, when I said that hon. Members would receive encouraging news, I did not mean that the rates would be reduced. I meant that the Government would pay sympathetic consideration to the suggestion made by the hon. Member.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : As far as the Malabar district is concerned, the minimum bus charge is five annas, in certain places but in certain other places, it is three annas. For instance, in my place, there are one or two buses running on Perintalmanna-Anakayam route and they collect only three annas for a distance of five or six miles. Therefore, the question of protecting either the bus owner or the long distance passengers does not arise. Considering this reality, will the Government reduce the minimum bus charge throughout the district from five annas to three annas?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The hon. Member himself has just admitted that in certain places, they are charging only three annas for a distance of six miles. Therefore, the question of reducing the present rate does not arise at all?

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : The Hon. Minister has just now stated that certain bus operators are charging only three annas in Malabar. As far as my experience goes, in my constituency, four buses are in operation and for a distance of two miles from Pappinesseri to Kalyasseri, five annas are charged. From Kalyasseri to Parissinikadavu—a distance of three miles, five annas are charged. So also for a distance of one mile, from Chingala to Srikantapuram, five annas are charged even for the students. Therefore, will the Government see that proper steps are taken to collect only half-fare for short distances from the students?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I am sorry, I cannot promise it. It is already too late and the new Kerala State is going to be formed shortly where the hon. Member can raise this question and that Government may consider it.

[21st September 1956

Sri A. GOVINDASWAMY NAYAGAR : பஸ் கட்டணத்தைக் குறைத்தால் பஸ் முதலாளிகளின் வெறுப்பை அடையவேண்டியிருக்கும் என்று அரசாங்கம் பயந்து, அதன் காரணமாக பஸ் கட்டணத்தைக் குறைக்காமல் இருக்கிறது என்று அறிய வரும்புகிறேன்.

Mr. SPEAKER : I disallow that question.

Sri P. K. GOPALAKRISHNAN : Are the Government aware that a minimum charge of less than five annas is fixed in some of the neighbouring States. For instance, in the Travancore-Cochin State a minimum charge of three annas is fixed and there is no insecurity felt either by long distance passengers or bus operators. So, in view of the experience gained by one of the neighbouring States, will the Government reconsider their earlier decision, and reduce the minimum charge here also?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : As I said, this complaint is not coming from any district except Malabar. Therefore, we cannot make exception in this case.

Sri M. NARAYANA KURUP : On a previous occasion the Hon. Minister stated that it was such a serious matter that the Hon. Minister dealing with it alone cannot decide it and the Cabinet had to decide it. May I know whether the decision not to reduce the minimum fare of five annas is a Cabinet decision?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : No, Sir, it was not a Cabinet decision. The Minister for Finance and the Minister for Transport have to decide it.

Sri A. IYANAR : தற்போது மூன்று மைல், நான்கு மைல்களுக்குக்கூட ஐந்தணா வசூலிப்பதானது பெரும்பாலான ஜனங்களுக்கு மிகவும் சிரமமாக இருப்பதால், குறைந்தது நான்கு மைல்களுக்கு உட்பட்ட தூரத்திற்காவது ஐந்தணாக் கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : இதையெல்லாம் பரிசீலித்துத்தான் அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. இவ்வளவு சீக்கிரம் முடிவை மாற்ற முடியாது. இன்னும் நாளடைவில் இதைத் திருத்தமுடியுமா என்று யோசிப்போம்.

Sri C. KANDASAMY : ஐந்து அணாவானது மிக அதிகப்படியான கட்டணம் என்று ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. அரசாங்கம் சொல்லும் கஷ்டங்களையும் சணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே குறிப்பிட்ட பாதைகளில் செல்லும் பஸ்களில் சிலவற்றை வழியில் நிற்காமல் நேரே செல்லும் (தரு பஸ்) பஸ்களாகவும், மீதி பஸ்களை வழியில் ஆங்காங்கே நின்று செல்லும் பஸ்களாகவும் ஓட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அந்த நிலைமையிலாவது கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா? அதாவது, ஒரு வழியில் 10 பஸ்கள் ஓடினால் 7 பஸ்களை நேரே செல்லும் பஸ்களாகவும், 3 பஸ்களை இடையிடையே நின்று செல்லும் பஸ்களாவும் ஓட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தாவது கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன யோசனை பரிசீலனை செய்யப்படும்.

21st September 1956]

Loan for Tellicherry Municipality

*159 *Q.*—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have received any representation in May 1956 from the Tellicherry Municipality asking for a loan to pay its 25 per cent contribution for the schemes of preventing sea erosion in that town? 11-50 a.m.

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI : No, Sir.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know whether the Hon. Minister is aware that sea erosion is a big problem throughout Malabar and especially in Tellicherry? During certain seasons even the building of the District Court is threatened by sea erosion. In view of that, will the Government take the responsibility of bunding the sea? The Government, on previous occasions, have answered on the floor of the House that it is the responsibility of the municipality to prevent sea erosion. In view of that fact, will the Government sanction the loans asked for by the Municipality of Tellicherry and see that sea erosion is prevented?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI : Whenever applications for loans come, certainly the Government will consider them. With regard to this matter, the Chief Engineer, Highways, has been having some correspondence with the municipality.

UNSTARRED QUESTIONS.

Construction of a drinking-water well for Venkaivadi Harijan Colony

10 *Q.*—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the reasons for not finishing the construction of the drinking-water well in Venkaivadi Harijan Colony in Kallakurichi taluk yet?

A.—An estimate for Rs. 1,710 for repairing the well in R.S. No. 107-3, battai poramboke of Venkaivadi village, Kallakurichi taluk, was sanctioned by the Collector of South Arcot in June 1955. At the time of carrying out the repairs, two of the villagers objected on the ground that the well in question had been constructed by their forefathers and that the Government had no right over the well. As there are no records to prove conclusively the ownership, it is considered not desirable to spend Government money on repairs to this well. The Collector is on the look-out for a suitable place at the disposal of the Government very near the Harijan Colony and will take action to sink a new well as soon as a suitable site is fixed.

Arecanut Marketing Co-operative Society, Kumaranellur

11 *Q.*—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government will place

[21st September 1956

on the table of the House a statement showing financial progress made by the Kumaranellur Arecanut Marketing Co-operative Society year by year after it began to receive the State aid?

A.—A statement[a] showing the financial progress made by the Ponnani Taluk Arecanut Processing and Marketing Society from 1950–51 is appended.

Harijan trustees

12 *Q*.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether any Harijans have been appointed as trustees in the Vriddhachalam Palamalanathar temple; and

(*b*) if not, the reasons therefor?

A.—(*a*) No

(*b*) There was no application from any qualified Harijan candidate suitable for appointment as trustee.

Admission to Government Medical Colleges

13 *Q*.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) the number of applications received from the candidates belonging to the Tiruchirappalli district for admission to the Government Medical Colleges in the State;

(*b*) the number of candidates actually selected and the number of seats allotted to the Tiruchirappalli district on districtwar basis; and

(*c*) the number among the candidates selected hailing from municipal towns, semi-urban areas and rural parts?

A.—(*a*) Sixty-seven.

(*b*) Twenty seats have been allotted to the Tiruchirappalli district on districtwar basis and twenty candidates have been selected against these seats.

(*c*) The information is not easily available. The Government consider that the time and labour involved in collecting the particulars will not be commensurate with the statistics asked for.

Admission of Backward Classes into the Medical Colleges

14 *Q*.—SRI S. DAIVASIGAMONEY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) the number of male and female candidates belonging to Backward Classes that applied for admission into the Medical Colleges in the State this year and the number of candidates that were actually selected, districtwar; and

[a] Printed as Appendix I on page 68 infra.

21st September 1956]

(*b*) the number of male and female candidates that applied and were selected from the Backward Class of Vanniyakula **Kshatriyas** in each district?

A.—(*a*) & (*b*) Four hundred and seventy-four candidates belonging to Backward Classes applied this year for admission to the M.B.B.S. course. Out of them, 143 candidates have been selected including those in the reserve list and those selected by merit. The number of seats reserved districtwar for Backward Classes is given below :—

Madras	3	**North Arcot**	6
Chingleput	4	**Tiruchirappalli**	6
South Arcot	6	**Salem**	7
Tanjore	6	**Coimbatore**	7
Madurai	6	**The Nilgiris**	2
Ramanathapuram	4	**Malabar**	10
Tirunelveli	5	**South Kanara**	4
		Total ...	76

All the reserved seats have been filled by candidates belonging to Backward Classes.

Information regarding the number of men and women candidates belonging to the Backward Classes including the Vanniyakula Kshatriya community, who applied and were selected from each district, is not easily available. The Government consider that the time and labour involved in collecting the information will not be commensurate with its usefulness.

Industries to be started in Malabar under Second Five-Year Plan

15 *Q*.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the major, minor and cottage industries which the Government have proposed to start in Malabar under the Second Five-Year Plan?

A.—A list of schemes sanctioned under the First Five-Year Plan and continued during the Second Five-Year Plan period and a list [a] of the schemes proposed to be sanctioned for Malabar district under the Second Five-Year Plan are placed on the table of the House.

Dysentery and smallpox

16 *Q*.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) the number of persons who were affected by dysentery and smallpox in Peringom and Vayakkara amsams in Payyanur firka, North Malabar, in the months of May, June and July 1956;

(*b*) the number of persons that died; and

(*c*) the preventive measures taken by the Government?

[a] Printed on Appendix II on pages 68–70 infra.

[21st September 1956

A.—(*a*) The number of persons who were affected by dysentery and smallpox in Peringom and Vayakkara amsams is as follows :—

	Dysentery.			*Smallpox.*		
	May.	*June.*	*July.*	*May.*	*June.*	*July.*
Peringom	26	3	..	..	9	..
Vayakkara	..	..	..	7	10	..

(*b*) The number of persons that died is as follows :—

	Dysentery.			*Smallpox.*		
	May.	*June.*	*July.*	*May.*	*June.*	*July.*
Peringom	2	..	..	..	4	..
Vayakkara	..	..	..	..	9	..

(*c*) In addition to the Range Health Inspector and two Health Assistants, an additional staff of one Special Health Inspector, two Reserve Health Assistants and two Special Temporary Health Assistants were posted for work in the two villages. One hundred and twenty-four wells were chlorinated and 108 houses were disinfected. One thousand two hundred and sixty-six sulphaguanidine tablets, 1,100 multi-vitamin tablets and 48 lb. of skim milk powder were distributed. Four hundred and fifty-two primary vaccinations and 4,302 revaccinations were performed in the villages. Propaganda talks on smallpox, dysentery and diarrhœa were also given.

Area Committee, Tiruchirappalli district

17 *Q.*—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) the number and the names of the members appointed to the Area Committee of Tiruchirappalli district during the year 1956–57;

(*b*) the dates when the vacancies arose and the dates of filling up of the vacancies; and

(*c*) the reasons, if any, for the delay in filling up of the vacancies?

A.—(*a*) (1) Sri V. Arunachala Thevar, President, Congress Committee, Pudukkottai.

(2) Dr. V. Subramaniam, Srirangam.

(*b*) One vacancy arose in September 1955 and the other in January 1956; both the vacancies were filled in July 1956.

(*c*) Usually appointments to Area Committees are made after obtaining the recommendations of the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department and the Collector. This naturally involves some delay in certain cases.

[*Note*.—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER.

(1) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House the following messages, dated 5th August 1956 and 23rd August 1956, received from the Governor of Madras :—

"(i) In pursuance of Article 207, clause (3), of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the consideration of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956.

(ii) In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199, clause (1), sub-clause (*a*), of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation for the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956."

(2) SITTINGS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER : The programme of the House, as decided by the Business Advisory Committee, may be stated by the Hon. the Leader of the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, in the Business Advisory Committee meeting, it has been decided that the following Bills :—

(1) The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956,

(2) The Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, and

(3) The Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956

and the Resolution with regard to the ratification of the amendments proposed to be made to the Constitution of India should be finished by Tuesday. That means, four days—to-day, tomorrow, Monday and Tuesday—would be available for these. The hours of sitting also have been fixed. Tentatively the general discussion on the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, will take place to-day, and to-morrow, the clause by clause consideration of the Bill will be taken up. On Monday, the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956, and the Government Resolution will be taken up. The hours of sitting have been fixed and from to-morrow onwards the House will sit from 9 a.m. to 1 p.m., i.e., four hours everyday. As regards the work on Wednesday, we have not fixed any business and that will be done at the meeting of the Business

Advisory Committee on Monday seeing the progress we are able to make on these Bills. Twenty-seventh September 1956 will be a non-official day. Twenty-eighth and 29th will have to be allotted for considering the Supplementary Budget and the Appropriation Bill arising out of that. These are the decisions which the Business Advisory Committee have taken and I hope the House will approve of that.

The recommendations of the Business Advisory Committee were approved.

(3) REGARDING AMENDMENTS.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that I have fixed 5 p.m. to-day, i.e., 21st September 1956, as the time within which amendments to the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, should reach the Legislative Assembly office, and amendments for the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, should reach the office by 5 p.m. on 22nd September 1956. The amendments for the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956, should reach the office by 10 a.m. on Monday, the 24th September 1956."

III.—ADJOURNMENT MOTION *RE*

ACTION OF THE HEALTH OFFICER IN SEALING SOME OF THE TURMERIC GODOWNS IN ERODE UNDER THE PREVENTION OF FOOD ADULTERATION ACT.

MR. SPEAKER : I have received notice of an adjournment motion from Sri K. T. Raju which reads as follows :—

"This House do adjourn to discuss a definite matter of urgent public importance, viz., the serious situation and anxiety caused to the peasants due to the action of the Health Officer who sealed some of the turmeric godowns on 20th September 1956 and is threatening to close most of the godowns in Erode town under the Prevention of Food Adulteration Act indiscriminately thereby causing heavy loss to the peasants and almost closing down the turmeric market and business in Erode which is the centre for the Madras State."

May I know what the hon. Member has got to say in the matter?

11-55 a.m. * SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஈரோடு மஞ்சள் கிடங்குகளுக்குச் சென்று சோதனை போட்டதில், அங்கே இருந்த மஞ்சளில் சில கெட்டுப் போய் சுகாதாரத்திற்குப் பாதகம் விளைவிக்கும்படி இருந்தது என்ற காரணத்திற்காக கிடங்குகளையே சீல் வைத்து விட்டு வந்திருக்கிறார்கள் சுகாதார அதிகாரிகள். கெட்டுப்போன மஞ்சள் சிலவற்றை எடுத்து வேண்டுமென்றால் அவர்கள் பரிட்சைக்காக கிண்டிக்கு அனுப்பியிருக்கலாம். அதை விட்டு விட்டு கிடங்குகளையே சீல் போட்டு வந்து விட்டதால் ஈரோடு மஞ்சள் மார்க்கெட் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்திலேயே கோயம்புத்தூர், ஈரோடு போன்ற இந்த இடங்கள் தான் மஞ்சள் உற்பத்தியில் அதிகம் ஈடுபட்டுள்ள இடம். சுகாதாரத்திற்குக் கெடுதி விளைவிக்கும் மஞ்சள் மார்க்கெட்டுக்கு வரக்கூடாது என்பதற்காக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் விலைவாசியும் இறங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது மஞ்சள்

21st September 1956] [Sri K. T. Raju]

சட்டை ரூ. 250-லிருந்து ரூ. 80, 90-க்கு இறங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது வியாபார மார்க்கெட்டும் பாதிக்கும்படியாக கிடங்குகளை மூடுவது சரியல்ல. அதனால் நேற்று கப்பலில் ஏற்றவேண்டிய மஞ்சள் பூராவும் வந்து சேரமல் போய் விட்டது. இம்மாதிரியான நடவடிக்கையின் காரணமாக ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதோடு, இடையில் உள்ள மண்டித் தரகர்களுக்கும் இதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏறபடும். எந்தச் சரக்கு கெட்டுப் போய் விட்டதோ அதை விலக்கி விட்டு மற்றதை மார்க்கெட்டில் விற்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யாவிட்டால் இதர மஞ்சளும் நாசம் அடையும். விவசாயிகளும் பாதிக்கப்படுவார்கள். கெட்டுப் போன சரக்கை மாத்திரம் கிண்டிக்கு அனுப்பி விட்டு, எல்லாக் கிடங்குகளையும் சீல் போடவேண்டாம் என உத்தரவு போட வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். சர்க்கார் இது விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லா முழுவதும் பாதிக்கப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே இதைப்பற்றி உடனடியாக விவாதிக்க இந்தச் சபை ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

MR. SPEAKER : Will the Hon. Minister be able to say anything on this matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am not in a position to say anything just now on this matter for want of information. I shall have enquiries made in this matter. 12 noon.

MR. SPEAKER : I think *prima facie* this is a matter in which the officer concerned has done his duties in the ordinary course of administration. Therefore I do not think that this is a matter on which an adjournment motion could be moved. Therefore I rule it out of order.

We shall now take up the next item, viz., the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1956 (L.A. BILL NO. 10 OF 1956).

MR. SPEAKER : The Hon. the Minister for Land Revenue may now move the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.

SRI M. NARAYANA KURUP : On a point of order, Sir. Our rule 106 says . . .

MR. SPEAKER : There can be no point of order at this stage. I have already called upon the Hon. the Minister for Land Revenue to move the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.

SRI M. NARAYANA KURUP : I have not stated my point of order, Sir.

MR. SPEAKER : I have ruled that there can be no point of order at this stage. The Hon. the Minister for Land Revenue may now move the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956. There is no other subject before the House.

[21st September 1956

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir, I beg to present the Report* of the Select Committee on the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A Bill No. 10 of 1956) and move—

"That the Bill, as amended by the Select Committee, be taken into consideration."

The Bill makes provision for the extension of the life of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955, for two years and extends that Act to the areas where the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954, and the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, are now in force. The Bill also contains certain amendments to the existing Act which were found necessary. The main amendment made by the Select Committee is in respect of resumption of land for personal cultivation. It was considered just to give some relief to small landowners who are entirely dependent on the income from the lands owned by them. Provision has therefore been made so that a small landlord may resume possession for personal cultivation one-half of the extent of the lands to which he is entitled to possession but not exceeding 5 acres of wet land or its equivalent. For this he has to apply to the Revenue Divisional Officer who will enquire into the matter and pass suitable orders. A person who owns land exceeding 13-1/3 acres of wet land or its equivalent on the day on which the Amending Act comes into force or who has been assessed to any sales tax, profession tax or income-tax during 1954–55 or 1955–56 cannot resume land under the above provision. So also if the extent of land which a landlord is entitled to resume exceeds 5 acres of wet land along with the land of which he is already in possession, either as owner or as tenant, he will not be eligible for the concession. Thus it will be possible only for very small landlords without any other substantial avocation to resume lands under the above provision. The Government consider that as the stay against eviction has been in force for one year now and is to remain for two years more, it is only fair that these small landlords should be given this concession. If any landlord who has resumed possession of any land for personal cultivation under the above provision does not bring it under personal cultivation within a period of one year of such resumption or leaves the land fallow for more than a year, the previous cultivating tenant can apply for restoration. Provision has also been made for the execution of lease deeds in all cases of tenancy agreements entered into in future. The Revenue Divisional Officer's Courts have been made subordinate to the High Court so that aggrieved persons may have a remedy without recourse to a writ.

The other changes have all been set out very clearly in the report of the Select Committee and I need not enumerate them. The provisions of the Bill are now before the House for discussion.

* Printed as Appendix III on pages 70–82 infra.

21st September 1956]

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), as amended by the Select Committee, be taken into consideration."

* SRI M. NARAYANA KURUP : The point which I wanted to raise was this. I considered it as something important since it raised a question of procedure. On the 14th instant, the agenda of 21st September 1956 was circulated to us stating that the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, would be taken up on the 21st September 1956. Our Rule 106 says that the Bill as amended by the Select Committee and the report of the Select Committee shall be printed and circulated to the members of the Assembly and if the Committee decides they shall be printed in the gazette also. After this, the Minister in charge of the Bill may move that the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration. I am not here for raising the question of notice. The point now is whether it is in order to include a Bill, which is being considered by a Select Committee, in the Agenda when the report of the Select Committee and the Bill as amended by the Select Committee have not been circulated amongst the members.

MR. SPEAKER : I think the Select Committee had reported and the report had been signed. It naturally takes some time for printing. As a matter of fact it was given for printing only on the 18th instant. We are so to say racing against time. We want to do certain things within the prescribed time. Therefore under these circumstances, the agenda was published in advance in the hope that the Select Committee report would be ready.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I also point out that the House itself has considered it and has accepted the recommendation of the Business Advisory Committee that this matter should be considered first. When the House itself has thus considered it, I do not think the Hon. Member has any right to raise a point of order on this question.

* SRI C. KANDASAMY : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப் பொழுது சபை முன்பாக பொது விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கும் 1955-ம் வருஷத்திய சாகுபடி செய்யும் குடியானவர் சட்டத் திருத்த மசோதாவைப் பற்றி சில விஷயங்கள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 12-07 p.m.

1955-ம் வருஷத்தில் இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது ஒரு வருஷத்திற்கே இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதே சட்டம் இப்பொழுது இன்னும் இரண்டு வருஷ காலத்திற்கு நீடிக்கப்படுகிறது என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு பார்ப்போமேயானால் அரசாங்கத்திற்கு வேறு எந்த விரிவான நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தையும் கொண்டு வரும் உத்தேசம் இல்லை போலிருக்கிறது என்பது தெரியவரும். காரணம் சென்ற ஆண்டிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது, "உடனடியாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகின்ற விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தை அவசரமாகக் கொண்டு வருகிறோம். இது ஒரு வருஷத்திற்குத் தான் அமுலில் இருக்கும், அதற்குள்

திட்ட வட்டமான நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வர சர்க்கார் யோசிக்கிறது" எனச் சொன்னார்கள். ஆகவே முன்பு தற்காலிகமாகக் கொண்டு வரப்படும் சட்டம் எனத் திட்ட வட்டமாகக் கூறப்பட்ட இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது இன்னும் இரண்டு வருஷ காலத்திற்கு ஏன் நீடிக்கப்படவேண்டும்? ஏற்கெனவே மிகவும் குழப்பமான நிலைமை ராஜ்யத்தில் நிலவுகிற காலத்தில் இந்த நீடிப்பைச் செய்து விட்டே வேறு நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வராமல் இருக்கலாம் என எண்ணுகிறார்கள் என்பது பச்சையாக இதிலிருந்து தெரிகிறது.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டத்தை இரண்டு வருஷ காலத்திற்கு அப்படியே நீடித்து இருந்தாலும் நாம் புரிந்து கொள்ளமுடியும். அந்தச் சட்டத்தை அப்படியே நீடிப்பதற்குப் பதிலாக சில புதுக் கொள்கைகளையும் புகுத்தி இப்பொழுது நீடிக்கச் செய்ய விரும்புகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குத்தகை விஷயமாகவோ, இன்னும் சொந்தச் சாகுபடி எத்தனை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைப் பற்றியோ புது ஷரத்துக்கள் சேர்த்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் குறைந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் நிலத்தை மீட்டுக்கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதியை அளிக்கும் ஷரத்து ஒன்றைச் சேர்த்து இருக்கிறார்கள்.

விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், அவர்கள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுப்பதற்காகவும் இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருகிறோம் என 1955-ம் வருஷத்தில் கொண்டு வந்த சட்டத்தை திருத்தி இப்பொழுது இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்கச் செய்யும்போது அந்தச் சட்டம் விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றும் சட்டமாக மாறிவிடும் என்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

ஏனென்றால் சிறு நில விவசாயிகளைப் பற்றியும், குடியானவர்களைப் பற்றியும் சொல்லி நீங்கள் எந்தப்பக்கத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்று அங்கத்தினர்களுக்குக் கேள்வி போடுவதுபோல இந்தச் சட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமானால் அவர்களிடம் குத்தகை வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளின் நிலைமை என்ன? இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு எப்படி பாதுகாப்பு அளிக்கும் என்பதையும் ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்க வேண்டுமென்பது என் கட்சி.

சாதாரணமாக சிறு நில விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது அவர்களிடம் வேலை செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு எப்படி அளிப்பது என்பதை நாம் சேர்த்தே யோசிக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. சிறு நிலச்சுவாந்தார்களிடம் வேலை செய்யும் குடியானவர்களுக்கும் புனர் வாழ்வு அளிக்கக்கூடிய வகையில் இந்த மசோதாவில் சில திருத்தங்களையும் கொண்டு வந்தால் சர்க்காரின் நல்லெண்ணத்தைப்புரிந்து கொள்ள முடியும். அல்லது ஒட்டு மொத்தமாக எல்லோரையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு எந்தத் தாப்பாருக்கும் பாதகம் இல்லாமல் ஒரு விரிவான நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் அதை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆனால் அப்படி நடவடிக்கை எடுக்காமல் "இந்தச் சட்டத்தினால் லட்சக்கணக்கான சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும்" என்று சொன்னால் "அந்நிலங்களிலே வேலை செய்துவருகின்ற பல லட்சக்கணக்கான சிறு குடியானவர்களின் நிலைமை என்ன?" என்று கேட்கக்கூடியவர்களாகத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தினால் லட்சக்கணக்கான சிறு நிலக்காரர்கள் ஆதாயம் அடைவார்கள் என்றால் பல லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்பதை நாம் மறக்க முடியாது. இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறது என்றால் அதற்குப் பதில் கிடையாது. சில பேர்கள்

21st September 1956] [Sri C. Kandasamy]

பேசுகின்றார்கள்; பத்திரிகையிலும் வெளியாகியிருக்கிறது. "சிறு நிலக்காரர்கள் ஜாஸ்தி" என்று. அந்த அளவுக்கு சிறு குத்தகை விவசாயிகளும் அதிகம் என்பது தான் உண்மை. வெளியேற்றப்படக் கூடிய ஏழை குடியானவர்களுக்கு மீண்டும் நிலம் கொடுத்து, அவர்கள் அதைச் சாகுபடி செய்து, வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஒரு முறையைச் செய்து கொடுக்காமல், சிறு நிலச் சுவாந்தார்களுக்கு ஏதோ நன்மை செய்யப் போகிறோம் என்று கூறுவது பொருந்தாது. ஒரு பகுதியினருக்கு நன்மை செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லி இன்னொரு பகுதியினருக்குத் தீமை செய்யக்கூடிய ஒரு செய்கையில் தான் இது கொண்டு போய் விடுகிறது என்று திட்டவட்டமாக ஆட்சியாளருக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். தஞ்சை, திருச்சி, அம்பாசமுத்திரம் போன்ற இடங்களில் நடக்கக் கூடிய மிரட்டல்களுக்குப் பயந்து, இந்தச் சர்க்கார் இத்தகைய செயலைச் செய்யுமானால் தேர்தல் காலங்களில் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் மத்தியில் பெரியதொரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. சர்க்காருடைய செய்கை விவசாயிகள் மத்தியில் ஒரு இளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாக இருக்கப் போகிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஏதோ ஒரு பகுதியினருக்கு நன்மை செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அதே சமயத்தில் இன்னொரு பகுதியினரை, தாங்கள் அறியாமலேயே பகைத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

12-12 p.m.

நிலச் சீர்திருத்தத்திலே சொந்தச் சாகுபடிக்கு வரையறை ஏற்படுத்தி, அதிகப் படியான நிலத்தை கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய நிலமில்லா விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் வரும்போது, சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு வசதி அளிப்பதைப் பற்றி பேசினால் அதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால், வெளியேற்றப்படும் விவசாயிகளுடைய தலைவிதியை நிர்ணயம் செய்யாமல், அவர்களுடைய கதி என்ன வென்பதைப் பற்றி சிந்தனை செய்யாமல், ஏதோ சிறு நிலச்சுவாந்தார்களை மட்டும் இன்றையதினம் காப்பாற்றினால் போதும் என்று சர்க்கார் கருதுவார்களானால், அந்த முறையில் காரியங்களைச் செய்வார்களானால், எந்த அளவுக்குப் பெருவாரியான விவசாயிகளுக்கு அந்தச் செய்கை பாதகம் விளைவிக்கும் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை. சிறு நிலச்சுவாந்தார்களாகிய ஒரு குறிப்பிட்ட ஜனத்தொகைக்கு மட்டும் நன்மை செய்தால், பெருவாரியான ஜனத்தொகையினருக்குத் தீமை விளைவிக்கக் கூடிய செய்கையாகும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதையும் சர்க்கார் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதற்கடுத்தாற்போல் இன்றைய தினம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையும் மற்ற ராஜ்யங்களில் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை இந்த இரண்டையும் சேர்த்து கவனிக்கவேண்டும். சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கும் விஷயத்தையும் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் விவசாயிகளுக்கு உபரி நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கும் விஷயத்தையும் சேர்த்தே அணுகுகிறார்கள் என்பதற்கு பஞ்சாப் சட்டத்தைப் பார்த்தால் புரியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்வதை விட்டுவிட்டு, ஏதோ தேர்தலிலே வோட்டு வாங்கவேண்டுமென்ற குறுகிய நோக்கத்திலே இத்தகைய செய்கையைச் செய்தால், தேர்தலிலே அதனால் ஏற்படக்கூடிய பலாபலன் என்ன என்பதைப்பற்றி புரிந்துகொள்ளாத நிலைமையில், இருட்டிலே போவதைப் போன்ற ஒரு முறையிலே அரசாங்கத்தினுடைய செய்கை இருக்கிறது என்று தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

அரசாங்கம் நியாயமாக நடக்க வேண்டுமானால், இந்தச் சட்டத்தை இரண்டு வருஷத்திற்கு நீடிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்தால் போதும். ஒரு வருஷம் இடைக்காலத்தில் நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமான பிரச்னைகளை யெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, விரிவான

சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வரலாம். அப்பொழுது தேவையான மாறுதலைச் செய்யலாம். சொத்து உரிமை, அதிகப் பட்சம் ஒருவர் எவ்வளவு நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை நிர்ணயம் செய்வது, குத்தகை, வாரம் நிர்ணயம், ஆகிய விஷயங்களில் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அஸ்திவாரமாக இருக்கக் கூடிய 80 சத விகித ஜனத் தொகையுள்ள விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்கும் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை வகுத்துக் கொள்வதற்கும் அவசியமான சீர்திருத்தங்களை ஒட்டு மொத்தமாகக் கொண்டு வருவதற்கான வகையில் இந்த ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் முடிவு செய்து கொள்ளலாம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்தால் போதும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

பொறுக்குக் கமிட்டியில் பல விவாதங்கள் நடத்தியதன் காரணமாக ஐந்து ஏக்கர் வரை தங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய சொத்தினை ஒரு பாதியைக் கூட்டிக்கொள்ளலாம் என்ற ஒரு நியந்தனை போடப்பட்டிருக்கிறது வாஸ்தவம். இருந்தாலும் சுட்டி, நான் ரெவின்யூ அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப் படுபவர்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பது தான். சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்காக கண்ணீர் வடிக்கும் சர்க்கார், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுபவர்களுடைய விஷயத்தில் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்களுடைய நிலைமையை மேலும் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஆறுதல் மொழி சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கும் சர்க்கார், உலகத்திலே ஒன்றுமே இல்லாத, உழைத்து சாகுபடி செய்தால் தான் ஜீவனம், இல்லாவிட்டால் வாழ்க்கை நடத்த முடியாது, மனிதவிமக்களைக் காப்பாற்ற முடியாது என்ற நிலைமையில் இருப்பவர்களைப் பற்றி ஏன் சர்க்கார் அக்கரை காட்டவில்லை என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சட்டத்தை ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்தால் போதும். இப்படி நீடிக்கும்போது அதில் வேறு எந்தக் கொள்கை சம்பந்தமான விஷயத்தையும் புகுத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. சென்ற ஆண்டு 60, 40 வார விகிதம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருந்தும், விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க கூடிய வார விகிதத்தை 60-லிருந்து குறைக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஒரு சிலர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு கண்ணீர் வடிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நிதி மந்திரி அவர்கள் செலக்ட் கமிட்டியில்கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட குத்தகை நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களை நியாய வார சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது. ஏற்கனவே கொடுத்துவந்த வாரத்தைத்தான் கொடுத்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று ஷரத்தைப் புகுத்திவிட்டு, ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து நிலத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று ஷரத்தையும் கொண்டுவந்தால், அதனால் என்ன பலன் என்று அவரே கேட்டிருக்கிறார். ஒரு வேலிக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்கிறவர்களை நியாய வாரச் சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது, அதே சமயத்தில் ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு நிலம் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று சொன்னால் மிச்சம் என்ன இருக்கப் போகிறது என்று நிதி அமைச்சரவர்களே கேட்டார்கள்.

நிலமில்லாத சாகுபடியாளர்களுக்கு ஏதோ சௌகரியம் செய்யப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்துவிட்டு, சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை பார்க்கும்போது, மிராசுதார்களுக்கு எந்த அளவுக்கு சர்க்கார் மீது செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் எந்த அளவுக்கு பிரதிநிதித்வம் வகிக்கிறார்கள் என்பதும் நமக்குப் புரியும். கும்பகோணத்திலே மிராசுதார்கள் எப்படிக் கூச்சல் போடுகிறார்கள், ஆடு துரை சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் பல இடங்களிலே அமைச்சரவர்களைக் கண்டு பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதும் நமக்குப் புரியும். இதெல்லாம்

21st September 1956] [Sri C. Kandasamy]

அரசியல் அரங்கத்திலே காலம் வரும்போது அரசாங்கம் புரிந்துகொள்ளத் தான் போகிறார்கள். நியாயத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமா அல்லது வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கே வழி இல்லாமல், நிலத்தில் சாகுபடி செய்வதொன்றையே வாழ்க்கைக்கு அஸ்திவாரமாக வைத்திருக்கும் சாகுபடியாளர்களுக்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி நன்கு கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். உபாத்தியாயர்கள், என்.ஜி.ஓக்கள்., சிறு தொழில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள், விற்பனை வரி, வருமான வரி, தொழில் வரி செலுத்துபவர்கள் இவர்கள்பால் கவனம் செலுத்தும் சர்க்கார், உலகத்திலே தனக்கு என்று ஒன்றுமே இல்லாதவனுக்கு, பிழைப்புக்கு வழி இல்லாதவனுக்கு, 4, 5 மா நிலத்தின் மூலமாகத்தான் வாழ வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நிர்பந்தத்தில் இருக்கிறவனுக்கு, அதை வைத்துக்கொண்டுதான் மனைவி மக்களைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று இருக்கக்கூடியவனுக்கு சர்க்கார் அக்கறை காட்டவேண்டாமா? என்று நான் கேட்கிறேன். நாலு, ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்தால், நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, மிஞ்சி நிற்கும் கொஞ்ச தானியத்தையும், மாட்டுக்குக் கொஞ்சம் வைக்கோலையும் மட்டுமே வாழ்க்கை நடத்த அஸ்திவாரமாக வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கையிலே போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட லட்சக்கணக்கான கோடிக்கணக்கான மக்களுடைய நிலைமையைப் பற்றி அக்கறைகாட்டாமல் பேசக்கூடிய போக்கு மிகவும் வருத்தப்படக் கூடியதாக இருக்கிறது.

நியாய வாரமசோதாவில், ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது என்று சட்டம் போட்டாய் விட்டது. ஐந்து ஏக்கருக்கு வட்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் நிலத்தைத் திரும்பி எடுத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை கொடுத்துவிட்டால், 60, 40, வார மசோதா விஷயம் மிராசுதார்களுக்கு சிறிது குறைந்து ஆறுதலாக இருக்கும். மிராசுதார்களும் இந்த சர்க்காருக்கு நேரடி விஷயத்தில் ஆதரவாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய எண்ணத்திலிருந்தான் இது செய்யப்பட்டிருக்கிறது, என்று நான் நிச்சயமாகக் குற்றம் சாட்டவேண்டியிருக்கிறது. தற்காலிக சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தக் கொண்டுவரும் திருத்தத்தில் இம்மாதிரி அடிப்படையான கொள்கையைப் புகுத்தக்கூடியது ஆபத்தானது. இந்தமாதிரி போக்கு சரியல்ல. இது அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குச் செய்யும் துரோகம். 60, 40 வார நிர்ணயச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததுடன் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி, தேசத்தின் புனருத்தாரணத்திற்கும், மக்களின் நல்வாழ்வுக்கும் அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய ஒத்துழைப்பைக் கோரக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முன்னேற்றகரமான சட்டத்தைத் தயக்கம் காட்டாமல் அரசாங்கம் செய்யப் போகிறார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், யதார்த்தத்தில் சர்க்கார் அம்மாதிரி செய்யத்தயாராயில்லை என்று பார்க்கும்போது, விவசாய மக்களுடைய மத்தியிலே ஏமாற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் யதார்த்தத்தில் மிராசுதார்களுக்குச் சாதகமாகவும் சிறு நிலச் சுவாந்தார்களைத் திருப்திபடுத்தக் கூடிய முறையிலும் செய்திருக்கக்கூடிய நடவடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது என்று நாங்கள் குற்றம் சாட்டவேண்டியிருக்கிறது.

அதிலே நிபந்தனை போடப்பட்டிருக்கிறது. மொத்த நிலத்தில் பாதியிலே ஐந்து ஏக்கருக்கு மேலே சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது, வேறு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் சொந்த சாகுபடிக்கு இருக்கக்கூடாது, தொழில் வரி, விற்பனை வரி, வருமான வரி கட்டுபவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கிடையாது என்று சொல்வதெல்லாம் யதார்த்தத்தில் எப்படி வரும் என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு மிராசுதாருக்கு 50 இடங்களிலே நிலம் இருக்கலாம்

அதையெல்லாம் விவசாயி அறிந்திருக்க முடியாது. மிராசுதாருக்கு 50 ஏக்கர் நிலம் பல இடங்களில் இருக்கிறதென்பதையும் விவசாயி புரிந்துகொள்ள முடியாது. "இந்த ஊரிலே நான்கு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது" என்று மிராசுதார் எழுதிக் கொடுப்பார். அதுதான் உண்மை என்று நம்ப வேண்டும். சமரச அதிகாரி, ரெவின்யூ கோர்ட்டார் தீர்ப்பு எப்படியிருக்கிறது என்பது தெரிந்த விஷயம். "இவர் வருமான வரி செலுத்துபவர் அல்ல" என்று ஒருவர் சொன்னால் அதையும் நம்பவேண்டியிருக்கிறது. யார் அதை ருசிப்பித்துக் கொண்டிருப்பது? இதையெல்லாம் ஏழை விவசாயிகள் எப்படி நிரூபிக்க முடியும்? இம்மாதிரி பிரச்னை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு கச்சிதமாகக் காரியங்கள் செய்யப்படும். உத்தியோகஸ்தர்களுடைய மனோபாவத்தையும் கணக்கில் கொள்ளவேண்டும். மிக மோசமான தீர்ப்புகள் பல சந்தர்ப்பத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கு பல உதாரணங்களைக் கொடுக்கலாம். இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது நீல மீட்சி உரிமை அளிப்பதன் மூலம் எந்த அளவுக்குக் குடியானவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். குடியானவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றமுலிருப்பதற்கான ஷரத்துக்களைப் பற்றியெல்லாம் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும் போது குறிப்பிடலாம். ஆனால், சட்டத்திலே கண்டிருப்பதையெல்லாம் விவசாயிகள் எப்படி ருசு செய்வது என்பதுதான் பிரச்னை. சட்டத்தில் கண்டிருக்கக் கூடிய உரிமையை விவசாயிகள் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத நிலைதான் இருக்கிறது.

12-22 p.m. இந்த மசோதா சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாக இல்லை. இதனால் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே சண்டையும் குழப்பமும் மூளும். இரண்டு பக்கத்துக்கு மிடையே சண்டையை மூட்டிவிடும் அரசியல் சூதாட்டம்தான் இது என்று கருதவேண்டியிருக்கிறது. சமூகத்தில் இருக்கக்கூடிய இரண்டு பேர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை இந்த மசோதா. அதற்கு மாறாக, இருவர் நலன்களும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்படக்கூடிய நிலைமையில் இந்த மசோதா இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் மட்டும்தான் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு அபயகர்த்தாக்கள். நாங்கள் அவர்களுக்கு எதிராக குடியானவர்களுக்குச் சாதகமாகப் பேசுகிறோம் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் யதார்த்தத்தில் பார்க்கும்பொழுது, இந்த மசோதா நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் குடியானவர்களுக்குமிடையே விரோதத்தைத் வளர்க்கக்கூடிய நிலைமையில்தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் நான் கூறிக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே இந்த சட்டம் ஒரு வருஷ காலம் அமுலில் இருந்திருக்கிறது. ஒரு வருஷம் கழித்து இப்பொழுதுதான் சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் கண்ணீர் விடுவதை அரசாங்கம் கண்டிருக்கிறது. அவர்கள் பட்டினி கிடந்து சாகும் காட்சி இவ்வளவு நாட்களாக இல்லாமல் இப்பொழுதுதான் சர்க்காருக்கு புலப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களை பாதுகாப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது அல்ல. வரப்போகும் 60, 40 வார சட்டத்தின் வேகத்தைக் குறைத்து பெரும் மிராசுதார்களுக்கு ஒரு வகையில் அபயம் அளிக்கும் நோக்கத்துடனேயே இது கொண்டு வரப்படுகிறது என்று கருதக்கூடிய நிலைமையில்தான் நாம் இருக்கிறோம்.

இந்த மசோதா சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் யதார்த்தத்தில் என்ன நடக்கிறது? பெரிய மிராசுதார்கள் மனைவியின் சொந்த பணத்தைப் பெற்று கொண்டதாக 4, 5 பிள்ளைகளின் பேரில் தனித்தனியாக 4, 5 ஏகர் நிலங்களைப் பொய்ச் சாசனம் செய்துவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி நிலத்தைத் துண்டாடி பாகப்பிரிவினை செய்வதின் மூலம் அவர்கள் 100 ஏகர் வரையில் இம்மாதிரி சட்டங்களிலிருந்து விதிவிலக்கு தேடிக் கொள்ளுகிறார்கள். இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக சப் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் தாக்கலாகியிருக்கும் பாகபத்திரங்களையும் சாசனங்களையும் பரிசீலனை

21st September 1956] [Sri C. Kandasamy]

செய்து பார்த்தால் இது நன்றாக விளங்கும். இம்மாதிரி சாசனங்களும் பாகபத்திரங்களும் அனந்தமாக இருக்கின்றன. இந்த ஒரு வருஷத்திலே தமிழ் ஜில்லாக்களிலே இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் எவ்வளவு வெளியேற்றத்தைத் தடுத்திருக்கிறது, எவ்வளவு விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறது, எவ்வளவு மனுக்கள் தாக்கலாகியிருக்கின்றன, எவ்வளவு தீர்ப்பு கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டு பக்கத்துக்கும் நன்மை அளிக்கக் கூடிய விவசாய சீர்திருத்தங்களையே அரசாங்கம் கொண்டுவர முன்வர வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் ஒன்று குறிப்பிடுகிறேன். நான் பயமுறுத்துவதாக நினைக்க வேண்டாம். நான் பயமுறுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை. யதார்த்தமான சூழ்நிலையை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். சர்க்காரின் போக்கு வேளியே பயிரை அழிக்கக்கூடிய போக்காக இருக்கிறது. சர்க்காரே இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டால், விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலைமையை பாதுகாத்துக்கொள்ளுவதற்கு ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு இன்றைய தினம் தாங்கள் உழுவதற்கு நிலம் கிடைப்பதற்காக ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள தீவிரமான போராட்டத்தில் ஈடுபடக்கூடும். கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய அடிப்படையான பொருளாதார நிலைமையை ஊக்குவிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரிடம் நம்பிக்கை பிறக்கும். சர்க்கார் தங்களுடைய காரியங்களை சரிவர கவனித்து வருகிறார்கள் என்று நம்பிக்கை அவர்களுக்கு ஏற்படும். இல்லையேல், விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள ஜீவமான போராட்டத்தில் இறங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். சர்க்காரே இந்த திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பது அவர்களுடைய பாரபட்சமான போக்கை உணர்த்துவதாகவே இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தை மட்டும் பார்த்து, மறு பக்கத்தை பார்க்காமலே ஒருக்கக்கூடிய போக்காகத்தான் இருக்கிறது இது. இந்தப்போக்கைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பெரிய மிராசுதார்கள் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடிய அளவில் நிலத்தை ஒன்று திண்டாகப் பிரித்து பிள்ளைகளின் பெரிலும் பேரப்பிள்ளைகளின் பெரிலும் சாசனம் செய்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது கிராமத்தில் ஒரு குழப்பமான நிலைமையை உண்டாக்கிவிடும். அறிந்தோ, அறியாமலோ சர்க்கார் இந்த நடவடிக்கையில் இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

இந்தத் திருத்த மசோதாவில் விற்பனை வரி தொழில் வரி, வருமான வரி செலுத்துபவர்கள் நிலத்தை விவசாயிகளிடமிருந்து மீட்டுக்கொள்ள முடியாது என்று விதி ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் வீட்டு வரி கொடுப்பவர்கள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. இதனால் ஜில்லாக்களிலுள்ள மிராசுதார்கள் நிலங்களை விற்று அதற்கு பதிலாக ஏராளமாக வீடுகளை வாங்கிப் போடுகிறார்கள். ஜில்லாக்களில் எந்த விதமான தொழில் அபிவிருத்தியும் ஏற்படாததினால் நகர்ப் புறங்களிலே வீடுகளை வாங்குகிறார்கள். நிலத்துக்குப் பதில் வீடு வேணடுமென்றே பேரம் செய்து, நிலத்தை விற்று வீடாக மாற்றிவிடுகிறார்கள். ஆகையால், வீட்டு வரி கொடுப்பவர்களையும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மசோதா கிராமங்களில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலைமையில்தான் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. இது விவசாயிகளை ஏராளமாக வெளியேற்றுவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும் தன்மையில்தான் அமைந்திருக்கிறது என்று என்னுடைய பொதுவான அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய இடத்தில் அமர்கிறேன். வணக்கம்.

Sri G. NARAYANASWAMY NAIDU : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, நிரம்பவும் நல்லது செய்வதாக மனதிலே நினைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். எங்கள் 12-30 p.m.

[Sri G. Narayanaswamy Naidu] [21st September 1956

ஜில்லாவிலே ஏற்கனவே அமுலில் இருக்கும் இந்த சட்டம் எந்த மாதிரி நடைபெறுகிறது என்பதைப் பற்றி பல தடவைகள் இந்தச் சபையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு வேலி நிலத்துக்கு மேற்படாமல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இந்தச் சட்டத்தினால் சௌகரியமடைவார்கள் என்று சர்க்கார் கருதியிருந்தால் அது பிசகு. பல உண்மை விஷயங்களை யெல்லாம் கன்சிலியேஷன் ஆபீஸர்களின் சிபார்சுகளின் காரணமாகவோ அல்லது வேறு எந்த நலங்களின் காரணமாகவோ. உழவர்களின் உரிமைகளை அழுத்திவிட்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்ச நஞ்சம் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளையும் போலீஸார் மிகவும் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். இதுவரை திருடாதவர்களுக்கு திருட்டுப் பட்டம் கட்டுகிறார்கள். கிரிமினல் குற்றவாளியாக்குகிறார்கள். இதையெல்லாம் சகிக்க முடியாமல் விவசாயி தனக்கு நிலம் வேண்டாம், வீட்டில் சும்மா இருந்தால் போதும் என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமை எங்கள் பகுதியில் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. வேண்டுமானால் இதற்காக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தினால் சர்க்கார் மனம் சங்கடப்படக்கூடிய பல சம்பவங்களை நான் அத்தாட்சி பூர்வமாக எடுத்துக் காட்டமுடியும்.

சில நிலச்சுவாந்தார்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதெல்லாம் பொய். ராமாயணத்தில் அனுமான் ஆஞ்சனேயராகவாக விஸ்வரூபம் எடுத்து இருந்தாலும், அசோக வனத்துக்குப் போகும்பொழுது சிறிய உருவத்தோடு எதிரிகளுக்கு காட்சி அளித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அதேபோல்தான் பெரிய மிராசுதார்களும் சிறு உருவத்தோடு சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் என்ற "பாட்ஜை" போட்டுக்கொண்டு மந்திரிகளை பேட்டி கண்டிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகள் அதை பூதக்கண்ணாடி போட்டு பிரசாரம் செய்வதால், அவர்கள் இன்னும் தடபுடலாக ஆர்பாட்டம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

சிறிய மிராசுதார்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டாம் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருந்தால், ஒரு பாதிய விவசாயிடமிருந்து சொந்த சாகுபடிக்கு மீட்டுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுவது ஜாண்டோ கெட்ட வழக்காகத்தான் இருக்கும். 150 குழி நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு கட்டுப்படியாகக் கூடிய முறையில் உழுது பயிரிடமுடியாது. சாகுபடியாளரைப் பற்றியவரை அவர்களுக்கு வேறு தொழில் இல்லாததால், பாதி நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு மீதியை நிலச்சுவாந்தாருக்குக் கொடுத்துவிட்டால், இரண்டு பேரும் எதையும் உருப்படியாக
12-32 p.m. செய்யமுடியாத நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே, நல்லெண்ணத்துடனேயே ஒரு தவறு செய்யும் நிலையில் சர்க்கார் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இரண்டு பேருக்கும் பாதகமில்லாதபடி இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் அது இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அல்ல. ஒரு நிலச்சுவாண்தார் அதிகப்படியாக எவ்வளவு நிலம் சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று வரம்பு நிர்ணயித்து சட்டமியற்றும்போது அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுவரை வந்துள்ள நிலச் சட்டங்கள் எவ்வாறு அமல் நடத்தப்படுகிறது என்பதைப் பரிசீலனை செய்த பிறகு தகுந்த திருத்தங்களுடன் சட்டமியற்றினால், அரசாங்கத்தின் நல்லெண்ணம் உழவரிடத்தில் நல்ல முறையில் பிரதிபலிக்கும். இப்போது ஏழை விவசாய மக்களின் நிலைமையையும், அவர்களுக்கு இருக்கும் நம்பிக்கையும் நிலச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பிருந்ததை விட மோசமாகிவிட்டது. சட்டம் வருவதற்கு முன்பு 50 அல்லது 100 சாகுபடியாளர்கள் இருந்த இடங்களிலெல்லாம் இப்போது 5 அல்லது 10 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். காரணம் மற்றவர்களையெல்லாம் மிராசுதார்கள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றிவிட்டார்கள். இதையெல்லாம் தடுப்பதற்குத் தகுந்தபடி சர்க்கார் சட்டமியற்றவில்லை. ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றி நான் இப்போது குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேரமுந்தூர் என்ற இடத்தில், நிலங்களையெல்லாம் சாகுபடியாளர்கள் நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்குத் திருப்பித் தந்துவிட வேண்டும், இல்லாவிட்டால் போலீஸ் வழக்குத் தொடரப்படும் என்று தண்டோராப் போடப்பட்டு, சாகுபடியாளர்களிடமிருந்து நிலங்களெல்லாம் பறிக்க முயற்சிக்கப்பட்டது. சாகுபடியாளர்களுடைய வீடுகளை யெல்லாம் மிராசுதார்கள்

21st September 1956] [Sri G. Narayanaswamy Naidu]

கட்டுப்பாடாக வெட்டி யெறிந்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக ஆயிரக் கணக்கான தந்திகள் அதிகாரிகளுக்கு அடிக்கப்பட்டன. ஆனால் இன்று வரையிலும், இடிக்கப்பட்ட வீடுகளை கண் துடைப்புக்காக கூட அதிகாரிகள் வந்து பார்க்கவில்லை. மேலும், அங்கேயுள்ள கோவில் தேர் ஒன்று கொளுத்தப்பட்டது. "வீடுகள் இடிக்கப்பட்டதைப் பற்றி புகார் கூறினால், தேரைக் கொளுத்தியது நீங்கள்தான் என்று வழக்குத் தொடர்ந்து விடுவோம்" என்று வீடிழந்தவர்களை மிராசுதார்கள் பயமுறுத்தி வருகிறார்கள். இன்றுவரையிலும் அந்த சாகுபடியாளர்கள் இடிந்த வீடுகளிலேயே வாசம் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி பல சம்பவங்களை பற்றி கூறமுடியும். அவைகளுள்ள கலெக்டர் கூட சில இடங்களில் சென்று சமாதானம் செய்துவைத்தார். அம்மாதிரி சமாதானம் செய்துவைத்த இடங்களில்கூட வயிலிகளுக்கு மிராசுதார்கள் தண்ணீர் விடுவதில்லை. இம்மாதிரி மேலும் மேலும் அக்கிரமங்கள் நடந்து வருவதால், இத்தகைய திருத்தங்களால் பயன் ஏற்படும், என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆதலால் சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. PALANIYANDI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சபையில் விவாதத்தில் இருக்கும் திருத்த மசோதாவை, சட்டத்தின் ஓராண்டு அமலுக்குப் பிறகு இன்னும் சிறிது காலம் நீடிப்பதற்கான திருத்தத்தோடு சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உண்மையாக ஒரு முழு நிலச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்காகத் தான் இந்தச் சட்டத்தின் ஆயுட்காலம் நீடிக்கப்படுகிறது என்று கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் கூட முன்பு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தபோது கூறினார். நல்லதொரு நிலச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் மட்டுமல்லாமல் இந்தியா பூராவிலுமுள்ள மக்களெல்லோரும் பேராவலுடன் பிறகு நிலச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதை திட்டக் கமிஷன் கூட ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. ஒட்டு மொத்தமாக நல்ல தொரு நிலச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று தான் நாம் எல்லோரும் விரும்புகிறோம். சின்னச் சின்ன நிலச் சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதால் நிச்சயமாக அரசாங்கத்திற்கும் மக்களுக்கும் தொந்தரவு ஏற்படுகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. சட்டத்தை ஓராண்டு காலத்திற்கு நீடித்த பிறகு நன்கு ஆலோசனை செய்து நல்ல தொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால்தான், நடுத்தர விவசாயிகளுக்கும் குடியான வேலை செய்யும் விவசாயிகளுக்கும் நாம் நன்மை செய்ய முடியுமே தவிர, இம்மாதிரி சட்டத்தை நீடிக்கும் காலத்தில் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தால் லட்சக்கணக்கான விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது நிச்சயம். நடுத்தர விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படாமலிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அளிக்கப்படும் விதி விலக்கினை காணமாக பல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலங்களை விட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். நடுத்தர விவசாய மக்களுக்குப் பாது காப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அதற்கான விதியை வகுக்கும் முறையில் தான் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கிறது. நில உடமைக்கு வரம்பு [சீலிங்] நிர்ணயித்து விட்டு இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

12-36 p.m.

இப்போது பெரும்பாலான கிராமங்களில் சிறிய நிலச்சுவான்தார்கள் தான் அதிகம். ஆகவே சிறிய நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுடைய சொந்தச்சாகுபடிக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிலத்தை சாகுபடியாளரிடமிருந்து திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று திருத்தம் கொண்டு வருவது ஏழை சாகுபடியாளர்களை பாதிக்கும். தொழில் வரி, அல்லது வருமான வரி அல்லது விற்பனை வரி கட்டுபவர்களுக்கும், 13½ ஏக்கர்களுக்கு மேல் நஞ்சை நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இந்த விதி விலக்கு செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லலாம்; ஆனால் இவைகளினாலெல்லாம் ஏழை சாகுபடியாளர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பும் ஏற்படாது. சட்டத்தின் ஆயுட்

[Sri M. Palaniyandi] [21st September 1956

காலத்தை இன்னும் ஒரு வருஷம் நீடித்த பிறகு நடுத்தர விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கானபடி முழு நிலச் சட்டம் கொண்டு வரலாமே தவிர, இப்போது இந்தச் சட்டத்தில் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்தால் எல்லா விவசாயிகளும் பாதிக்கப்படுவார்கள். கிராமத்திலிருந்து நேரிடையாக விவசாயத்தை கவனித்து வருபவர்கள் குத்தகைக்கு விட்டிருக்க மாட்டார்கள். பத்து அல்லது ஆறு ஏக்கர்களை யுடைய சிறிய நிலச்சுவான்தார்கள் குத்தகைக்கு விட மாட்டார்கள். கிராமங்களிலிருந்து நேரிடையாக சாகுபடி செய்யும் நிலச்சுவான்தார்கள் குத்தகைக்கு விட மாட்டார்கள். சில சோம்பேறிகள்தான் குத்தகைக்கு விட்டிருப்பார்கள். நிலத்தில் உழுவது கௌரவக் குறைவு என்று கருதுபவர்கள் தான் குத்தகைக்கு விட்டிருப்பார்களே தவிர மற்றவர்கள் பண்ணை வைத்துப் பயிர் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். நகரப்புரங்களில் வசிப்பவர்கள் தான் குத்தகைக்கு விட்டிருப்பார்கள். நகரப்புரங்களில் இருப்பவர்கள் பலர் ரூபாய் 10,000-க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யாததால் விற்பனை வரி கட்டாமல் இருக்கலாம். அவர்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுப்படியாகிறது. எந்தச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் விதி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இந்த மசோதாவில் அளிக்கப்படும் இந்த விதி விலக்கைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, ஒரு விதவையின் நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு, அம்மாதிரியான நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதற்காக இந்த விதிவிலக்கு அவசியம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். பலருக்கு நன்மையளிக்கக்கூடிய பெரிய சட்டங்கள் வரும்போது சிலருக்கு கஷ்டம் தான் ஏற்படும். ஆகவே இம்மாதிரி விதிவிலக்கு அளிப்பது சரியல்ல என்றும், இப்படி விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டால் ஆயிரக்கணக்கான ஏழை சாகுபடியாளர்கள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். திருத்தத்தின்படி நான்கு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் பாதி அளவு நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்குத் திரும்பப் பெறலாம், ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலச்சுவான்தாரரை ஏக்கரைச் சொந்த சாகுபடிக்குப் பெற்றுக்கொண்டால், அந்த அரை ஏக்கரில் எப்படி விவசாயம் செய்ய முடியும்? கிராமப் பொருளாதாரத் தரத்தின்படி அரை ஏக்கர் நிலத்தை ஒருவர் விவசாயம் செய்வதற்கு வைத்துக் கொள்ள மாட்டார்; அது முடியாது. பொறுக்குக் கமிட்டியில் கூட, இந்த விதி விலக்குக்கு உட்பட்டவர்கள் குறைந்த பட்சம் இரண்டு ஏக்கர் உடையவராக இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கூறினோம்; அதையும் ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டாமல் இந்த சமயத்தில் இந்த விதி விலக்கை அளிப்பதானது, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற சர்க்காரின் நல்லெண்ணத்தைப் பொய்ப்பிக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே, இப்போது திருத்தங்கள் எதுவுமின்றி இந்தச் சட்டத்தின் ஆயுளை இன்னும் ஓராண்டு காலத்திற்கு நீடிப்பதை மட்டும் செய்ய வேண்டும், என்றும், பிறகு புனராலோசனை செய்து நல்லதொரு நிலச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கெட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது திருச்சினாப்பள்ளி ஜில்லாவில் ஒவ்வொரு தாலூகாவிலும் ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளில் நில வெளியேற்றம் சம்பந்தமாக மூவாயிரம், நாலாயிரம் வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன.

12-42 p.m. சமரச அதிகாரி கோர்ட்டுகளிலும், தாசில்தார் கோர்ட்டுகளிலும் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் கோர்ட்டுகளிலும் போய் பார்த்தால் எவ்வளவு வெளியேற்ற கேஸ்கள் நடந்து வருகின்றன என்பது நன்றாகத் தெரியும். கடந்த ஐந்து வருஷங்களில் எவ்வளவு கேஸ்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும் நன்றாகத் தெரிய வரும். அதன் பிறகு எவ்வளவோ நில வெளியேற்றங்கள் நடை பெற்றிருக்கின்றன. அறுபது நாற்பது என்ற சட்டம் வரப்போகிறது என்று தெரிந்தவுடன் எவ்வளவோ சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுடைய நிலங்களை விட்டு குடியானவர்களை

21st September 1956] [Sri M. Palaniyandi]

வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். அறுபது நாற்பது என்ற சட்டம் வந்தால் குடியானவர்களுக்கு அதிகப்படியான பங்கு கொடுக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என்று பயந்துகொண்டு இப்பொழுதே விவசாயிகளை நிலங்களை விட்டு வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் அப்படி வெளியேற்றுவதற்கு காரணமாக இருக்கக் கூடாது என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்குத்தான் தகுந்த வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதன் காரணமாக வேலை இல்லா திண்டாட்டம் கூட அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. விவசாயிகள் சொல்வதெல்லாம் "எங்களுக்கு அறுபது நாற்பது என்று கொடுக்க வேண்டியது அவ்வளவு அவசியம் இல்லை, எங்களுக்கு வேலைதான் வேண்டும், நாங்களே பிழைத்துக் கொண்டு சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகள் தற்போது வேலை செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். குறைந்த வரும்படி வந்தாலும் அவர்கள் வேலை செய்யத் தான் தயாராக இருக்கிறார்கள். வரும்படிதான் தங்களுக்கு வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். நிலம் இருந்தால் போதும் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகள் போராடியதன் பேரில் தான் தஞ்சை பண்ணையாள் சட்டம் வந்தது. அதன் பிறகு விவசாயிகளுக்கு பல விதமான சட்டங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது விஷயமாக எவ்வளவு கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன என்பது கனம் அமைச்சர்களுக்கு தெரியாதது இல்லை. விவசாயிகள் இப்பொழுது என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ஏதாவது சத்த விதமாவது குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை, அதற்கு சம்மதம்தான். ஆனால் தங்களை நிலங்களை விட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது வரக் கூடிய சட்டம் அவர்களை மிகவும் பாதிக்கும். அப்படி இல்லாமல் அவர்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பழைய சட்டமே இருக்க வேண்டும் என்றும் திருத்தம் வேண்டாம் என்றும் நான் கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்களை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே சில முற்போக்குள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இது விஷயம் நன்றாகத் தெரியும். இப்போழுது சட்டம் வரப் போவதனால் நிலத்தை விட்டு எவ்விதம் விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்பது தெரியும். காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள கனம் ஆறுமுகம் அவர்கள் கூட இதைப்பற்றி கூட்டுக் கமிட்டியில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த சட்டம் வந்தால் விவசாயிகளுடைய கதி என்னவாகும் என்று கூட அவர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். கனம் நாராயணசாமி நாயுடு கூட இதைப்பற்றி நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர்கள் எல்லோரும் விவசாயிகளுடன் பழகக் கூடியவர்கள். விவசாயிகளுடைய நிலைமை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே இதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாளை தினம் காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டம் நடக்கப் போகிறது. அப்பொழுதாவது இதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து இதைக் கொண்டுவர வேண்டாம் என்றும் பழைய சட்டத்தையே மறுபடியும் நீடிக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது கொண்டு வராமல் பழைய சட்டத்தையே மறுபடியும் ஒரு வருஷத்திற்காகவாவது நீடித்து வைக்க வேண்டும் என்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, naturally enough the Hon. the Revenue Minister referred to the importance 12-45 p.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [21st September 1956

of the amendment, because now practically this has overshadowed the original Bill. Sir, the South has been one of the regions which has lagged behind in the matter of agrarian reforms which have been commended by high authorities. Our neighbouring States of Hyderabad, Mysore, and others, have stolen a march over us, but we are still far behind. Time was when this State was an example to others in the matter of beneficial legislation, and they imitated us. But to-day we refuse to imitate the good things that are done by other States even long afterwards. I concede that agrarian reforms have various phases. I do not mind even if the whole problem is not tackled under a single Bill. But my point is that the different measures and the different Bills must be brought forward simultaneously so that we can have a comprehensive view of things and know how one affects the other. In this matter, our Government spokesmen were proclaiming that comprehensive agrarian reforms were almost ready and that the House may expect such measures at any moment. But time and again they have come forward with piecemeal legislations satisfying none. About the principle that is underlying this amendment, we find from the trend of debate that there is no substantial difference of opinion. Therefore, if the Members oppose this provision, it is for the Government to think why there is this opposition. It is evident that it is there, because agrarian reforms are brought in on a piecemeal manner and in the wrong context. Sir, land is limited and our population is increasing. There is great pressure upon land, and many of the abuses in land tenures existing to-day are due to pressure on land.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

But at the same time, land is the most valuable to society. Therefore if a Government want or are after a socialistic pattern or welfare State, it must be the primary aim of that Government to see how to utilize the land in the best interests of society and in the best manner possible. That can be done only by a comprehensive legislation. The main defect in this Bill is this, namely, the eviction clause is inserted in a legislation which is intended to give protection to the tenant, and that is the whole irony of it. This clause is sought to be justified on two grounds; one is the legal right of ownership and the other is that there is the other Bill pending before the Assembly—a Bill for the reduction of rent. I doubt whether ownership of a man is so absolute and contract is so sacred that the Government representing society cannot interfere with them. Moreover ownership has many aspects. It has been described by eminent jurists that it is a bundle of rights. One can call onself owner only if the whole bundle rests with one. Now with respect to land, what is the main item or the bundle of rights? While the tenants have been in actual physical possession of land and have been enjoying the absolute right to possess land—this is the fundamental right of ownership—eviction is now sought to be justified on the abstract legal right of ownership, which has considerably changed.

21st September 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

In this connexion, I wish to quote a passage from the Congress Agrarian Committee Report in which Jaimini is said to have observed :

"The King cannot take away the earth, because it is not his exclusive property. It is common to all beings enjoying the fruits of their own labour. It belongs to all alike." 12-50 p.m.

Therefore, even in ancient days, this absolute right of ownership had little value as against society's interests. If that were so then, much less it is to-day. No tangible claim can be allowed to the right of ownership where the owner himself has sought to divest himself of the land by giving it away to his tenant.

Now, the other argument seems surprising. It has been sincerely argued that inasmuch as there is a reduction in the rent received by the landlord, he may not find it easy to maintain himself and that, therefore, he must be allowed to resume land. The very argument makes us suspect the *bona fides* of the Government in bringing forward the Fair Rent Bill. If it was really the intention of the Government to put an end to rack-renting, one should be surprised now, when the Government say that in view of fair rent being fixed, small land-owners should be allowed to resume land. Sir, we are fond of foreign experts and even in the matter of agrarian reform, we have consulted them. The Government sought the advice of a great American land tenure expert, Mr. Ledensky, who even visited the South. After his visit, he observed thus :

"Tenants both in Malabar and Tanjore had to pay to their landlords 70 to 75 per cent of their gross produce in the lands. Such things are hardly conducive to make them energetic about their work or to offer them the much needed incentive to produce more."

Therefore, it is a notorious fact that there is rack-renting.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is ancient history.

SRI M. NARAYANA KURUP : It was published only two or three years ago. The expert gave his report after studying the problem and I believe he was invited to advise the present Planning Commission on land tenures. Therefore, when the Government want to set right matters and right the wrong done to the cultivator —due to various circumstances, he has been giving 70 to 75 per cent of the gross produce to the landlord by way of rent—they should take away this provision regarding resumption. They should not try to reward the wrong-doer.

Sir, the working of the various provisions of the Bill would be very much complicated. I do not mean to say that the Government are not interested in the welfare of the tenants but this provision regarding resumption for personal cultivation is a price that they want to pay in order to appease a certain class of people.

[Sri M. Narayana Kurup] [21st September 1956

A landlord may have two or three tenants and one of them may be abyssmally poor. Still nothing can prevent the landlord from resuming the land from that poor tenant. That is the right of ownership. It is for us to consider whether such extreme rights of ownership should be vested in an individual in a Welfare State working on a socialistic pattern. This Bill cannot do justice to the tiller of the soil and it must be rejected by this House. It should form part of a comprehensive agrarian reform, as has been pointed out by various hon. Members, dealing with cellings for ownership and possession.

12-55 p.m. SRI S. CHELLAPANDIAN : கனம் [உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னதாகவே கொண்டு வந்தார்கள். விவசாயிகளை பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால்—சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி அல்லது சர்க்காருடைய அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது அரசியல் வாதியாக இருந்தாலும் சரி பொது மக்களாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு சௌகர்யம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு இந்த சட்டத்தின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்காது, தீமைதான் விளைவிக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்று எந்த விதமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் அது சர்க்காருக்கும் சரி அல்லது மற்றவர்களுக்கும் சரி அது ஒரு பெருமையைக் கொடுக்கக் கூடியதாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக் கூடிய திருத்தச் சட்டம் சர்க்காரிலிருந்து கொண்டு வந்தாலும் கூட அது மிகவும் அனாவசியமாகத்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது பல நண்பர்கள் பல விதமாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு பல காரணங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதாவது நூறுக்கு எழுபது விவசாயிகள் இப்பொழுது நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள், அதைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதிலிருந்து குறைந்த நிலங்களை உடையவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியதுதான். இவ்வளவு வருஷங்களாக அவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை குத்தகைக்கு விட்டு விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். அதிலிருந்து வாக்கூடிய வரும்படியை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு வருஷ காலம் கழித்து இந்தச் சட்டம் வந்தால் அவர்களுடைய குடி முழுகிப் போய்விடப்போகிறதா ? அதனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தையே இன்னும் ஒரு வருஷ காலத்திற்கு நீடித்துக் கொள்ளலாம், இந்த புதிய சட்டம் தேவையே இல்லை. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப் போகிறது என்ற நிலையிலும், நிலத்தை பகிர்ந்து கொடுக்கப் போகிறோம், அதற்கு வேண்டிய சட்டம் வரப்போகிறது என்ற நிலையிலும் இந்த திருத்தச் சட்டம் அவசியம் இல்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. இன்னும் மகசூலில் அறுபது, நாற்பது என்று பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற சட்டமும் வரப்போகிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் ஏற்படலாம். அதனால் சர்க்காரிலிருந்து எந்த விதமான சட்டம் வந்தாலும் அதற்குப் முன்னதாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டிய் அவசியமே இல்லை. ஒரு அளவுக்கு நிலத்தை விவசாயிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற சட்டமும் வரப்போவதாகவும் அதன்படி எடுத்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு ஒரு உரிமை அளிக்கப் போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. மற்றும் மகசூலில் அறுபது, நாற்பது என்று கொடுக்க வேண்டும் என்ற சட்டமும் வரப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

21st September 1956] [Sri S. Chellapandian]

அவைகளின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது இப்படிப்பட்ட திருத்தச் சட்டத்தின் அவசியமே இல்லை. இதன் மூலம் எவ்வளவு நன்மையை சர்க்கார் எதிர் பார்க்கிறார்களோ அதை விட விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான தீமையே விளையும் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அறுபது, நாற்பது என்று ஒத்துக் கொண்டாலும் சரி இன்றைக்கு சம்சாரிகளுக்கு நன்மைகளைக் கொடுக்க கூடியதாக இல்லை. இப்பொழுது அவர்களுடைய மனுக்கள் ஆயிரக் கணக்கில் பைசல் ஆகாமல் இருக்கின்றன. இப்பொழுது இருக்கும் சட்டங்களாலேயே அவர்களுக்கு அதிகப்படியான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும்போது இன்னும் சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான கஷ்டங்களை விளைவிக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு மனக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்கள்டத்தில் ஏற்கனவே மனக் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அரசியல் வாதிகளாக இருந்தாலும் சரி சர்க்காரிடத்தில் ஒரு பரிவிகி இருப்பதாக அவர்கள் நினைக்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் குழப்பமடைந்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட திருத்த சட்டத்திற்கு அவசியமே இல்லை. இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தையே இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கோ அல்லது ஆறு மாதத்திற்கோ ஒத்தி வைக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே உள்ள கலெக்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் இப்படியே இருக்கட்டும். ஆறு மாத காலம் கழித்து இதைப்பற்றி யோசித்துக் கொள்ளலாம். அதற்குள் ஆலோசனை செய்து நல்ல முறையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம். அப்படியே கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது சிறு நிலச்சுவாந்தார்களிடம் ஒரு வேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்று சொல்லும்போது எப்படியாவது அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது பல நன்மைகளும் ஏற்படுகின்றன, தீமைகளும் ஏற்படுகின்றன. நாம் எதிர் பார்க்கும் நன்மையை விட அதிகப்படியாக தீமைதான் விளைகிறது. அதனால் அவர்களுக்குத் தகுந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. சம்சாரிகளுடைய நிலைமையையும் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு ஏக்கரைக் கூட தனித் தனியாக பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு அரை ஏக்கரும் அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு கால் ஏக்கரும் என்று போய் விடும். ஆகவே இதையும் கவனித்து இந்த திருத்தச் சட்டத்தை சர்க்காரே வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு வேறு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாகவோ அல்லது இன்னும் ஆறு மாதத்திற்குள்ளாகவோ வேறு ஒரு நல்லதோர் சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம் என்று சொல்லுகிறேன். இன்னும் ஆறு மாதத்தில் நன்றாக யோசனை செய்து வேறு ஒரு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தெரியப் படுத்திக் கொண்டு இந்த திருத்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now rise and meet again at 3 p.m.

The House then rose for lunch.

(After lunch—3 p.m).

(Mr. Speaker in the Chair.)

SRI P. RAMAMURTHI : Mr. Speaker, Sir, this amendment is a very important amendment. The purpose of this amending Bill is a very limited one. You will remember, Sir, that when the Bill was moved last year, the Government themselves gave an

assurance on the floor of the House that this was a purely temporary measure and was intended to give a certain measure of protection to the tenants in our State who were facing large-scale evictions at the hands of landlords who obviously were resorting to such measures with the intention of circumventing any legislation embodying a certain measure of land reforms that might be passed later on. In view of that particular situation that was prevalent in the State at that time, this measure was brought in to give temporary protection to the tenants and to prevent them for a period of one year from being evicted by the landlords. At that time Government stated that they were thinking of comprehensive land reforms of which I believe ceiling on land was an important part. At any rate for the last five years or so Government have been tom-toming—the Planning Commission was saying again and again—from house-tops that they were going to impose a ceiling on land holding.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Is it from house-tops or on the floor of the House?

SRI P. RAMAMURTHI : The Ministers wherever they went have been tom-toming from house-tops and if not from house-tops from the biggest platforms they could get hold of that they were bringing in land reforms. Anyway I can assure you, Sir, that our Hon. Ministers cannot be beaten in demagogy. Let them be assured that I will not be able to beat them in demagogy.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : To reach the house-top, I thought the hon. the Leader of the Opposition was better suited.

SRI P. RAMAMURTHI : Even physically it is not possible for me.

3-10 p.m. Anyway, Sir, at that time specific assurances were given on the floor of the House that that Bill was purely a temporary measure. But then, for reasons best known to themselves, Government have been postponing what they called their comprehensive land reforms. Now we are told that they are thinking of introducing these land reforms by stages. For the simple reason that they had not brought in the comprehensive land legislation that they were talking of, it became absolutely essential that this measure of protection had to be extended by at least a year or so. But at the last moment, the Hon. Minister brought in an amendment which provided for the right of resumption. Unfortunately, this is the real trouble of the whole measure.

At one time, the Government stated that they did not want to go into the fundamentals of land reform. Then they stated that they were examining the whole question of land reforms. Although it had been definitely stated that the Planning Commission had formulated certain fundamental principles of land reform, the Madras Government had stated that they had got to see whether they would be applicable to our State. Then the Planning

21st September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

Commission had made a declaration that so far as fundamental principles like ceiling of land holdings, reduction of rent and permanency of tenure are concerned, they were all-India questions. We do not know how long the Madras Government will take to examine the fundamentals of land reforms and come to a decision. After all, what are the fundamental principles of land reform? Obviously, we are interested in the question of land reform from two angles. One is from the point of view of reducing the inequality in wealth and income of our country and the other is from the point of view of the economic development of our country and the increase in the total wealth of the country. As a matter of fact, the Planning Commission itself point out :

"The objectives of land reform are twofold; firstly, to remove such impediments upon agricultural production as arise from the character of the agrarian structure and secondly, to create an agrarian economy with high levels of efficiency and productivity."

We certainly welcome this outlook that the whole problem of land reforms has got to be looked at not only from the point of view of reducing the inequality in wealth and income but also from the point of view of removing all impediments and shutters which are to-day fettering the agricultural production in this country. Judging from that standpoint, where do we stand with regard to the amendments that have been proposed? By these amendments, the small owner will be pitted against the tenant. Far from creating any improvement in agriculture, they are going to create tension in the countryside. Tension will be engendered not between the big landlord and the ordinary people but between the poor peasant or small landowner and the tenant. That is going to be the direct result of this Bill. What do the amendments propose? Regarding the right of resumption of land by the small owner, we certainly agree with it. As far as the Party to which I have the honour to belong is concerned, even in 1953 they made it clear that the question of the right of resumption by the small landlord had got to be tackled with sympathy in deserving cases where they had no other avocation of livelihood. In all those cases, this right has got to be given with certain safeguards for the tenants. But the amendment proposed, instead of solving one problem, is going to create more problems. That is my complaint against the Government. According to the amendment, the landlord can resume personal cultivation of 50 per cent of the lands from the tenant. Of course, there is a safeguard that the total extent of land should not exceed 5 acres. Certainly he is entitled to resume the land for personal cultivation. In our country, the extent of land tilled by a tenant varies from one acre to five acres. For instance, in the Tirunelveli district, a peasant tills about one acre of land. According to the Bill, if half acre is taken away from him, would it be possible for him to till the other half acre of land economically? Would it be possible for him to maintain a pair of bullocks for half

an acre of land? No. What is going to happen? The actual result of it would be that the landlord on the basis of his ownership of land will be able to raise some loan and cultivate his land. It may be in the first year he may not properly cultivate it and may even undergo a loss but he will certainly be able to withstand it. But what about the tenant? He will not be in a position to raise loans, with the result that he will have no alternative but to surrender his land to the landholder. So, the provision regarding 50 per cent of the land for the tenant, does not help him. It is a fictitious protection. It is not a real protection. Actually the tenants who cultivate more than three acres of land are few in number. So, if 50 per cent of the lands are taken away from them, it will only lead to large-scale evictions.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would like to inform the hon. Leader of the Opposition that we are bringing forward another formula so that we may avoid these difficulties. Then, I am sure, he would not be so eloquent in the criticism of this amendment.

SRI P. RAMAMURTHI : I would certainly be glad if the Hon. Minister has become wiser after the meeting of the Select Committee.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I will always like to become wiser and I do not refuse to learn just like the hon. Leader of the Opposition.

SRI P. RAMAMURTHI : I wish that the statement had been proved. But anyway for the present moment I would be glad if the Government have become wiser now. In the Select Committee an amendment was proposed to give at least a minimum acreage of land to the tenants. But it was opposed there. If they have now changed their policy, I would be very glad about it. I would like to see what exactly that formula is. Unless I see it, I will not be satisfied.

Therefore, the real problem is that of large-scale eviction. Even one Member of the Congress has criticised the Bill on the ground that it is going to result in the eviction of a large number of tenants. Whether the Government like it or not or whether it is their intention or not, either eviction is going to take place or whatever lands which remain in the hands of the tenants are giving to be surrendered. Therefore, it is going to create large scale unemployment in our country. It is going to add to the number of landless people and consequently increase the number of unemployed people tremendously.

3-20 p.m. Is there no solution to this problem? Yes, there is a solution to this problem and we stand by that. After all, these pieces of legislation are going to create more complication. If the Government are not prepared to immediately impose a ceiling on the extent

21st September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

of land a man can own, why not they impose a ceiling on the extent of land that a man can personally cultivate? That is a very simple proposition. In our own State, after all we know that during the last five or six years the biggest landlords have taken more and more of their lands under what is called 'personal cultivation'. They are employing a large number of labourers—hundreds and thousands of labourers, for bringing their lands under personal cultivation. In Tanjore district the biggest landlords have already got all their lands under personal cultivation. Two thousand acres have been brought under personal cultivation and in some cases four thousand acres by single landowners, in that district. That is the position obtaining not only in Tanjore district but in district after district in the State. The biggest landlords, with a view to see that they do not come under the purview of any tenancy legislation, have taken to personal cultivation of all their lands, and they have taken from tenants thousands of acres of lands for purposes of personal cultivation by employing labourers. I ask, why not the Government think immediately of imposing a ceiling on the extent of land that can be held by an individual for the so-called personal cultivation, whether it is the pannai type that is prevalent in Tanjore or any other type of cultivation that is prevalent in other districts? If we are able to impose a ceiling on the extent of land that a man can have for personal cultivation, then the whole problem of helping small landowners to resume lands for personal cultivation can be solved. As a result of introducing a ceiling on the extent of land that a person can have for personal cultivation, the Government will have a surplus amount of land which can be taken in a pool and once that is done, the right of resumption can be granted—not in a haphazard manner as is now being done but in a more scientific way. Do not create quarrels between small landholders and tenants. I have no objection to a person owning five or six acres of land resuming his land for personal cultivation. If, as I said a ceiling is fixed on the extent of land that a person can possess for personal cultivation, then the tenant who is affected can be compensated out of the pool of lands that the Government are able to obtain by imposing a ceiling on the land which a landlord can have for personal cultivation. This is a simple way of solving the proposition. But our Government are not prepared to adopt that way. Why? I openly say that the Government are not prepared to adopt it because it will affect the big landlords. This legislation and even the Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill are not going to affect the big landlords because most of them have already brought all their lands under personal cultivation. The Government knew that these big landlords have been bringing their lands under personal cultivation. I charge the Government with having deliberately allowed the big landlords to resume all their lands under personal cultivation pending the introduction of land reforms. The Government gave the landlords three or four years' notice that land reforms would be introduced. Having given that and having allowed the big landlords to resume their lands for personal cultivation, even

[Sri P. Ramamurthi] [21st September 1956

to-day the Government have not taken up the question of effecting land reforms seriously with a view to see that justice is meted out to both small landholders and tenants. To-day as a result of the system of land tenure which has been created by the British and to which the landlords are wedded justice is denied to all the small peasants as well as the small landholders. The Government are not now trying to do justice to these sets of people both of whom are suffering from a denial of justice. If the Government have really got the intention of doing justice both to the small landholders and to the tenants, certainly they can make an open declaration on the floor of the House that the question of their resumption of lands will be sympathetically considered. After all it is the small tenant and the small peasant who have got to live together in the village. The big landlords do not live in the villages at all. So long, kisans' struggles—peasants' struggles—have been directed against the big landlords. Even in Tanjore district wherever troubles had arisen as between small landholders and agricultural labourers, it has been possible to arrive at immediate settlements because agricultural labourers are willing to show more concessions to small landholders as against big landlords. All the movements started by peasants have been directed against big landlords. If this legislation is passed, the relationship between small landholders and tenants would be affected and this would disturb or complicate the social and economic lives of the people in the countryside. Therefore, instead of creating such a situation, our Government can certainly promise the small landholders that they would be enabled to resume their lands within a period of one or two years so that the social life in the villages is not disturbed and complicated and in the meanwhile they may bring forward some piece of legislation which will ensure a certain amount of surplus land in the hands of the State from out of which small landholders and tenants can be compensated. In this manner the problem can be solved in a smooth and simple way. Instead of doing that, the Government are coming forward with this piece of legislation which will only make the small landholders fight with the kisans. The real idea of the Government is that small landholders, as a result of introduction of this legislation, will fight the movements started by kisans, because the latter are opposing the resumption of lands by the former. But I have faith in our small mirasdars. If the relationship between them and the small peasants is strained, their lives in the villages will become exceedingly difficult. I would appeal to the Government not to press this legislation. Even at this late stage I would tell the Government to give up their idea of passing the Bill as it stands. The implications of the provisions of the Bill have not been properly looked into. People who know the nature of the problem will not accept such ill-thought-out amendments proposed by the Government. Sitting for one-day in a Select Committee is not enough to come to a right decision. I told the Hon. Minister at the Select Committee that he was looking at the problem with a closed mind. The Minister at that time only said,

21st September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

"Our party has decided upon a certain course and if your Party is against it, you may do as you desire when your party comes to power." Here, Sir, we are discussing problems of the people with a view to understand their difficulties and remove them. It is with this understanding we have to look at every problem. The Government must not be thinking of the difficulties which would be caused to them if the problem were to be solved in a just manner. After all the Government exist for the people and it is not that the people exist for the Government. If the Government exist for the people, then the difficulties of the people have to be overcome. The problem has to be looked from the point of view of the difficulties that are created for the people. After all the purpose of Government is to see to the well being of the people. Even the Hon. Finance Minister had told that this amendment would lead to a lot of practical difficulties in the countryside. I am also sure that this amendment would positively affect many people. When such is the case, I do not know why the Government are going on pressing this amendment. Therefore, I would ask the Government once more not to bring in the latter part of the measure. Let them not bring forward this amendment now. Let us have after all a simple legislation extending the life of this measure for even one year. Within that one year we shall try to solve the question of allowing small landlords to resume their lands for personal cultivation, in such a way so that no tenants are evicted. But if the present amendment is still persisted in, we would have no option left except to oppose it. I would once again appeal to the Hon. Minister not to press this amendment. 3.30 p.m.

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN : Mr. Speaker, Sir, I do welcome this Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956. The Hon. the Leader of the Opposition had cited the Planning Commission's Report in support of his stand. I wonder whether he supports the Planning Commission's Report only in this connection or whether he is in agreement with all that is contained in that report. Previously they had said that they did not believe in the Second Five-Year Plan. They did not then believe in the Planning Commission. But now, the Opposition Leader quotes something in support of his stand from the report of the Planning Commission. It is just like the devil quoting scripture.

SRI P. RAMAMURTHI : Do you object to its being called a scripture?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : He objects to the devil quoting scripture. (Laughter.)

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : One thing that should be kept in mind while passing any Bill is to see whether it affects production, and if it does, we should not pass that measure. Let us see what the Planning Commission's Report says. The idea of Planning Commission is to increase production. In any scheme

of land reform, whether it is in favour of the tenant or the landlord, our one aim should be to see that production is increased and not decreased. One thing should be kept in mind and that is that comprehensive land reforms could not be pushed through in one year or two years. We have to consider all aspects of the problem. Ours is a poor country. Agriculture is the main occupation for a majority of our population. We should see that the tenant or the landlord who personally cultivates, works properly in the field to increase production. I know that in so many places where agricultural operations were going on peacefully, our Opposition friends after forming certain associations began to create trouble. They made wrong use of the Cultivating Tenants Protection Act, and where agricultural operations have been going on peacefully, they created trouble with the result much harm was done to production. I know that in the countryside the small landlords are much indebted. In Madras State, nearly Rs. 150 crores have been borrowed by middle-class agricultural ryots. According to the Fair Rent Bill, that is coming, they would have to pay the arrears of rent. I do not know whether they would have enough resources to pay the arrears of rent, which they owe to their landlords. In a Welfare State, we should see to it that no section of the population is unduly affected at the expense of the other. If one particular section of the population suffers, necessary concessions should be shown to them. The question of land reform is not a simple one. It bristles with all sorts of difficulties. It is not so easy a problem, as the Hon. Leader of the Opposition seems to imagine, to distribute all the lands at 5 acres per individual. I know that in the last general elections the Communist Party members promised that they would give each 5 acres of land and a pair of bullocks. In the recent elections in Andhra, they had a crushing defeat. They could not fulfil their promise of providing each with 5 acres of land and a pair of bullocks. But we, on the other hand, did not make any such false promise. We want to solve this question of land reform in a practical way. We have not fixed ceiling on land holding, etc., We are here as agriculturists. Most of our party members are agriculturists. We want to see that production from the agricultural sector is increased and at the same time, we want to give the tenant his due share in the produce. We should give all facilities to the agricultural class to increase food production. As Oliver Goldsmith had observed in his "Deserted Village", the bold peasantry are our country's pride and once destroyed they can't be replaced. After all, who are the peasantry? Those who are interested in cultivation and those who work in the fields to increase food production are the peasantry. Instead of land reforms coming for the destruction of the peasantry, we want to introduce land reforms for the construction of peasantry. During the year 1955, we have increased our agricultural production. We have passed measures to stop eviction of tenants. Before introducing a comprehensive legislation, we want to see that the lower middle-class agriculturists

21st September 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

who own lands to a small extent are given powers to resume their lands for personal cultivation. Even there, a check had been provided in the Bill. He could not resume all his lands for personal cultivation. He could resume only half of his land for personal cultivation. At the same time it does not mean that if a small landowner owns only about 50 cents of land he could resume only 25 cents of land for personal cultivation. We want that both the landlord and the tenant should live in mutual confidence. I know that no landlord who is living in amity with his tenant would try to resume his land for personal cultivation, thus depriving the tenant of his livelihood. At the same time it has been stipulated in the Bill that only up to 5 acres of wet land could any landowner resume land for personal cultivation. There is that check. That means that if a man owns a veli, he cannot resume that one veli for his personal cultivation. Of course the Hon. the Finance Minister had said that he would give a clarification in order to set right certain misunderstandings that have crept in. As I had observed in the beginning, the one thing that should be borne in mind is to increase production. I am sure that the lower middle-class landowners, who are given powers under this Bill to resume their lands for personal cultivation, would do their best to increase the output of their lands. I do hope that they would be given the necessary credit facilities and that they would strive hard to increase production. There is also another provision in the Bill that if the landowner, who has resumed the land for personal cultivation, does not use the land properly or if he allows the land to remain fallow, his land would be taken back. There is this check also. That is why I say I welcome this amendment. With the clarification that the Finance Minister is going to give, I hope even the small discontent that is prevailing now, would be removed.

3-39 p.m.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, நில வெளியேற்றத் தடுப்பு [திருத்தச்] சட்டத்திற்கு இப்பொழுது வந்திருக்கிற சில மாறுதல்கள் மூலம் பல விவசாயிகளுக்கு பெரும் தலைவலியை நாம் உண்டாக்கியிருக்கிறோம் என்று தான் கூற வேண்டும். நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தை நாம் கொண்டு வரும்போது, நிலத்தை அதிகமாக வைத்திருப்பவர்கள் எவ்வளவு நிலம் சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்பதையும் நிர்ணயிக்க வேண்டியதவசியம். அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுடைய கூலியையும் நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டியதவசியம். ஏனென்றால், இரண்டும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்திருக்கிற விஷயம். விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் நிலைமை ஏற்படும்போது அவர்கள் அத்துக் கூலிகளாகவாவது வேலை செய்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமா, அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைக்குமா என்று பார்த்தால் அது பெரிய தொல்லையாகவே வந்து முடியும் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். சமீபத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவிலே, மன்னார்குடி தாலூகாவிலே 184 பேர்கள் தங்களுக்கு நியாயமான கூலி வேண்டுமென்று கேட்டபோது அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் காலப்போக்கிலே தங்களுடைய நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு பண்ணையாட்களை அத்துக் கூலிகளாக ஆக்கினார்கள். அவர்களையும் தங்கள் பண்ணைகளிலே வேலைக்குவைத்துக் கொள்வது இல்லை. பத்து மைல்

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [21st September 1956

வட்டாரத்திலுள்ள எவரும் அவர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்றும் சொல்லி, இவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் செய்து விடுகிறார்கள். இவர்களிடம் வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் அக்கம்பக்கத்திலே கொடுக்கும் கூலியைக் கொடுப்பது கிடையாது. நிலமற்றவர்களுக்கு அக்கம்பக்கத்திலும் கூலி கிடைக்காத நிலையை உண்டாக்கி, அவர்களைப் பட்டினி போட்டு, பணிய வைக்கக்கூடிய நிலைமையில்தான், விவசாயிகள் வைக்கப்படுகிறார்கள். தோழர் கந்தசாமி அவர்கள் கூறியது போல், விவசாயிகள் தங்களுக்குள்ளே ஒரு கட்டுப்பாட்டை வைத்துக் கொண்டு, தாங்கள் ஒரு போராட்டத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தமான நிலைமையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

சென்ற மாதம் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரைப் போய்ப் பார்த்தால், சட்டம் இருந்தாலும், மிராசுதார்கள் என்ன செய்தாலும், நாங்கள் தலையிட முடியாது என்று கூறிவிட்டார்கள். 10 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் 5 ஏக்கரை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறும்போது, யார்ரவது விஷயம் தெரிந்தவர்கள் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சட்டப்படி வாய் திறந்து பேசி விட்டால் நிச்சயமாக மூன்று மா நிலமாக இருந்தாலும் அதை அடியோடு எடுத்து விடவேண்டுமென்று மிராசுதார் முயற்சி செய்வார். ஐந்து மா இருந்தால், இரண்டு மா எடுத்துக்கொள் என்ற முறை கிடையாது. வாயைத் திறந்து பேசி, சட்டத்தை உபயோகப்படுத்தத் தெரிந்தவனாக இருந்தால், அவனிடமிருந்து நிலம் நிச்சயமாகப் போய்விடும். சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலியும் வாங்க முடியாது. சட்டத்திலுள்ள உரிமையைக் கேட்காமல், மிராசுதார்களுக்கு பயந்து நடுங்கிக்கொண்டிருந்தால், நிலம் நிலைத்திருக்கும். வாயைத் திறந்து கேட்டவனோ நிலம் போய் விடும். தலைநிமிர்ந்து பேசி உரிமையை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய காலத்திலே பல விவசாயிகள் நிலத்தை இழப்பதோடு, அதுக்குக் கூலியும் சரியாகக் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படும். அவர்கள் நிலை இழந்து தட்டுத் தடுமாறக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்கள் நிலத்தைத் தாங்களே சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற முறையில் மன்னார்குடி தாலூகாவில் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் நிலத்தைத் தரிசாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். நெடும்பலம் சாமியப்ப முதலியார் கிராமத்திலே 18 வேலி நிலம் தரிசாகக் கிடக்கிறது. இன்னொரு ஊரில் 40 வேலி நிலம் தரிசாகக் கிடக்கிறது. குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யருக்குச் சொந்தமான நிலம் 27 வேலி தரிசாகக் கிடக்கிறது. இன்னொரு இடத்தில் 55 வேலி வரையில் தரிசு போடக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பொறுப்பற்று, நிலத்தைப் பற்றி அக்கறை இல்லாமலிருக்கும் மிராசுதார்களிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்து ஏன் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கின்றேன். பெரிய அளவு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் நிலத்தைத் தங்களுடைய உபயோகத்திற்கென்று வைத்துக் கொண்டு அதைத் தரிசாகப் போடுவதில் அர்த்தம் கிடையாது. அதனால் நிலமற்றவர்கள் வாழ்வதற்கு வகையில்லாமல் தவிக்கக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்படுகிறது. சிறிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுக்கு நிலம் வேண்டுமென்று கேட்கும்போது விவசாயிகளிடமிருந்து எடுத்துக்கொடுப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், சாதாரண விவசாயிகள் வைத்திருக்கும் 4 மா, 3 மா நிலத்தையும் அவர்களிடமிருந்து பறித்துவிடுவது என்பது அவர்களை முடமாக்கும் செய்கை என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

3-44 p.m.

SRI S. KANDASWAMY GOUNDER: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் நியாயவார மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதிலுள்ள குறைபாடுகளை சொல்லவும் என்னுடைய விருப்பம். கொண்டுவரக்கூடிய மசோதாவான

21st September 1956] [Sri S. Kandaswamy Gounder]

இரு சாரருக்கும் நியாயம் வழங்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அதிலும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஏனென்றால், நிலம் பல இடங்களில் பலவாறாக இருக்கும். நில வளம், குடி வளம், நீர் வளம், இந்த மூன்று அம்சங்களும் . . .

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member is under the impression that we are dealing with the Fair Rent Bill.

SRI S. KANDASWAMY GOUNDER : நியாயவார மசோதாவைப்பற்றித்தான் சில கருத்துக்களை நான் சொல்லவேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லுகின்றேன். நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்திற்கும், நியாய வாரச் சட்டத்திற்கும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு இருப்பதால், நியாய வாரச் சட்டத்தைப்பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு மிராசுதார்களுக்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஐந்து ஏக்கருக்குக் கம்மியாக நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் சொந்தமாகப் பயிர் செய்துகொள்ளலாம் என்று சட்டம் சொல்கிறது. ஆனால், அதே சட்டம் ஐந்து ஏக்கருக்கு மேலே நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சொந்த சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்று இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. நிலச்சுவாந்தார்கள் சமயத்திற்குத்தக்கவாறு அந்தச் சட்டத்தை மாற்றிக்கொள்ள அவர்களிடம் அறிவு இருக்கின்றது. ஹனுமாருடைய வாலைக் கொளுத்துவதற்கு வாலைச் சுற்றி சேலையைக் கட்டியபோது, எவ்வளவு சுற்றினாலும் இவன் வால் நீண்டுகொண்டே போயிற்று. இவங்கையிலுள்ள சேலைகளெல்லாம் போதாமற்போகவே, சீதையினுடைய சேலையையும் சுற்றவேண்டுமென்று சொன்னார்களாம். அப்பொழுது ஹனுமார் வாலைச்சுருக்கிக் கொண்டாராம். அதைப்போல், நிலச்சுவாந்தார்கள் சட்டம் வருவதற்கு முன்னாடியே என்னென்ன செய்துகொள்ளவேண்டுமோ அதைச் செய்துகொள்வதற்கு அறிவும் திறமையும் இருக்கிறது. சட்டமும் இடம் கொடுக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால், விவசாயிகள் பாமரர்கள், படிக்காதவர்கள், சட்டம் தெரியாதவர்கள். ஆகையால், சர்க்கார் ஒரு சட்டம் செய்யும்போது எல்லோருக்கும் நியாயம் வழங்கக்கூடிய முறையில் செய்யவேண்டும். மழை பெய்தால் எப்படி நாட்டிலுள்ள நல்லவர், கெட்டவர் எல்லோர்க்கும் க்ஷேமத்தை உண்டாக்குகிறதோ அதைப்போல் ஒரு அரசாங்கம் சட்டம் செய்தால் இரு சாரருக்கும் அந்தச் சட்டம் பயனளிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இன்னும் கொஞ்ச நாள் கழித்துச் செய்தாலும் சரி, அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் செய்தாலும் சரி, சட்டமானது எல்லா மக்களுக்கும் ஒரே நியாயம் வழங்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். நியாய வார மசோதாவைப் பற்றி பேசலாம் என்று இருந்தேன். ஆனால், நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தைப் பற்றி பேச வேண்டியிருக்கிறது. நிலத்தை உடையவர்கள் பல வழிகளைக் கையாண்டு விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து இளப்ப வழி இருக்கிறது. நிலத்திற்கு உடையவர்கள் கொஞ்சம் நியாயம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அப்படிப்பட்டவர்கள் அநேகமாக நம் நாட்டில் இல்லை. சிலர் இருக்கின்றார்கள். பாப்பாரப்பட்டியில் ஆறுமுக முதலியார் என்பவர் இருக்கிறார். அவருடைய நிலத்தில் ஐந்து வருஷத்திற்குமேலே பயிர் செய்து கொண்டிருந்த விவசாயி, தனக்குச் சொந்தமாக ஐயாயிரம் ரூபாய் வரையில் சேர்த்துக்கொண்டு வேறு நிலம் சொந்தமாக வாங்கிப் பயிர் பண்ணுகிறார். அப்பேர்ப்பட்ட உத்தமர்களும் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள்.

நிலம் உடையவர்களுக்கு ஒரு கண்யமான எண்ணம் வேண்டும். பெண் ணைப் பெற்றவர்களுக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது. பெண்ணை கலியாணம் செய்துகொள்ளுபவனுக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது. இரு சாரருக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த விஷயங்களை அறிந்து அதற்குத் தக்கபடி சட்டம் செய்யவேண்டும். ஆனால் நியாயம் எங்கேயிருக்கிறது என்று என் 3-49 p.m.

[Sri S. Kandaswamy Gounder] [21st September 1956

னுடைய எண்ணத்தை ஆகாயம் வரையில் விட்டுப்பார்த்தேன். நியாயம் கிடைக்கவில்லை. எண்ணத்தை பாதாளம் வரையில் தோண்டிப்பார்த்தேன் அப்பொழுதும் நியாயம் கிடைக்கவில்லை. நியாயம் எங்கேயோ போய் ஒளிந்துகொண்டுவிட்டது. முடிந்தவரை நியாயத்தைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து, இரு சாராருக்கும் நியாயம் வழங்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை அரசாங்கம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RATNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி சர்க்கார் கட்சி சாபில் உள்ளவர்களிடமிருந்தே கிளர்ச்சி எழுந்திருக்கிறது என்றால், இதில் அடங்கியுள்ள ஷரத்துக்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள பொதுமக்களை, குறிப்பாக விவசாயிகளை பாதிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. நம்முடைய நாட்டிலே லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் நில அதிபர்களுக்கு உரித்தாகவும், தரிசாகவும் கிடக்கின்றன. பெருவாரியான நிலங்கள் சர்க்காருக்குச் சொந்தமாகவும், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் கோவில்களுக்குச் சொந்தமாகவும், ஏராளமான நிலங்கள் ட்ரஸ்டுகளுக்குச் சொந்தமாகவும் இருக்கின்றன. உழுது பயிரிட்டு அதனுடைய லாபத்தை பொதுமக்கள் அனுபவிக்கமுடியாமலும், அரசாங்கம் வரி வசூலிக்க முடியாமலும் தரிசாக கிடக்கின்றன. இந்த நிலைமையிலே இந்த மாதிரியான ஒரு மசோதா அவசியமா என்று பார்க்கும்பொழுது, இது பயிரிடுகின்றவர்களை, விவசாயிகளை ஓரளவுக்கு ஏமாற்றும் மசோதாவாக இருக்கிறதே தவிர, வேறு இல்லை. இந்த விதிகளைப் பார்க்கும்பொழுது ஒரு சில மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஏதோ நன்மை செய்வதாகத் தோன்றலாம். ஆனால் செங்கற்பட்டு வடஆற்காடு, தென் ஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் விவசாயிகள் ஏற்கனவே அனுபவித்துவருகிற பலன்களை தொடர்ந்து அனுபவித்து வரக்கூடிய வகையில் இந்த விதிகள் அமையவில்லை. திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு அதிகமான பலன் கிட்டலாம். ஆனால் அதே நேரத்திலே பல இடங்களில் நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயிகளை ஏமாற்றித் திரிகிறார்கள். நில அதிபர்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜன பிற்பட்ட ஏழை விவசாயிகளை விவசாயிகளாகக் கருதாமல் விவசாயக் கூலிகளாக கணக்காணித்து, ஆடுமாடுகளை விட மோசமாக அவர்களை நடத்துகிறார்கள். ஆடுமாடுகளைகூட மூன்று வேளை தீனிவைத்து, குளிப்பாட்டி, தொழுவத்தில் அடைத்து பராமரிக்கிறார்கள். ஆனால் நாள் பூராவும் 12 மணி நேரம் நிலத்திலே உழுது பாடுபடும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு பாதி வயிற்றிக்குக்கூட போதாமல் அரைவயிறு நெல்லைக்கொடுத்து, அவர்களை திக்கற்ற மக்களாக்கி சதுப்பு நிலங்களில் தள்ளி நசுக்குகிறார்கள் நில அதிபர்கள். இம்மாதிரி சண்டாளத்தனம் செய்துகொண்டிருக்கும் நிலச்சுவான்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை உழுது பயிரிடாமலும், அதனால் சர்க்காருக்கு நிலத் தீர்வை செலுத்தாமலும் தரிசாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஏராளமான நிலங்கள் இதுபோன்று கோவில்களுக்கும் டிரஸ்டிகளுக்கும் சொந்தமாக இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கும் நிலமில்லாதவர்களுக்கும் பிரித்துக்கொடுத்து அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவும். நிலவரியை வசூலித்துக்கொள்ளவும் வகைசெய்யாமல் அரசாங்கம் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக உழுது பயிரிடுவதற்கு ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில் கொடுத்த நிலத்தை 60 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 75, 100 ரூபாய் அபராதம் போட்டு விவசாயிகளிடமிருந்து கலெக்டர், தாசில்தார் போன்ற ரெவின்யூ அதிகாரிகள் பிடுங்குகிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் அதிலே உழுது பயிரிட்டு ஒரு பகுதியை தாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு, மற்றொரு பகுதியை நிலச்சுவான்தார்களுக்குக் கொடுத்து சமாதானமாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆனால், இந்த மசோதாவிலிருக்கும் விதிகள் நிலச்சுவான்தார்களைக்கும் குடியானவர்களுக்குமிடையே சண்டை மூட்டக்கூடியதாக அமைந்திருக்கிறதேதவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. தரிசாகக் கிடக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு பிரித்துக்கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் மக்க

3-59 p.m.

21st September 1956] [Sri A. Ratnam]

ளிடையே வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும் அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய முன்வருவது கிடையாது. ஒரு பெரிய நில அதிபர் இவ்வளவு நிலம்தான் வைத்திருக்கவேண்டும் என்று ஒரு எல்லையை நிர்ணயிக்கும் ஒரு விதியை இந்த மசோதாவில் சேர்க்கவேண்டுமென்று செலக்ட் கமிட்டி மெம்பர்கள் பலர் வற்புறுத்தியும், அரசாங்கம் செவி சாய்க்கவில்லை. சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் சாகுபடியாளரிடமிருந்து பாதி நிலத்தை தன் சொந்த சாகுபடிக்கு மீட்டுக்கொள்ளலாம் என்ற விதி ஏழை விவசாயிகளை பெருமளவில் பாதிக்கும். குறிப்பாக, நிலத்தை உழுது, நீர் பாய்ச்சி, பயிரிட்டு, நெல் அறுத்து நெல் மணிகளை மக்களுக்கு அளிக்கும் விவசாயிகளுக்கு, ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு, கூலி ஆட்களுக்கு நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயத்துக்கு நிலத்தைக் கொடுப்பது கிடையாது. 60—40, அல்லது பாதி பாதி அல்லது 70—30 என்றெல்லாம் வாரத்தை பாகப்பிரிவினை செய்வது கிடையாது. விவசாயிகளை கூலியாட்களாகச் செய்து, அவர்களுக்கு ஒரு சென்ட் நிலம் கூட பயிரிடுவதற்கு கொடுப்பதில்லை. தரிசு நிலங்களைக் கூட கொடுப்பதில்லை. எனக்கு முன் பேசிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இதை நன்றாக, வெகு அழகாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நிலமில்லாத ஏழை மக்களை கூலியாட்களாக வைத்துக்கொண்டு நிலச்சுவான்தார்கள் தாங்களே நேரடியாக பயிர் செய்கிறார்கள். எனவே, அந்த ஏழை விவசாய கூலிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் இந்த மசோதா அமையவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்கமுடியாது. எனவே, இது போன்ற சட்டங்கள் ஒரு சில பெரிய பணக்காரர்களையும் நில அதிபர்களையும் பாதித்தாலும், லட்சக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகளையும், பண்ணையாட்களையும், விவசாயக் கூலிகளையும் ஊக்குவிக்கக்கூடிய முறையில் அமையவில்லை என்பது குறித்துத் தான் நான் வருத்தப்படுகிறேன். ஒரே நாளில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் திருத்தங்களைச் செய்து மசோதாவை சபைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது அமுலில் இருக்கும் சட்டத்தை மேலும் ஓராண்டு காலத்திற்கு நீடித்து அதன் பிறகு நல்ல முறையில் வேறொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பார்களானால் அது மெச்சத்தகுந்தது. அடுத்த ஆண்டில் பொதுத் தேர்தல் வருகிறது. அதன் பிறகு வருகிற அமைச்சர் குழுவினர் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நல்லதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரமுடியும். அதற்கு உடனடியாக இரண்டு ஆண்டுகள் தேவை என்றால், இந்தச் சட்டங்கள் நிரந்தரமாகவாவது இருக்க வேண்டும். தற்காலிகமாக இருந்தால் ஓராண்டு காலம் இருந்தால் போதும். ஏதோ நிலச்சட்டம் வரப்போகிறது, நிலச்சட்டம் வரப்போகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதாவின் விதிகள் ஏழை விவசாயிகளுக்கும், சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் ஏமாற்றம் அளிக்கும் முறையில் அமைந்திருக்கிறது. மேலும், குறிப்பாக விவசாயக் கூலிகளுக்கு எந்த ஒரு நியாயமும், நீதியும் இந்த அரசியலாரால் செய்யப்படவில்லை. இந்த மசோதாவிலும் கிடையாது. ஏழை விவசாயிகளின் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. ஏழை விவசாயிகளின் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டாலொழிய இந்த நாட்டில் உணவுப் பெருக்கம் ஏற்றமடைய முடியாது. நாட்டில் தரிசாகக் கிடக்கும் சர்க்கார் நிலங்களையும் மற்ற தரிசு நிலங்களையும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும், நிலமில்லாதவர்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும், இரண்டாவதாக, நில அதிபர்கள் சாகுபடி செய்யாமல் தரிசாக வைத்திருக்கும் நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கும், நிலமில்லாதவர்களுக்கும் கிடைக்கச்செய்து, அதில் அவர்கள் பயிர்செய்து அதன் பலனை அடையும்படி செய்யவேண்டும். மூன்றாவதாக, பயிரிடப்படாமலும், நன்றாகக் கண்காணிக்கப்படாமலும் இருக்கும் ஆலய நிலங்களை பகுதிப் பணம் கட்டக்கூடிய குடிவார விவசாயிகளுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும், நிலமில்லாதவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இது மட்டுமல்லாமல், எஸ்டேட்டுகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் காட்டு நிலங்களாகவும், தரிசு நிலங்களாகவும் இருந்தால் அவற்றை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்து நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான விதிகள் கொண்ட சட்டம் வந்தாலொழிய இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பயனில்லை.

[Sri A. Ratnam] [21st September 1956

ഉഴുതു പയിരിടും വിവസായക് കൂലിയാട്കളുക്കു കൂലി നിർണയം ചെയ്യപ്പട വേൺടിയതു മികവും അവശിയം. വിവസായികുക്കു കൂലി കൊടുക്കും വിഷയത്തിൽ വാരം പറ്റിയ തകരാറു കാരണമാക നിറയെ വിവസായികൾ കോട്ടുകളിൽ വഴക്കുത് തൊടരുകിറ്റുകൾ. നിയായമാന വാരം കൂലി കേട്കും വിവസായികൾ തുൺപുറുത്തപ്പടുകിറ്റുകൾ. 8 മണി നേരം, 12 മണി നേരം നിലത്തിൽ വേലെ ചെയ്ത വിവസായികളുക്കു പല കിരാമങ്കളിൽ ഒരു പടി, അരെ പടി നെൽതാൻ കൂലി കൊടുക്കപ്പടുകിറ്റു. അതികക് കൂലി കേട്ടാൽ അവർകളെ നിലത്തെ വിട്ടു വെളിയേറ്റിവിടുകിറ്റുകൾ. വേറു കിരാമത്തിറ്കുച് ചെൻറും വേലെ ചെയ്യ മുടിയാതപടി എഴെ ഹരിജനങ്കളെയും, മറ്റവർകളെയും, കിരാമ മക്കളും വിവസായ മക്കളും ഒൻറുകച് ചേർന്തുക്കൊൺടു തുൺപുറുത്തുകിറ്റുകൾ. അന്ത മാതിരിയാന നിലൈമെ ഇൻറു ചെങ്കൽപട്ടു മാവട്ടത്തിൽ അതികമായിരുക്കിറതു എൻറു ചൊല്ലിക് കൊൺകിറേൻ. ഇന്ത മാതിരിയാന വിഷയങ്കളെ ഇന്ത മചോതാവെപ് പറ്റി പേചുമ്പോതു പേച വേൺടിയ അവശിയമില്ലെ എൻറുമ്പോൾ കൂട, ഇന്ത വിഷയങ്കളെച് ചപയിൽ ചൊല്ലവേൺടുമെനപതറ്കാകവേ ഇന്ത ചന്ദർപ്പത്തൈപ് പയൻപടുത്തിക്കൊൺടേൻ. [ചിരിപ്പു.]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are really happy that the hon. Member has at last realized that what he has been saying is nothing but irrelevant.

SRI A. RATNAM : നാൻ പേചിയതു 'irrelevant' എൻപതാക കണം അമൈച്ചർ അവർകൾ ചൊന്നാർകൾ. ചർക്കാരിൻ നോക്കം എൻന, ചർക്കാരിൻ തിട്ടം എൻന, ചർക്കാർ ഇയറ്റിവരുകിറ ചട്ടങ്കൾ വിവസായികളുക്കു നൻമൈയളിക്കിൻറനവാ, അന്തച് ചട്ടങ്കൾ എഴെ വിവസായികളെ ഊക്കുവിക്കിൻറനവാ, അന്തച് ചട്ടങ്കളിൽ അളിക്കപ്പടും വിതി വിലക്കുകളിനാൽ യാരുക്കുപ് പയൻ എറ്പട വേൺടുമോ അവർകളുക്കുപ് പയൻ കിടൈകിറതാ എൻപതൈയെല്ലാം വിളക്കുവതറ്കാകത് താൻ ഇവ്വളവു വിരിവാകപ് പേചിനേനെ തവിര, വിവാതത്തിലുള്ള മചോതാവിറ്കുച് ചമ്പന്തമില്ലാത വിഷയങ്കളെപ് പറ്റി നാൻ പേചവില്ലെ എൻറു കണം അമൈച്ചർ അവർകളുക്കുച് ചൊല്ലിക്കൊള്ള ആചൈപ്പടുകിറേൻ. ചർക്കാരിൻ കൊള്കൈ [ഗവർൻമെൺട് പാലിചി] മക്കളിൻ നലത്തിറ്കു വിരോതമാക ഇരുകിറതു എൻപതൈക് കുറിപ്പിടുവതറ്കാകവേ ഇവ്വളവു വിരിവാകപ് പേചിനേൻ എൻറു കണം അമൈച്ചർ അവർകളുക്കുച് ചൊല്ലിക്കൊള്ളുകിറേൻ. വിരിവാകപ് പേചുവതറ്കു എനക്കു ചന്ദർപ്പം കൊടുത്ത തങ്കളുക്കു എനതു വണക്കത്തൈത് തെരിവിത്തുക്കൊൺടു ഇത്തുടൻ എൻനുടൈയ വാർത്തൈയെ മുടിത്തുക്കൊൺകിറേൻ.

MR. SPEAKER : As there are a number of speakers, I prescribe a time-limit of the five minutes for each Member.

*SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : ബഹുമാന്യനായ അദ്ധ്യക്ഷനവർകളെ കൃഷിക്കാരൻെറ മാഹത്മ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഗോൾഡ് സ്റ്റിത്തിൻെറ പദ്യശകലങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു മുദ്രാവാക്യം നിന്നുള്ള മെമ്പർ ശ്രീ. കുത്തിരമൻ പ്രസംഗിക്കയുണ്ടായി. ഭൂമിയിൽ താല്പര്യമുള്ളവനാണു കൃഷിക്കാരൻ എന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. പക്ഷെ കൃഷിക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിരീക്ഷണം സാധികാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പല തരക്കാർക്കും ഭൂമിയിൽ താല്പര്യമുണ്ട്. കൃഷിക്കാരനുമാത്രമല്ല, ജന്മിക്കും, ഉണ്ടികക്കുടക്കാരനും, മിൽമുതലാളിക്കുമെല്ലാം ഭൂമിയിൽ താൽപര്യമുണ്ട്. പക്ഷെ അവരാരും കൃഷിക്കാരാകുന്നില്ല. ഭൂമിയിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ കൃഷി നടത്തുന്നവനാരോ, അവൻ മാത്രമാണ് കൃഷിക്കാരൻ. അദ്ദ്ദ്ദ്ദ പ്രതിപക്ഷനേതാവ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസംഗത്തിൽ വളരെ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

21st September 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

കൃഷിയെപ്പററിയും കൃഷിക്കാരനെപ്പററിയും ഗോവിന്ദസ്വാമിയുടെ മാത്രമല്ല പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഞങ്ങളുടെ മഹാകവി വള്ളത്തോൾ ഇങ്ങനെ പാടിയിട്ടുണ്ട്:

"സാമ്രാജ്യ ചെമ്മണ്ണ് ചെങ്കോലയത്താനും
സന്ന്യാസവാഴ്ചയ്ക്കു ദണ്ഡനാനും
വാണിജ്യ ലക്ഷ്മിക്ക് വെള്ളിയും പൊന്നുമാം
നാണയം ചേർത്തിരിച്ചേ കഴിവാനും
പാടുന്നു നിന്നു ഭവാന്റെ ഗാനങ്ങളിൽ
പാടെ പതിയുന്ന വാഴ്ച്ചേറലും
മേടപ്പുഞ്ചകളിൽ മേവുന്ന ധന്യർ തൻ
മോണിക്ക് കസ്തൂരിചാറാകട്ടെ"

സർ, പാടുപെട്ട, കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്ത് പാടത്തെ വാഴ്ച്ചേറിൽനിന്നു കനകം വിളയിക്കുന്നവനാണ് കർഷകൻ.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Sir, I do not know whether the hon. Member has been singing a song or simply saying something in a musical voice. If it is a song, is singing in the House in order?

MR. SPEAKER: He was reciting a few slokas in a musical voice.

SRI G. GOVINDAN: കണം അങ്കത്തിനു ശ്രീ ടി. സി. നാരായണൻ നമ്പിയാർ അവർകൾ ഏതോ ഒരു പാട്ടു പാടുന്നുണ്ടോ, അതിന് അർത്ഥത്തെ തമിഴിൽ നാൻ തെരിന്തു കൊള്ള വിരുമ്പുകിറേൻ. അവർ ഏതാവതു സിനിമാപ്പാട്ടെടുത്ത് പാടിവിട്ടാരോ എന്നു സന്ദേഹം ഏർപ്പെടുന്നു.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: സർ, അദ്ദേഹത്തെ നമ്മുടെ മറെറാരു മഹാകവിയായ ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് ഇങ്ങനെ പാടിയിട്ടുണ്ട്:

"നകവും തോമത്തേന്തിക്കാളുക വിമ്പോകം
സുകൃതസമ്പത്തേ നിന്നെ ഞാൻ നമിക്കുന്നേൻ"

ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം സ്പഷ്ടമാകുന്നത് ഭൂമിയിൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവൻ, യഥാർത്ഥത്തിൽ കർഷകനെ ചെയ്യുന്നവനാണ് കൃഷിക്കാരനെന്നാണ്. ഈ ബില്ലിന്റെ പേരുതന്നെ Cultivating Tenants Protection Bill എന്നാണ്. കൃഷി ചെയ്യുന്ന കൃഷിക്കാരന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു ബില്ലെന്ന നിലയ്ക്കു പൊതുവിൽ ഞാൻ ഈ ബില്ലിനു സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷെ അതോടൊപ്പം കുറേക്കൂടി സംഗതികൾ ചേർക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

1953 ൽ ഈ സഭയിൽ മലബാർ കുടിയാന്മാർ ഭേദഗതി നിയമം ചർച്ചയ്ക്കുവന്നപ്പോൾ കൃഷിക്കാരുടെ രക്ഷയെ മുൻനിറുത്തി കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ചില ഭേദഗതികൾ അവിടെ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. കുറഞ്ഞതു 5 ഏക്കറോ കൂടുതൽ 25 ഏക്കറു എന്ന തോതിൽ ഒരു ഭൂപരിധി നിർണ്ണയം ചെയ്യണമെന്ന് സംശയാതീതമായി ഉദ്ദേശത്തിൽ ആണോ അന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഒരു പരിധി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി അധികമുള്ള ഭൂമി യെല്ലാം ഗവർമ്മെന്റടുത്തു ഭൂമിയില്ലാത്തവരും കുറച്ചു മാത്രം ഭൂമിയുള്ളവരുമായ കൃഷിക്കാർക്ക് കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ കൃഷിക്കാർക്ക് കൃഷി ചെയ്യാൻ ഭൂമിയില്ലാതിരിക്കുന്ന ദുരവസ്ഥയ്ക്കു പരിഹാരം കാണാമെന്ന് അന്ന് ഞാൻ ചൂണ്ടി കാണിച്ചിരുന്നു. "വിപുലവും സമഗ്രവുമായ ഭൂപരിഷ്കാരം കൊണ്ടു വരാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു്, അപ്പോൾ അതിനെപ്പററിയും ആലോചിക്കാം" എന്നാണ് അതിന്നു അന്ന് മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരി മറുപടി തന്നതു്. ഭൂമി കൈവശക്കാരുടെ പാടുപെട്ട ജന്മിമാർക്കോ, ഇടത്തരക്കാരും ചെറുകിടക്കാരുമായ കൂടുമസ്വന്തക്കാരെങ്കിലോ ആനുകൂല്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിന് ഞാൻ എതിരല്ല. അവർക്ക് സംരക്ഷണം നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നു

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [21st September 1956

തന്നെ ഞാനും വിശ്വസിക്കുന്നു. പക്ഷെ അതേസമയം ചെറിയ ജന്മിമാരെ കൃഷിക്കാരനെന്ന പേരിൽ യഥാർത്ഥ കൃഷിക്കാരന്റെ ഭൂമി നഷ്ടപ്പെടാനുതകുന്ന നിയമവ്യവസ്ഥകളുണ്ടാകുന്നതും അതിന്ന് വഴി വച്ചുകൊടുക്കുന്നതും ആത്മഹത്യാപരമായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ളത്. കഷ്ടിച്ച് 12 മാസത്തേയ്ക്കു മതിയാകുന്ന നെല്ല് ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കൃഷിക്കാരനോട് 3 മാസത്തേയ്ക്കു ചെലവിനില്ലാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്ക് ആദ്യത്തെ മൂന്നു മാസം പട്ടിണി കിടക്കുക, പിന്നീടു ഒമ്പതു മാസം ഭക്ഷണം കഴിക്കാം എന്നു പറയാനാണ് ഗവർമെന്റ് ഭാവമെങ്കിൽ അതു ദയനീയമല്ലേ? വിപുലമായ കുടിയാന്മാർക്കു പരിരക്ഷണനിയമം വരുത്തുവെന്നുപേരിൽ ഇന്നുള്ളതു തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വരുന്ന ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരുന്നതു ശരിയല്ല. സമഗ്രമായ പരിഷ്കരണത്തിന്റെ ഭാഗമായിമാത്രമേ ഇതു ചെയ്യാവാൻ പാടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു സ്വന്തമായി കൃഷി ചെയ്യാനാണെങ്കിലും വേണ്ടത്ര ഭൂമി കൈവശമില്ലാത്ത കൃഷിക്കാരിൽനിന്ന് ഭൂമി ഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന വയ്ക്കണമെന്നാണ് ഞാനാവശ്യപ്പെടുന്നതു്. അല്ലാത്തപക്ഷം ചെറു ജന്മിമാർക്കു രക്ഷ നൽകാനുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ ഭേദഗതി കൃഷിക്കാർക്കു മതിയായ രക്ഷ നൽകുന്നതിനുള്ള നിയമങ്ങളുടെ അഭാവത്തിൽ, കൃഷിക്കാർക്ക് ആപൽക്കരമായിത്തീർന്നേയ്ക്കും. അതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാർക്കു ദോഷകരമായേയ്ക്കുവുന്ന അത്തരം ഭാഗങ്ങൾ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടു കൃഷിക്കാർക്കു രക്ഷ നൽകാനാവശ്യമുള്ള വ്യവസ്ഥകൾമാത്രം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ഈ നിയമം പാസ്സാക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നാണ് ബഹു: സഭാനേതാവിനോടും റവന്യൂ മന്ത്രിയോടും എനിക്കു അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളതു്.

ഇനി മറെറാന്നുകൂടെ പറയാനുണ്ട്. ഇതു അത്ര വളരെ വൈകിയ ഒരു വേളയാണെന്നാണെം സമ്മതിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. ഇന്നിയും ഒന്നിലധികം മാസത്തെ സമയമുണ്ട്. മലബാർ കുടിയാന്മാർക്കു ഭേദഗതി നിയമം വരുത്തുമ്പോൾ ആ നുള്ളതായ്ച്ച ഭേദഗതികളുടേയും നിർദ്ദേശങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു ഭൂപരിധി നിശ്ചയവും സമഗ്രമായ കൃഷിപരിഷ്കാരവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിന്നു കരുത്ത അടിത്തറയാകുമായിരുന്നു. നാട്ടിന്റെ നടുല്ലായ സംതൃപ്തമായ ഒരു കർഷകജനതയെ സൃഷ്ടിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുമായിരുന്നു. മലബാർ കുടിയാന്മാരുടെ ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ കുടിയാന്മാർക്ക് ലഭിച്ചു പോന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ ബഹു ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിയനുസരിച്ച് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. അടിയന്തിരമായി ഒരു ഭേദഗതി മൂലം കുടിയാൻ സംരക്ഷണം ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. നീട്ടിവയ്ക്കുവാനോ മാറ്റിവയ്ക്കുവാനോ നടത്തിയിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു അടിയന്തിരമാണിതു്. ഇതു് പറയുമ്പോൾ എലക്കാനുവേണ്ടിയുള്ള ജാല വിദ്യയാണെന്നെല്ലാം ആക്ഷേപിക്കുന്നതു് നിരർത്ഥകമാണ്. ബാലിശമാണ് എലക്കാനിൽ എവിടെ നിന്നെങ്കിലും നാലോ അഞ്ചോ വോട്ടു കൂടുതൽ കിട്ടുമോ എന്നുള്ളതു് ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഒരു പ്രശ്നമേയല്ല അലയാനിക്കുന്ന വഴിത്തർക്കവേണ്ടി, തൊഴിലാളികൾക്കവിഭാഗങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നീരം ചോരയും ചെലവഴിക്കാനും ജീവിതം ബലിയർപ്പിക്കാനും തയ്യാറായ ഞങ്ങൾക്ക് വോട്ടിന്റെ കാര്യത്തിൽ അത്ര ഉൽക്കണ്ഠയൊന്നുമില്ല. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ തെററിദ്ധരിക്കുകയും വേണ്ട. ഇന്നു രാജ്യത്തെങ്ങും വലിയ തോതിൽ വിപുലമായ രാഷ്ട്രനിർമ്മാണ പദ്ധതികൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കയാണ്, അതിന്ന് ധാരാളം പണം വേണം, യന്ത്രസാമഗ്രികൾ വേണം. മററു വമ്പിയുടെ ഈ പദ്ധതികളുടെയെല്ലാം ഫലമായി രാജ്യത്ത് വലിയതോതിലുള്ള ഉല്പാദന വർദ്ധനയുണ്ടാകാൻ പോവുകയാണ്. അങ്ങനെ ഉല്പാദനം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു ശരിയായ കമ്പോളങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതും അത്രതന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണ്. സുസ്ഥിരമായ ഒരു അഭ്യന്തരകമ്പോളത്തിന്റെ അസ്ഥിവാരം ഇവിടത്തെ കർഷകജനാവലിയാണ്. അവരുടെ സ്ഥിതി നന്നായില്ലെങ്കിൽ, അവരുടെ ക്രയശക്തി വർദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, നാം കൂടുതൽ ഉല്പാദിച്ചിട്ടു കൊണ്ടെന്തു പ്രയോജനം? കൃഷിക്കാരനുവേണ്ടിയാണ് ഈ നിയമമെന്നാണു പറയുന്നതു്. 'അണ്ണിയോടുകമ്പോഴറിയാം മാങ്ങയുടെ വുളി' എന്നു പറഞ്ഞപോലെ കാങ്കിക പരിഷ്കാരം വരുത്തുന്ന നിയമനിർമ്മാണവേളയിലാണ് ഗവർമ്മേന്റിന്റെ കർഷകസ്നേഹവും ആത്മാർത്ഥതയുമെല്ലാം വെളിപ്പെടുക. നാട്ടുവഴി ഭൂവുടസമ്പ്രദായത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതാൽപര്യം മന്ത്രി സൂചിപ്പിച്ചു കണ്ടു. ചെറിയ ജന്മിമാരോടു ഇതു അനുകമ്പയും സ്നേഹവും കാണിക്കുന്ന ഗവർമ്മേന്റിനോടു കൃഷിക്കാർക്ക് സ്ഥിരമായ ആനുകൂല്യം നൽകാനുള്ള നടപടികളെന്തുകൊണ്ടെടുക്കുന്നില്ല എന്നു ചോദിച്ചാൽ മറുപടിയില്ല. അപ്പോ

21st September 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

ഴാണ് പൂജ്യ പുറത്താകുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ആദ്യമേ ഇപ്പറയുന്നതെല്ലാം അടുത്ത തിര ഞെടുപ്പിൽ വോട്ടുകിട്ടാനുള്ള ജാല വിദ്യയാണെന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അതു് സത്യ സന്ധമായ, വസ്തുതയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള, ഒരു വിമർശനമാണെന്ന് പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല ഈ ഭാഗത്തു നിന്നും ബഹു മെമ്പർമാർ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു നല്ല നിയമമായി ഇതിനെ പാസ്സാക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്ന് ബഹു മന്ത്രിമാരോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On a point of information, Sir. I would like to inform Mr. Narayanan Nambiar that we have given complete protection to the tenants in Malabar and we have reduced rents also to the maximum extent possible. Have these measures bettered the conditions of the tenants, or not? What is his opinion about these measures?

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Of course, they have to a certain extent saved the peasantry from eviction as well as from paying heavy rents. But the High Court has declared recently that certain provisions of the Act are void. To see that the provisions in those enactments, passed by this House in the interests of the peasantry, are implemented, the Government should have come forward with amendments. But the Government have not done so.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Do not side-track the issue. No tenant has been evicted in spite of the decision of the High Court. Have not the protection we have given and the reduction of rent we have ordered bettered the condition of the tenant? Has production increased in Malabar or not? I am not trying to trap the hon. Member, but I am asking only for a piece of information. 4-12 p.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I can say that production has increased to a certain extent, because to a certain extent the peasantry is satisfied.

*SRI N. RATHINA GOUNDER : കണം സഭാനായകർ അവർക്കേ, സഭയിൻ മുൻപുള്ള തിരുത്ത് മിശ്രേതാ ഉഴവർക്കേ നിലങ്ങളേ വിട്ടു വെളിയേറ്റക്കൂടാതു എൻപതുക്കാകക് കൊൺടുവരപ്പട്ടിരുക്കിറതു. ഉഴവർ കളേ നിലങ്ങളേവിട്ടു വെളിയേറ്റക്കൂടാതു എൻപതിൽ സർക്കാർ അക്കറൈ കാട്ടിവരുവതൈക് കൺടു മകിഴ്ച്ചി അടൈകിറേൻ. ആനാൽ അതേ സമയത്തിൽ, ചില ഇടങ്കളിൽ, കുറിപ്പാക തിരുച്ചിനാപ്പള്ളി ജില്ലാവിൽ നിലച് ചൊന്തക് കാരർക്കൾ എൻറു ചൊല്ലപ്പടക്കൂടിയവർക്കൾ 1 അല്ലതു 2 അല്ലതു 3 ഏക്കർ നിലങ്കളേയേ ഉടൈയവർകളാക മികവും ഏഴൈകളാക ഇരുക്കിറാർക്കൾ. ഉതാരണമാക 300 ഏക്കർ നിലമുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ 200 നിലച്ചുവാൻതാർക്കൾ ഇരുക്കിറാർക്കൾ. ഇന്ത ഇടങ്കളിൽ പല ഏഴൈ നിലച്ചുവാൻതാർക്കൾ 1 ഏക്കർ, 2 ഏക്കർ നിലം ഉടൈയവർകളാകവേ ഇരുക്കിറാർക്കൾ. ആനാൽ അങ്കേ കുത്തകൈക്കു സാകുപടി ചെയ്യും പല കിലാൻക്കൾ 2 അല്ലതു 3 ഏക്കർ കുത്തകൈ നിലങ്കളേ ഉടൈയവർകളാവും, ചൊന്ത നിലം ഉള്ളവർകളാകവും ഇരുക്കിറാർക്കൾ. അപ്പടിപ്പട്ട ഇടങ്കളിൽ ഇന്ത നിലച്ചുവാൻതാർകളേ വിട നല്ല നിലൈമൈയിൽ അന്ത കിലാൻക്കൾ ഇരുക്കിറാർക്കൾ. ചില ചിറിയ നിലച്ചുവാൻതാർക്കൾ ഏതോ തങ്കളാൽ ഉഴുതു പയിർ ചെയ്യ മുടിയാത കാരണത്താൽ കുത്തകൈക്കു വിട്ടിരുക്കിറാർക്കൾ. ആനാൽ ചില സാകുപടിയാളർക്കൾ 5 ഏക്കർ, 10 ഏക്കർ കുത്തകൈ നിലം ഉടൈയവർകളാക

[Sri N. Rathina Gounder] [21st September 1956

இருக்கிறார்கள். குத்தகைக்கு விட்டிருந்த ஏழை விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்தைத் திருப்பப் பெற முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். நிலம் ஏழு பவனுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லக்கூடிய இந்தக் காலத்தில், கொஞ்ச நிலமுடைய நிலச்சுவான்தார், இதுவரை ஏதோ காரணத்தால் தானே உழுது பயிரிட முடியாததால் குத்தகைக்கு விட்டிருந்த நிலத்தை இப் போது திரும்பப் பெற முயற்சி செய்வது தவறு? இதை சபாநாயகர் அவர்களுக்கும், கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அமராவதி நதிப் பிரதேசங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு போகம் விளையும், தவறினால் இரு போகம் விளையும். சிறிய நிலச்சுவான்தார்கள் குடும்பங்களில், ஆணும் பெண்ணும் உண்டும் உண்ணாமலும் நிலங்களில் சலியாது உழைக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் கிஸான்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் இவர்களை விட நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இவர்களை விட நல்ல நிலைமையில் சாப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு சுபிட்ச முடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஏழை நிலச்சுவான்தார்கள் உடுத்திக்கொள்ளவதற்கும் நல்ல உடையின்றி கிழிந்த உடைகளுடன் இருக்கிறார்கள். கிஸான்கள் நல்ல உடைகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய பல நண்பர்களும் இதை உணர்கிறார்கள்; ஆனால் சபையில் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. என்னுடைய மனச் சாட்சியின் காரணமாக இந்த சிறிய நிலச்சுவான்தார்களின் நிலைமையை பற்றி நான் கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை; ஆகவே அவர்கள் நிலைமையை எடுத்துக்கூறினேன்.

4-17 p.m. நிலங்களில் ஆக்கிரமிப்பு இருந்தால் அதைத் தடுக்க வேண்டியது தான். பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலங்களிலிருந்து சாகுபடியாளர்கள் வெளியேற்றப்படுவது தடுக்கப்பட வேண்டியது தான். ஆனால் ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர் அல்லது 50 ஸெண்ட் நிலம் உடைய ஏழை நிலச்சுவான்தார்களின் நிலங்களிலிருந்து உழவர்களை வெளியேற்றுவதை அனுமதிக்கத் தான் வேண்டும்.

மேலும், இப்போது பல பெரிய பணக்காரர்கள் நிறைய வீடுகள் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். வீடில்லாதவர்களுக்கு அவர்களுடைய வீடுகளைப் பிரித்து கொடுக்கலாம். மேலும், பலர் நிறைய மில்களை நடத்தி லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்கு லாபத்தைப் பங்கிட்டுக்கொடுக்கலாம். ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு குறைந்த சிறிய நிலச்சுவான்தார்கள் தங்கள் நிலங்களிலிருந்து உழவர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமானால், சர்க்கார் ஆதரவு உளித்து ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்றி நிலத்தைத் திரும்பப் பெறலாம் என்று நிர்ணயிப்பது நல்லது. ஆகவே ஏழை விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்களுக்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. MADANAGOPAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு திருத்த மசோதா சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். பொதுவாக நாடு முன்னேறுவதற்கு நிலச் சீர்த்திருத்தம் என்பது மிகவும் முக்கியமானது என்பது எல்லா கருத்துக் கொண்டவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயமாக இருந்த போதிலும் நமது சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் நில சீர்த்திருத்த விஷயமானது எவ்வளவோ காலம் கடந்து வந்திருக்கிறது. எவ்வளவோ நாட்களுக்கு முன்னதாகவே இதைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டுமென்றிருந்த போதிலும் இப்பொழுது செய்து வரக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்த சட்டங்கள் பொது மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நன்மை அளிக்கக் கூடியவைகளாக இல்லை என்பது கண்கூடு. இப்பொழுது எவ்வளவு சட்டங்கள் கொண்டு வந்திருந்த போதிலும் விவசாயிகளின் வெளியேற்றம் நடந்து கொண்டுதான் வருகிறது.

21st September 1956] [Sri V. Madanagopal]

நாளுக்கு நாள் அப்படிப்பட்ட வெளியேற்றம் அதிகரித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. முதல் ஐந்து வருஷ கிட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு நாலில் மூன்று பங்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்றிருந்தாலும் கால கட்டத்தில் பார்த்தால் அந்த விஷயத்தில் முற்றிலும் ஏமாற்றமடைய வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் அறுபது. நாற்பது என்ற சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த மாதிரியாக நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று பத்திரிகைகளிலும், மற்ற இடங்களிலும், மேடைகளிலும், வெளியிலும் பேசப்பட்டு வருகின்றன. இப்படி அநேகம் அமைச்சர்களும் தலைவர்களும் பேசி வருவதால் தமிழ் நாட்டில் என்ன நடந்து வருகிறது என்றால் நிலச் சீர்த்திருத்தம் வரப்போகிறது என்று பயந்து கொண்டு விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முற்பட்டு விட்டார்கள் மிராசுதார்கள். நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டு வந்தால் என்ன நன்மையைச் செய்யலாம் என்று சர்க்கார் நினைத்துக்கொண்டு சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறார்களோ அந்தப் பயனை அடையாமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகி வருகிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இந்த சட்டங்கள் வரப்போகின்றன என்ற காரணத்தினால் நூற்றுக் கணக்கான விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலங்களை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். பல குத்தகைக்காரர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக் கூடியவர்கள் இதை கொஞ்சம் கவனிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் பற்றி கவனிக்கும்போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எவ்வளவு நில வெளியேற்றக் கேஸ்கள் எவ்வளவு கோர்ட்டுகளில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நடைபெற்று வருகின்ற ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டுகளில் எவ்வளவு மனுக்கள் போட்டிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு மனுக்கள் பைசல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, எவ்வளவு பேர்களுக்கு சௌகர்யமாக தீர்ப்பு கிடைத்திருக்கின்றன என்பனவற்றையெல்லாம் கொஞ்சம் கணக்கில் எடுத்துப்பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவு பேர்களுக்கு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பேர்களுக்கு நிலங்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதையெல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதை மந்திரி அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவு மனுக்கள் பரிசீலனைக்கு வந்தன என்பதையும் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தக் கணக்குகளைப் பார்த்தால் இந்தச் சட்டங்களினால் நூறுக்கு பத்து விவசாயிகளுக்குக்கூட பயனளிக்க வில்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். காரணம் பல விதமான நிர்பந்தங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிர்பந்தங்களை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளை மிராசுதார்கள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள். மனுச்செய்துகொண்டால் ரிகார்டு இல்லை என்று மனு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. குத்தகை சீட்டு இல்லை என்று தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. உரிமை இல்லை என்று வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இப்படி பலவிதமான நிர்பந்தங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பல விதமான காரணங்களைக் கொண்டு கோர்ட்டு சரியானபடி விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு அளிப்பது இல்லை. அங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கோர்ட்டுகள் மிராசுதார்களுக்கு சாதகமாக இருக்கின்றனவே தவிர ஏழை விவசாயிகளுக்கு சாதாகமாக இருப்பதாகவே இல்லை. போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர்களையும் வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு பாதகமாக தீர்ப்பளிக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் மிராசுதார்களுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்களை தங்கள் பக்கம் வைத்துக்கொண்டு மிராசுதார்கள் வெளியேற்றுகிறார்கள் விவசாயிகளை. இப்படிப்பட்ட பல கேஸ்கள் மதுரை ஜில்லாவில் இருக்கின்றன. ஏதாகிலும் கேஸ்கள் கொண்டு வந்தால் அதற்கு தீர்ப்புக் கிடைப்பது என்பது அறிதாக இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல கோர்ட்டுகளுக்கு மனுக் கொடுத்தால் கேஸ் தேதிக்கு போக முடியாமல் ஆடு, மாடுகளை திருடி விட்டதாகக் கேஸ் போட்டு அந்த நாளில் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாமல் தடுத்து விடுகிறார்கள். அதனால் மனுதார் இல்லை என்று பல மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்யப்

[Sri V. Madanagopal] [21st September 1956

பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் கள்ளுக் காய்ச்சுவதிலும், சாராயம் காய்ச்சுவதிலும் விவசாயிகளை சம்பந்தப்படுத்தி அவர்களை கோர்ட்டுக்குப் போக விடாமல் தடுத்து விடுகிறார்கள். மற்றும் ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டுக்கு மனுச் செய்து கொண்டால் அதற்கு ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும் என்று இரண்டு மாதங்கள் கழித்து திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். பிறகு அனுப்பி வைத்தால் அதைப்பற்றிய தகவலே கிடைப்பது இல்லை. அதன் பிறகு போய் கேட்டால் அப்படிப்பட்ட மனுவே வரவில்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். வேறு மனுக்கள் கொடுங்கள் என்றும் சொல்லி விடுகிறார்கள். மனுக்களை ரிஜிஸ்தர் செய்து அக்னாலெட்ஜிமெண்ட் வாங்கி வைத்திருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட மனுக்கள் வரவே இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இப்படி நடந்து வந்தால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு எவ்விதம் பயன் கிடைக்கும் என்பது தான் தெரியவில்லை. மனுக்கள் கொடுத்தால் மனுக்கள் இல்லாமலேயே போய் விடுகிறது. இம்மாதிரியாக பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் அதற்கு வேண்டிய அவகாசம் இப்பொழுது கொடுக்கப்படவில்லை. குறுகிய காலம் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது தேர்தல் வரப்போகிறது. இப்பொழுதே மிராசுதார்கள் வோட்டுப் போட மாட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தையே மிராசுதார்கள் பயனடையாமல் செய்து கொண்டு வரும்போது தேர்தலில் அவர்கள் என்னதான் செய்யமாட்டார்கள். இப்படி அவர்கள் சர்க்காரையே பயமுறுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது ஏழை விவசாயிகளுடைய பாடு எப்படி இருக்கும் என்பதைக் கேட்க வேண்டியதில்லை. எப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் அதை முறியடிக்க அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுதே விவசாயிகளை நிலங்களை விட்டு வெளியேற்ற முற்பட்டு விட்டார்கள். இப்பொழுதிருக்கும் சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டே வெளியேற்றுகிறார்கள் என்றால் இன்னும் அதிகப்படியான சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தால் அவைகளை வைத்துக்கொண்டும் வெளியேற்ற முற்பட்டு விடுவார்கள். இப்பொழுது ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு குடும்பத்துக்கு மூப்பது ஏக்கர் இருக்கிறது என்றால் அவைகளை ஐந்து ஐந்து ஏக்கர்களாக பிரித்து விட்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதற்கு வசதி செய்து கொண்டு விடுவார்கள். மூப்பது ஏக்கர் இருந்தால் தகப்பனுக்கு பத்து ஏக்கர் என்றும், மனைவிக்கு பத்து ஏக்கர் என்றும், சகோதரனுக்கு பத்து ஏக்கர் என்றும் பிரித்துக்கொண்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றிவிடுவார்கள். நிச்சயமாக ஐந்து ஏக்கர் என்று விதிவிலக்கு அளித்தால் நிச்சயமாக வெளியேற்றம் அதிகரித்துவிடும். ஒருவருக்கு மூப்பது ஏக்கர் நஞ்சை இருந்தால் அதை மூன்று பேர்களுக்கு பிரித்துக்கொடுக்கக்கூடாது என்ற விதி சட்டத்தில் இல்லை. அதை பயன்படுத்திக்கொள்ளுவார்கள். இம்மாதிரியான சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதனால் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் நில வெளியேற்றம் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. இப்படி பிரித்துக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னால் அநேகம் பேர்கள் அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு எப்படி சாகுபடி செய்ய முடியும் என்று அதையும் விட்டு விட்டு போவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. அப்படி விவசாயி தானாகவே நிலங்களை விட்டு விட்டுப் போவதற்கு இது வழி செய்கிறது. விவசாயி நிலத்தை விட்டு வெளியேறுவதை விட வேறு வழியில்லை. அதனால் இப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வருவதனால் பயன் இல்லை. மூன்று ஏக்கர் புஞ்சை நிலமும், தோட்டமும் இருந்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்ய முடியும். அதை பிரித்துக்கொடுத்து விட்டால் $1\frac{1}{2}$ ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று தானாகவே அதை விட்டு விட்டுப் போய் விடுவான். தானாகவே நிலம் வேண்டாம் என்று எழுதிக்கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறதே தவிர வேறு வழியில்லை. அதனால் உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தை ஒரேயடியாகக் கொண்டுவந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதாக ஆகும். இல்லாவிட்டால் எந்த நோக்கத்துடன் இதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அந்த நோக்கம்

4-25 p.m.

21st September 1956] [Sri V. Madanagopal]

நிறைவேறுமல் போவதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை கைவிட்டு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Mr. Speaker, no doubt the objects of this Bill are very laudable and I believe that the Government are trying to give some small protection to the tenants which they can afford to give. But there is one difficulty. If the Bill becomes law, there will not be any new gardens on dry lands. Generally fruit gardens are raised on dry lands and if lands cannot be resumed by the landlords or by the owners for the purpose of plantation, there may not be any new plantation. I think the Hon. Minister will pay attention to this aspect of the question.

Then there is a big controversy with regard to the exemption sought to be granted in favour of personal cultivation by the landlords. Of course, I am not concerned with personal cultivation by big landlords. But there are peasant proprietors who have let out their lands temporarily for cultivation. Whenever they are thrown out of employment and get back to the village, they have to do something to earn a living and the only thing they can do is to resume their lands for personal cultivation. If they are not allowed to resume their lands, they will become a sort of unemployed landlords. Therefore, I submit that the amendment is quite necessary and if the fears expressed by one section of the House are to be allayed, I think some other remedy should be thought of than dropping the Bill.

The next point which I would urge upon the Government is about the form in which proceedings are to be taken. Because of the interference of the Executive with the Judiciary in the past, the Judiciary was separated from the Executive. And after such separation if this Act is to be administered by the Executive, then this Tenants Protection Act may well turn out to be a tenants destruction or landlords protection or destruction Act, according as the programme of the party in power is. Therefore, I would suggest that the Revenue Divisional Officers should be replaced by the local District Munsifs so far as the administration of the Act goes. After all, the Revenue Divisional Officers are an arm of the Government.

Sir, in the Rent Control Act, there is a provision to the effect that if title is to be decided with regard to property, the case must be taken to a civil court and that the Revenue Divisional Officers will have no jurisdiction. But in this Bill, there is a provision to the effect that if the tenant wilfully denies the title of the landlord, he may be evicted from the land and again the Revenue Divisional Officers will go into the facts to decide whether it is wilful denial on account of a *bona fide* mistake committed by the tenant. I think he will be deciding the case without any remedy being

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [21st September 1956

provided for an appeal. The provision for revision of the decision by the High Court will be a great hardship on the tenants. An appeal to the District Judge or power of revision for the District Judge will be more welcome than a revision provided for under section 115 of the Civil Procedure Code, which is more illusory than real. A provision for appeal will curb the irresponsible acts sometimes of the Executive. Then, the trial is to be summary. Summary trial is not defined in the Civil Procedure Code. Some of the executive officers think summary trial is no trial at all and follow no procedure. Last week I had a peculiar experience and I would like to mention it here. A tenant defaulted to appear in court and the case was decreed *ex parte*. A petition was filed to set aside that order. It was argued by the opposite side that under the provisions of the Act and under the rules framed thereunder, there was no provision to set aside such an order. Such peculiar arguments are advanced. Therefore, rules should be framed to the effect that trial under the Act will be governed by the Civil Procedure Code instead of being summary. I hope the Hon. Minister will make sufficient provisions in the Bill to remedy this defect.

I thank you, Sir, for having given me this opportunity to speak.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again tomorrow at 9 a.m.

4-30 p.m. The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

127. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2037, *Home, dated 16th July* 1956, *adding a new rule 5-B to the Motor Vehicles Rules prescribing previous driving experience as a condition for issue of endorsement to drive public service vehicles.* [*Laid on the table of the House under section* 133 (3) *of the Motor Vehicles Act,* 1939 (*Central Act IV of* 1939).]

128. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1938, *Home, dated 5th July* 1956, *amending Form TGR of the Motor Vehicles Rules.* [*Laid on the table of the House under section* 133 (3) *of the Motor Vehicles Act,* 1939 (*Central Act IV of* 1939).]

129. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1949, *Home, dated 6th July* 1956, *amending rules* 275 *and* 276 *of the Motor Vehicles Rules regarding maintenance of trip sheets.* [*Laid on the table of the House under section* 133 (3) *of the Motor Vehicles Act,* 1939 (*Central Act IV of* 1939).]

21st September 1956]

130. *Notification issued with G.O Ms. No.* 1742, *Agriculture, dated* 13*th July* 1956, *amending rule* 74 *of the Madras Commercial Crops Markets Rules,* 1948, *in regard to the preparation and approval of the Budget of Market Committees.* [*Laid on the table of the House under section* 18 (4) (*c*) *of the Madras Commercial Crops Markets Act,* 1933.]

131. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1741, *Agriculture, dated* 13*th July* 1956, *amending rules* 8, 9, 28 *and* 36 *of the Madras Commercial Crops Markets Rules,* 1948, *adding the word* '*Cess*'. [*Laid on the table of the House under rule* 18 (4) (*c*) *of the Madras Commercial Crops Markets Act,* 1933.]

132. *Notification issued with G.O. P. No.* 2436, *Revenue, dated* 16*th June* 1956, *exempting from sales tax, Ambar Charka and its parts.*

133. *Notification issued with G.O. No.* 2424, *Revenue, dated* 15*th June* 1956, *exempting from sales tax for a further period of two years from* 1*st April* 1956, *manufacture and sale of compost manures to agriculturists by local bodies.*

134. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1931, *Home, dated* 4*th July* 1956, *remitting court-fees for application for issue of iron and steel materials by cottage industries fabricators.* [*Laid on the table of the House under section* 82 (2) *of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act,* 1955.]

135. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2407, *Public* (*Services*), *dated* 12*th July* 1956, *amending the Madras Public Service Commission Regulations for excluding from the Commission's purview the temporary post of Legal Adviser to the Deputy Inspector-General of Police, Railways and Criminal Investigation Department, Madras, in the Madras General Service.* [*Laid on the table of the House under Article* 320 (5) *of the Constitution of India.*]

136. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2518, *Public* (*Services*), *dated* 24*th July* 1956, *amending the Madras Public Service Commission Regulations exempting from the Commission's purview the posts of Assistant Director of Publicity for work connected with the Integrated Publicity Scheme and Officer in charge of information Centre at Madras.* [*Laid on the table of the House under Article* 320 (5) *of the Constitution of India.*]

137. *Notification issued with G.O. No.* 816, *L.A., dated* 21*st May* 1956, *containing rules framed under sections* 53 (4) *and* 112 (1) *of the Madras Village Panchayats Act,* 1950, *vesting in the Highways Department the licensing of road-margins.*

138. *Notification issued with G.O. No.* 822, *L.A., dated* 8*th June* 1956, *containing amendments to rules made under the Village Panchayats Act,* 1950, *prescribing qualifications for Officers and servants of panchayats.*

[21st September 1956

139. *The Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1956, issued with G.O. No. 622, Revenue, dated 13th February 1956.* [*Laid on the table of the House under section 13 (2) of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act, 1955.*]

140. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1897, Home, dated 2nd July 1956, remitting court-fees for casual leave and long leave applications from village officers.* [*Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.*]

141. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2079, Home, dated 20th July 1956, amending rule 70 of the Madras Children Rules, 1940, for the inclusion of blackgram dhall in the scale of diet for children in certified schools.* [*Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).*]

142. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1734, Home, dated 14th June 1956, amending Appendix I of the Madras Children Rules, 1940, for including the Seva Samajam Girls' Home, Adyar, Madras, as a certified school.* [*Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).*]

143. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1836, Home, dated 26th June 1956, amending the Madras Restriction of Habitual Offenders Rules, 1949, vesting the powers exercised hitherto by the Deputy Inspector-General of Police Railways and C.I.D., in the Director of Harijan Welfare, Madras.* [*Laid on the table of the House under section 11 (3) of the Madras Restriction of Habitual Offenders Act, 1948 (Madras Act VI of 1948).*]

144. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2741, Revenue, dated 11th July 1956, extending the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, to the Annadhanam charity under the Nataraja Pillai Trust, in the Melakalangam village, Mayuram taluk, Tanjore district.*

145. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2049, Home, dated 17th July 1956, remitting Court-fees in regard to applications and petitions under the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939 and the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) Act, 1953.* [*Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1956.*]

146. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2050, Home, dated 18th July 1956, exempting jeep No. IT. 64431 belonging to the American Embassy at New Delhi (Technical Co-operation Mission) from payment of Registration fees.* [*Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).*]

21st September 1956]

147. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2895, *Revenue, dated* 20*th July* 1956, *extending the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act,* 1951, *to the Macdonald choultry, Vembadithalam village, Salem taluk, Salem district.*

148. *Notification issued with G.O. No.* 2442, *Revenue, dated* 16*th June* 1956, *exempting from payment of additional sales tax for woollen blankets payable under section* 3 (2) *of the Madras General Sales Tax Act,* 1939.

149. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2062, *Home, dated* 18*th July* 1956, *remitting the Court-fees payable for applications and petitions presented to officers of the Madras Electricity Department.* [*Laid on the table of the House under section* 82 (2) *of the Madras Court-fee and Suits Valuation Act,* 1955.]

150. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2118, *Home, dated* 26*th July* 1956, *amending the Madras Cinematograph Rules,* 1933, *for extending the period of licence to one year for licences issued to travelling cinematograph shows.* [*Laid on the table of the House under section* 10 (3) *of the Madras Cinemas (Regulations) Act,* 1955 (*Madras Act IX of* 1955).]

151. *Notification issued with G.O. No.* 2764, *Public (Services), dated* 14*th August* 1956, *amending regulation* 17 (2) *of the Madras Public Service Commission Regulations.* [*Laid on the table of the House under Article* 320 (5) *of the Constitution of India.*]

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

APPENDIX I.

[Vide answer to unstarred question No. 11 asked by Sri E. T. Kunhan at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st September 1956, page 22 supra.]

Statement of progress made year after year.

Purchase and Sales.

Co-operative year.	Purchases. RS.	Sales. RS.
1950–51	1,09,536	1,20,976
1951–52	90,315	1,09,532
1952–53	72,332	91,392
1953–54	72,417	94,134
1954–55	1,11,946	1,20,629
1955–56	1,02,877	1,24,949

Profit or Loss.

Year.	Gross profit or loss.	RS.	A.	P.	Net profit or loss.	RS.
1950–51	Gross loss	669	13	0	Loss	44,219
1951–52	Gross profit	10,506	0	0	,,	35,415
1952–53	,,	7,540	0	0	,,	33,462
1953–54	,,	11,698	0	0	,,	34,848
1954–55	,,	2,324	0	0	,,	27,566
1955–56	,,	4,913	0	0	,,	20,682

The scheme of financial assistance commenced on 7th July 1951. The recurring expenditure of the scheme is shared between the State Government and the Indian Central Arecanut Committee on 50 : 50 basis. The entire non-recurring expenditure is borne by the State Government. The society was working at a loss of Rs. 44,219 in 1951–52, i.e., on the eve of the introduction of the financial assistance. It has since made good its loss to the extent of Rs. 23,537 and on 30th June 1956 its net loss was Rs. 20,682. During the year 1951–52, it was given an interest-free Government loan of Rs. 36,000 to discharge its loan taken from the Malabar District Co-operative Bank. Out of the Government loan it has repaid a sum of Rs. 30,000 and there is a balance of Rs. 6,000 only as on date.

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 15 asked by Sri K. P. Gopalan at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st September 1956, page 23 supra.]

List of schemes sanctioned for Malabar district under the First Five-Year Plan and continued during the Second Five-Year Plan period.

Small-scale industries—

(1) Footwear Centre at Palghat.

(2) Ceramic Service Centre at Cannanore.

21st September 1956]

List of schemes sanctioned for Malabar district under the the First Five-year Plan and continued during the Second Five-Year Plan period—cont.]

Small-scale industries—*cont.*

(3) Industrial Colony at Palghat.

(4) Combined Carpentry and Blacksmithy Workshop with Mobile Unit attached at Kozhikode.

Handicrafts—

(1) Regional Museum of Cottage and Small-scale Industries at Kozhikode.

(2) Establishment of a Wood-seasoning Plant on the West Coast.

(3) Establishment of a service centre for cutlery industry.

Technical education—

Opening of Kerala Polytechnic at Kozhikode.

List of industries schemes proposed to be sanctioned for Malabar district under the Second Five-Year Plan.

Small-scale industries—

(1) Establishment of a chain store to be attached to the marketing organization at Madras.

(2) Establishment of a service centre for the utilization of timber rejects in forests.

Village industries—

(3) Development of bee-keeping by establishing research-*cum*-training farm, nurseries and apiaries.

(4) Development of village oil pressing industry in National Extension Service/Community Project blocks.

(5) Development of village pottery in National Extension Service/Community Project blocks.

(6) Development of village tanning and allied industry like footwear and leather goods manufacture, bonemeal, glue, etc.

(7) Development of hand-pounding of rice.

(8) Establishment of multi-purpose work centre.

(9) Supply of raw materials at cost price to village artisans and others engaged in cottage industries.

(10) Establishment of a cottage type match factory.

Handicrafts—

(11) Establishment of a service-*cum*-training centre for bell-metal ware.

(12) Establishment of handicrafts emporium.

(13) Establishment of a training centre for dyeing and printing (cloth and net).

[21st September 1956

List of industries schemes proposed to be sanctioned for Malabar district under the Second Five-Year Plan—cont.

Handicrafts—*cont.*

(14) Establishment of a production-*cum*-training centre for developing cane industry.

(15) Establishment of a service-*cum*-training centre for art metal ware.

(16) Establishment of a training-*cum*-service centre for bamboo article manufacture.

Coir—

(17) Establishment of 25 primary societies, ten husk and one Central Marketing Society for the development of coir industry.

(18) Financial assistance to five co-operative societies.

(19) Model Coir Factory, Beypore.

Technical education—

(20) Opening of an Industrial School at Cannanore.

(21) Development of Kerala Polytechnic, Kozhikode.

APPENDIX III.

(Vide item IV on page 28 infra.)

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1956 (L.A. BILL No. 10 OF 1956).

Composition of the Select Committee.

CHAIRMAN :

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU.

MEMBERS :

2 ANANTA PAI, Sri T.
3 ARDHANARESWARA GOUNDER, Sri K. S.
4 ARUMUGHAM, Sri R. S.
5 ELUMALAI, Sri T. P.
6 KANDASAMI, Sri C.
7 LAKSHMIPATHY NAICKER, Sri K. S.
8 NARAYANA KURUP, Sri M.
9 PALANISWAMI GOUNDER, Sri V. K.
10 PALANIYANDI, Sri M.
11 RAJAGOPAL, Sri N.

21st September 1956]

12 RAJARAM, Sri K.

13 RAMAMURTHI, Sri P.

14 SUBRAMANIAM, The Hon. Sri C.

15 SWAYAMPRAKASAM, Sri S.

SECRETARIAT :

1 Sri T. HANUMANTHAPPA, B.A. (Hons.), B.L. (*Secretary*).

2 Sri A. J. SABESA AYYAR, M.A. (*Deputy Secretary*).

3 Sri G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L. (*Assistant Secretary*).

REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1956 (L.A. BILL No. 10 OF 1956).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Select Committee appointed to consider the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in English in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, Part IV-A, dated the 10th August 1956, and in the Tamil and Kannada languages on the 29th August 1956.

3. The Committee was appointed by the Legislative Assembly on the 16th August 1956.

4. The Committee met in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, on the 11th September 1956.

5. The Committee has subjected the provisions of the Bill to a careful scrutiny and as a result of such scrutiny has made various changes in the Bill.

The more important among them are noted below :—

Clause 3.

The Committee considers that personal cultivation should be defined on the lines of the definition of the cultivating tenant. The Committee has accordingly added a new definition for "personal cultivation" and the definition of cultivating tenant has also been amended suitably.

Clause 4.

This clause deals with amendments to section 3 of the principal Act consequent on the extension of the Act to the areas where the provisions of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952) are in force and to certain

areas in the South Kanara district where the provisions of the South Kanara Cultivating Tenants' Protection Act, 1954 (Madras Act VI of 1954), are in force. The Committee considers that the period of one month allowed for payment of arrears of rent in areas where these Acts were in force is not sufficient and has decided to change it to six weeks, i.e., forty-two days. The Committee has accordingly amended the proposed clause (*a*) of sub-section (2).

Clause 5.

This clause as originally drafted deals with the addition of a new sub-section (5) to section 4 of the principal Act to enable a cultivating tenant to apply to the Revenue Divisional Officer for restoration if he has been evicted in violation of the Act. The Committee considers that the period of one month prescribed for applying for restoration of possession is too short and has decided to enhance the period to two months. The proposed sub-section has been amended accordingly.

New clauses.

The Committee feels that the small landowner who will suffer a miminution in his income when the provisions of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, come into effect should be given the right to resume for personal cultivation half the extent of land leased out by him subject to a maximum of five acres of wet land or its equivalent of other kinds of land but that it should be subject to the following conditions :—

(i) The right of resumption for personal cultivation be restricted only to those landowners who owned 2 velis of wet land or less or its equivalent on the date of coming into force of the Act, etc.

(ii) That the total extent of land under personal cultivation by a landowner already having some land under personal cultivation including the land resumed under this provision shall not exceed five acres of wet land or its equivalent.

(iii) That the tenant from whom the land has been resumed shall be entitled to restoration of the land in case the landowner does not cultivate the land or leases it to some other tenant.

The Committee also considers that the equivalent of the limit of 5 acres of wet land for resumption for personal cultivation should also be expressed in terms of its equivalent of dry as well as garden land. A new clause 6 has accordingly been added and a new definition (*g*) has been added in clause 3 (4) defining the equivalent of an acre of wet land.

The Committee is also of the view that provisions should also be made in the Bill (1) for compulsory execution of lease deeds in case of future tenancies on the lines of section 9 of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, and (2) to make the

21st September 1956]

Revenue Divisional Officer subject to the revisional jurisdiction of the High Court. New sections 4-B and 6-B, respectively, have accordingly been added in clauses 6 and 7, respectively.

6. These and other minor changes made by the Select Committee are indicated in the annexed Bill.

7. The Committee considers that the Bill as amended by the Select Committee need not be republished in view of the very short interval of time before the next meeting of the Assembly when it has to be taken into consideration.

8. Dissenting minutes given by some Members are appended.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2.
17th September 1956.

C. SUBRAMANIAM,
Minister for Finance and Education.

ANNEXURE.

[NOTE.—The changes made are side-lined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

L.A. BILL No. 10 OF 1956.

A Bill to amend and extend the duration of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955.

WHEREAS it is expedient to amend and extend the duration of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) . . . . . .;

BE it enacted in the Seventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956.

2. *Amendment of section* 1, *Madras Act XXV of* 1955.—In section 1 of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) hereinafter referred to as the principal Act),—

(*a*) for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely :—

" (2) It extends to the whole of the State of Madras other than the areas to which the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930), extends.";

(*b*) in sub-section (3), for the words " for a period of one year ", the words " for a period of three years " shall be substituted.

[21st September 1956

3. *Amendment of section 2, Madras Act XXV of* 1955.—In section 2 of the principal Act,—

(1) for clause (*a*), the following clause shall be substituted, namely :—

" (*a*) ' cultivating tenant ' in relation to any land means a person who carries on personal cultivation on such land belonging to another, under a tenancy agreement, express or implied, and includes—

(i) any such person who continues in possession of the land after the determination of the tenancy agreement, and

(ii) the heirs of such person, but does not include a mere intermediary or his heirs; " ;

(2) after clause (*b*), the following clause shall be inserted, namely :—

" (*bb*) ' garden land ' means dry land irrigated by lifting water from wells or other sources; " ;

(3) after clause (*e*), the following clause shall be inserted, namely :—

" (*ee*) a person is said to carry on personal cultivation on a land when he contributes his own physical labour or that of the members of his family in the cultivation of that land; " ;

(4) after clause (*f*), the following clause shall be added, namely :—

" (*g*) one acre of wet land shall be deemed to be equivalent to one and a half acres of garden land or three acres of dry land and any reference to acres of wet land shall be deemed to include a reference to dry or garden land reduced to their equivalent extent of wet land; ".

4. *Amendment of section 3, Madras Act XXV of* 1955.—In section 3 . . . . . of the principal Act—

(*a*) in sub-section (2)—

(i) for clause (*a*), the following clauses shall be substituted, namely :—

" (*a*) who, in the areas where the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952) and in the areas where the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954 (Madras Act VI of 1954), were in force immediately before the date of coming into force of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, if in arrear at the commencement of this Act, with respect to the rent payable to the landlord does not pay such rent within six weeks after such commencement or who in respect of rent payable to the landlord after the commencement of this Act, does not pay such rent within a month after such rent becomes due; or

21st September 1956]

(*aa*) who, in the other areas of the State of Madras, if in arrear at the commencement of this Act, with respect to the rent payable to the landlord and accrued due subsequent to the 31st March 1954, does not pay such rent within a month after such commencement, or who in respect of rent payable to the landlord after such commencement, does not pay such rent within a month after such rent becomes due; or ";

(ii) the Explanation shall be numbered as Explanation I, and after the Explanation as so numbered, the following Explanations shall be added, namely :—

" *Explanation II.*—In relation to areas where the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952), and to areas where the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954 (Madras Act VI of 1954), were in force immediately before the date of coming into force of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, ... the expression ' commencement of this Act ' wherever it occurs in this Act shall be construed as referring to the date aforesaid.

Explanation III.—For the purposes of this section, ' arrear ' shall not include the rent payable to the landlord and accrued due before—

(i) the 23rd August 1952 in the Tanjore district,

(ii) the 1st July 1953 in the areas other than the Tanjore district where the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952) was in force,

(iii) the 1st April 1953 in areas where the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954 (Madras Act VI of 1954) was in force.";

(*b*) in sub-section (4), in clause (*b*), after the word, letter and brackets " clause (*a*) ", the words, letters and brackets " or clause (*aa*) " shall be inserted.

5. *Amendment of section* 4, *Madras Act XXV of* 1955.—In section 4 of the principal Act—

(1) in clause (ii) of sub-section (2), for the words " has been cultivating the land by his own labour or by that of any other member of his family or by hired labour under his supervision or control ", the words " has been carrying on personal cultivation on the land " shall be substituted;

(2) for the Explanation to sub-section (2), the following Explanation shall be substituted, namely :—

" *Explanation.*—The extent referred to in clause (i) to (iii) above is 6-2/3 acres of wet land."[2];

[21st September 1956

(3) after sub-section (4), the following sub-section shall be added, namely :—

" (5) Any cultivating tenant who after the commencement of this Act has been evicted except under the provisions of sub-section (4) of section 3 shall be entitled to apply to the Revenue Divisional Officer within two months from the date of such eviction or within two months from the date of coming into force of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, for the restoration to him of the possession of the lands from which he was evicted and to hold them with all the rights and subject to all the liabilities of a cultivating tenant. The provisions of sub-section (4) shall, ... so far as may be, apply to such an application."

6. *Insertion of new sections 4-A and 4-B in Madras Act XXV of* 1955.—After section 4 of the principal Act, the following sections shall be inserted, namely :—

" 4-*A. Right of landlord to resume land for personal cultivation.*—(1) Notwithstanding anything contained in any other provision of this Act, a landlord shall be entitled to resume possession for purposes of personal cultivation one-half of the extent of the lands but not exceeding 5 acres of wet land to which he is entitled to possession but which he has leased out to a cultivating tenant.

(2) Any landlord desiring to resume any land under sub-section (1) shall apply to the Revenue Divisional Officer and on receipt of such application, the Revenue Divisional Officer shall, after giving a reasonable opportunity to the landlord and the cultivating tenant in possession of the land to make their representations, hold a summary inquiry into the matter and pass an order either directing the cultivating tenant to put the landlord in possession of the land or dismissing the application. In passing an order directing the cultivating tenant to put the landlord in possession, the Revenue Divisional Officer may impose such conditions as he may consider just and equitable including conditions in regard to the reimbursement, by the landlord, of the cultivating tenant in respect of the expenses incurred by him or the labour contributed by him on any crop which has not been harvested, if an agreement is not reached between the parties as regards the rates and manner of such reimbursement.

Explanation.—In lieu of imposing any condition relating to reimbursement as provided above, the Revenue Divisional Officer may, in his discretion, postpone the restoration of the applicant to possession of the land, until any crop which is being grown thereon at the time when the order is passed, has been harvested.

(3) Nothing in sub-section (1) shall be deemed to entitle any landlord to resume possession, if, on the day the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, comes into force, he owns land exceeding 13-1/3 acres of wet land or the extent of land

21st September 1956]

which he is entitled to resume possession of under sub-section (1) would along with the land of which he is already in possession either as owner or as tenant or as both exceed 5 acres of wet land or he has been assessed to any sales tax, profession tax or income-tax under the laws relating to the levy of such taxes during 1954–55 or 1955–56.

(4) No person who is not entitled to resume possession under this section on the day the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, comes into force, shall be deemed to be so entitled by reason of any subsequent change in his circumstances.

(5) If any landlord who has resumed possession of any land under the provisions of this section does not carry on personal cultivation on the land within a year of such resumption or allows the land to lie fallow for more than a year the cultivating tenant from whom the land has been resumed shall, on application to the Revenue Divisional Officer, be entitled to be restored to possession of that land and to hold it with all the rights and subject to all the liabilities of a cultivating tenant. The provisions of sub-section (4) of section 4 shall, so far as may be, apply to such an application.

4-*B*. *Execution of lease*.—(1) In the case of every tenancy agreement entered into after the coming into force of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, between a cultivating tenant and a landlord, a lease deed shall be executed in triplicate in the prescribed form, within a reasonable time after the commencement of such tenancy, specifying the name and description of the cultivating tenant, the name (if any), survey number, description and extent of the land leased out, and the terms of the tenancy; and shall be signed both by the landlord or his agent and by the cultivating tenant. One of the three copies shall be kept by the landlord, one shall be kept by the cultivating tenant and the third shall be caused to be lodged in the Taluk office by the landlord or his agent within a fortnight of the date on which the cultivating tenant signs it :

Provided that if the landlord or the cultivating tenant refuses or delays unreasonably to execute the lease deed, it shall be open to the cultivating tenant or the landlord, as the case may be, to lodge the deed in the Taluk office with a declaration that the other party has refused or delayed unreasonably to execute it

(2) No stamp need be affixed to the lease deed.

(3) In the case of any tenancy, if the landlord or his agent, or the cultivating tenant refuses to sign or fails to lodge the lease deed in accordance with the provisions of sub-section (1), the Revenue Divisional Officer may impose on the landlord or the cultivating tenant, as the case may be, a penalty which may extend to fifty rupees; and any penalty so imposed may be recovered as if it were an arrear of land revenue."

[21st September 1956

7. *Insertion of new sections 6-A and 6-B in Madras Act XXV of* 1955.—After section 6 of the principal Act, the following sections shall be inserted, namely :—

" 6-*A*. *Transfer of certain suits to the Revenue Divisional Officer by Civil Courts*.—If in any suit before any Court for possession of, or injunction in relation to, any land, . . . it is proved by affidavit or otherwise that the defendant is a cultivating tenant entitled to the benefits of this Act, the Court shall not proceed with the trial of the suit but shall transfer it to the Revenue Divisional Officer who shall thereupon deal with and dispose of it as though it were an application . . . under this Act and all the provisions of this Act shall apply to such an application and the applicant.

6-*B*. *Revision by High Court*.—The Revenue Divisional Officer shall be deemed to be a Court subordinate to the High Court for the purposes of section 115 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), and his orders shall be liable to revision by the High Court under the provisions of that section."

8. *Continuation in force of the principal Act*.—The principal Act shall be deemed to have continued in force until the date of coming into force of this Act and the principal Act as amended by this Act, shall continue in force for the period specified in sub-section (3) of section 1 of the principal Act as amended by this Act.

9. *Repeal of Madras Act VI of* 1954.—(1) The South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954 (Madras Act VI of 1954) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, all proceedings taken under the said Act and which are pending on the date of coming into force of this Act shall . . . be disposed of . . . by the Court before which such proceedings are pending as if this Act had not been passed.

10. *Act to override Madras Act XIV of* 1952.—If any provision contained in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952), is repugnant to any provision contained in the principal Act as amended by this Act, the latter provision shall prevail and the former provision shall, to the extent of the repugnancy, be of no effect.

11. *Transitory provision*.—(1) Any application made to a Conciliation Officer under the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952) and pending on the date of the . . . coming into force of this Act, shall, if it relates to a matter falling within the purview of the principal Act, as amended by this Act, be transferred to and disposed of by

21st September 1956]

the Revenue Divisional Officer, who would have had jurisdiction to entertain such application under the principal Act, as if it had been made thereunder.

(2) All appeals pending with the Revenue Court on the date of . . . coming into force of this Act shall be disposed of by that Court as if this Act had not been passed.

12. *Saving.*—(1) Any proceeding under the principal Act which has been disposed of between the 27th September 1956 and the date of coming into force of this Act on the footing that the principal Act was not in force at the relevant time, shall be re-opened and disposed of in accordance with the provisions of the principal Act.

(2) Any cultivating tenant who has been evicted from any land between the dates referred to in sub-section (1) on the footing that the principal Act was not in force at the relevant time, shall, on application be entitled to be restored to the possession of such land on the same terms as those applicable to the possession of it under the principal Act.

(3) The provisions of section 4 of the principal Act shall, so far as may be, apply to an application made under sub-section (2).

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
17*th September* 1956.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

APPENDIX.

DISSENTING MINUTES.

I

The right of landlord to resume land for personal cultivation has been conceded in the Bill. But it has been limited to half the extent of the lands but not exceeding five acres. Hence I have to state the plight of small landowners has not been taken into consideration. A landowner owning one acre of land can resume only half an acre. The Planning Commission has rightly pointed out the necessity of preventing fragmentation of existing holding below the level of an economic holding.

Taking the conditions prevailing in Madras State, three acres of wet land can be considered as an economic holding.

Therefore, I suggest that a landholder owning two acres of wet land and less should be permitted to resume the entire extent for personal cultivation.

MADRAS,
13*th September* 1956.

N. RAJAGOPAL.

II

The Madras Cultivating Tenants Protection Act (1955) was a temporary measure whose sole purpose was to prevent evictions of tenants by landlords, pending the enactment of comprehensive land reforms. The Government itself stated this categorically on the floor of the Legislature when the Bill was under discussion last year.

The Government for reasons best known to themselves have postponed such measures which have necessitated the extension of the protection under the Madras Cultivating Tenants' Protection Act, 1955. The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, sought to extend the protection for a further period of two years, with some provisions, which have been shown to be necessary to carry out the intentions and purposes of the Act, during the course of the working of the Act.

However, the Government at the last minute, have introduced a further amendment which seeks to confer the right of resumption on certain landlords.

This introduces certain basic principles of land reform in a measure of a purely temporary character and with a limited purpose. Thereby the issue has become unnecessarily complicated.

We are totally opposed to this slipshod method of dealing with the land problem. Far from giving the tenants protection, the Bill, if enacted with these provisions, will become a tenants eviction Bill. This is an attempt to nullify any real land reform and will complicate the solution of the land problem.

As far as the question of the right of resumption for personal cultivation is concerned, we are not opposed to it on principle in deserving cases. But the conferment of the right must be designed as part of measures for the fixation of a ceiling on landholding. The excess land over the ceiling could be brought into a pool, from which the tenants who are displaced by the small landlords allowed to resume the land for personal cultivation, could be given land for their cultivation.

In fact experience of conferring such right of resumption in other States has actually shown the need for such provisions. Hence it is that in Punjab, for example, the right has been coupled with the condition that the Government is able actually to give the displaced tenant a minimum of five standard acres.

Even if the Government is not thinking to fix a ceiling on landholding, it could at least fix a ceiling on the extent of land for personal cultivation, whether by landlords or tenants. That itself would place at the disposal of the Government land which would lead to a smooth solution of the question of right of resumption.

The Government refuse to accept this simple course. Actually, during the last few years, many landlords have ejected their tenants, and have hundreds of acres under so-called personal cultivation. The Act of 1955 came too late to prevent these large evictions. The Second Plan itself admits this fact.

Many of them have even divided their lands among their relations—a fact vouchsafed by no less a person than the Prime Minister.

21st September 1956]

The refusal of the Government to fix at least a ceiling on the extent of land for 'personal cultivation' while its insistence on the conferment of the right of resumption on small landholders cannot but lead to doubts regarding the *bona fides* of the intention of the Government. It seeks to pit the small landlords against the tenants, while allowing the big landlords, to go scotfree. It is not bothered about the large-scale unemployment that this measure is going to engender in the countryside.

We have no doubt that the small landholder would be satisfied with an assurance that the Government would allow the deserving among them to resume land for personal cultivation, as part of a measure fixing a ceiling either on landholding or on the extent of land for personal cultivation.

If the Government gives an assurance that it would take up such a measure during the course of the next year, then we would be satisfied if the protection that is now extended is limited to one year only. In fact, that itself, would act as an incentive to tackling the problem with energy and expedition.

Under the circumstances, we are opposed to the provisions of the Bill as it has emerged from the Select Committee, relating to the resumption of land for personal cultivation.

MADRAS, P. RAMAMURTHI.
18*th September* 1956. C. KANDASAMY.

III

The new amendment incorporated in the Bill, allowing resumption of lands for personal cultivation of the landlord, changes the entire character of the Bill with the result that it has become a misnomer to call it a Tenants Protection Bill. The mischief is sought to be covered under the plea of doing justice to small landowners. Nobody will grudge protection to small landowner; but a poor tenant whose very existence depends on the lands he cultivates, deserves equal, if not more, sympathetic consideration. There may be cases where the interest of small landowner may conflict with that of the tenant. The primary object of agricultural land is to produce food for the society and historically ownership has followed possession, a fact which is emphasised by the dictum that possession is nine points in law. So a cultivating tenant's interest has to be protected in preference to that of the landowner who has never cared to put the land for the intended use but chosen to follow other avocations. A poor tenant must be left at least in possession of two acres of land in any event.

The Bill is a typical example of the pitfalls and dangers of applying a good principle in a wrong context. The result of working of the provisions relating to resumption of land for personal cultivation will be to leave big landowners and rich tenants in possession of hundreds or even thousands of acres of land which they occupy and dispossess innumerable petty tenants swelling the class of landless labour. Another obnoxious feature will be that in cases where a landowner having three or four tenants, some of them being rich and well-to-do, nothing prevents the landowner from dispossessing the poorest of the lot and driving him to destitution. If protection to small landowners were sought to be given in a measure containing comprehensive agrarian reforms limiting the size of holdings, it could have been accomplished

[21st September 1956

with far less injustice towards the tiller of the soil. The resumption clause is the thin end of the wedge intended to deprive tenants of lands by the time of the so-called comprehensive reforms. It is argued that not all landowners are allowed to resume lands and a landowner having 12½ acres has no such right. It has to be remembered in this connection that 82 per cent of holding in this State is two acres and less. The implication is that there is the possibility of the majority of cultivating tenants being deprived of their holdings.

Again the intention of protecting the landowner is not carried out by the amendment. The right to resume land is given not to the landowner but the landlord. The distinction between the landowner and landlord is obvious. Every landowner is not the landlord of the tenant and every landlord is not a landowner. To take a concrete instance 'A' the landowner lets his land to 'B'. 'B' does not cultivate it personally but leases it to 'C' who is the cultivating tenant. Here, 'A' is the landowner, 'B' is the landlord and 'C' is the tenant and the right to resume land is given to 'B' and not to 'A'. It is patent that 'B' is only an intermediary; but the definition of landlord includes an intermediary and a Government which is committed to the elimination of intermediaries and pledged to make the tiller of the soil the owner thereof, by this provision favours and strengthens the status of intermediaries at the sacrifice of cultivating tenants.

The anxiety to hold the balance even between conflicting interests has made the law cumbersome and complicated. Simplicity is not its virtue. It would lead to interminable litigation, which in the present context means, success for the longest purse. I am totally opposed to this provision for personal cultivation in a measure of this type which, though a temporary and piecemeal measure, is capable of doing immense and irrevocable injury to the interest of cultivating tenants irrespective of the period of its duration. The Government are guilty of inordinate and inexcusable delay in implementing even the modest agrarian reforms suggested by the Planning Commission. If they are sincere and solicitous of the welfare of both the small landowners and poor cultivating tenants, nothing would prevent them from doing it; but this is not a measure calculated towards that end.

OTTAPALAM, M. NARAYANA KURUP.
17th September 1956.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

LIBRARY
28 JAN 1957
STATE LEGISLATURE, MADRAS